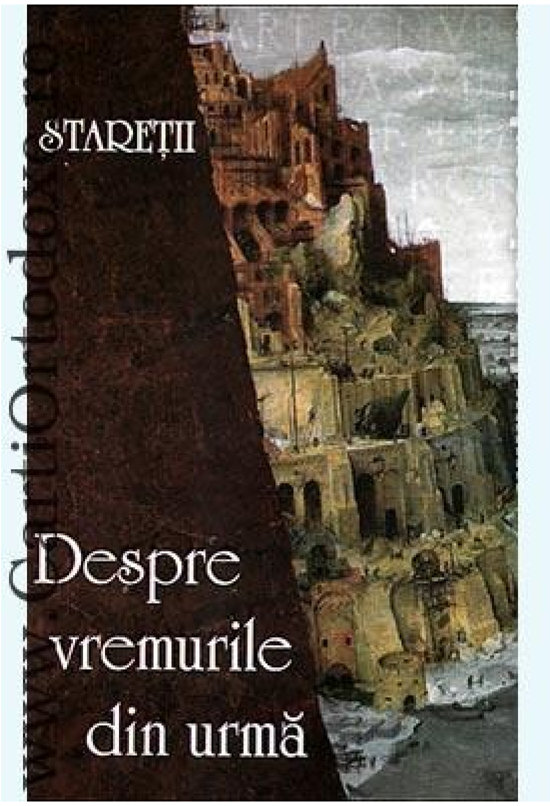
Tulburatoarele viziuni ale Staretului rus Antonie despre timpurile de pe urma, care nu sunt departe!

Posted on octombrie 9, 2008 by bătăiosu

Din: "*Staretii despre vremurile de pe urma*", Manastirea Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil, Petru-Voda, 2007:

Sa le multumim fratilor de la http://www.razbointrucuvant.ro pentru munca si stradania lor de a ne fi facut partasi la viziunile acestui vrednic intru pomenire ostas de-al lui Dumnezeu.

Viziunea Staretului Antonie*

"Pe la inceputul anilor '70, in vremea oficierii Dumnezeiestii Liturghii, am avut parte de prima viziune. Si iata cum a fost. In vremea aceea, a inceput atractia fata de Occident si, respectiv, dispareau trasaturile proprii slavilor: simplitatea, ospitalitatea, lipsa lacomiei de bani. ***Lacomia banilor (iubirea de argint)***, de altfel, este pusa in capul unghiului noii conceptii despre lume: banii si lucrurile sunt mai presus decat moralitatea, spiritualitatea. **Cel mai groaznic s-a intamplat sa fie ca modul de viata al oamenilor ce-si zic ortodocsi, adesea, dintre cei care urmeaza cu ravna randuielile bisericesti, devine ca si al paganilor din jurul lor!** ***Aceeasi lipsa de modestie in viata de zi cu zi, aceleasi tendinte de a face cariera, de a ocupa o pozitie inalta in societate.***

Pentru copiii din familiile de credinciosi deja nu mai este chinuitoare intrarea in randul pionierilor, ale comsomolului, ale partidului. **Iar justificarea le e la indemana: "*dar cum se poate fara aceasta, doar nu traim in pustiu, ci intre oameni.*** *Si-apoi, cand vine vorba de pacat si incerci sa intelegi, totul este pacat, asa ca vom merge si ne vom pocai*". Atare atitudine usuratica a provocat mare ingrijorare pentru insasi posibilitatea mantuirii. Eu reciteam Evanghelia, *indeosebi pasajele despre vremea de la urma, Apocalipsa: nu ma lasa in pace intrebarea despre* ***pustiul in care oamenii trebuie sa fuga.***

Si iata ca vad o mare multime de oameni ce calatoresc. Unii se pare ca nici nu merg, unii chefuiesc, altii desfraneaza, altii le fac rau oamenilor, dar, *in egala masura, aceasta miscare ii atrage inainte, ca un rau.* Toti sunt foarte diferiti, fie mireni, fie clerici, militari, politicieni, toti, toti. Cea mai mare parte dintre oameni pur si simplu o iau inainte si numai unii merg linistit. **In calea lor e o prapastie infricosatoare, prapastia ce duce in iad.** S-ar parea ca toti ar trebui sa se prabuseasca in ea, dar nu. **O mare parte de oameni, e adevarat, se prabuseste. Vad cum ii trage acolo, *pe unii, automobilele, pe unii, chefurile, pe unii, banii, pe unii, hainele scumpe.* Unii insa trec linistit peste aceasta prapastie, chiar pe deasupra ei, s-ar putea spune.** Cate cineva nu se prabuseste, dar se lasa in prapastie – barbati luminosi ii ajuta sa iasa, ii sustin. **Se prabusesc nu numai bogatasii, dar si oameni care, in mod *evident, nu dispun de cine stie ce mari bogatii. Dar toti au un singur idol – pofta lumeasca.***

Era ingrozitor. Din prapastie se auzeau nu gemete, ci urletul celor nimeriti acolosi se simtea *duhoare.* **Nu era pur si simplu un miros, nu**. Asa cum buna mireasma nu poate fi descrisa, nu mireasma florilor sau a ierbii, ci mireasma harului daruit de Dumnezeu, pe care o raspandesc moastele, icoanele facatoare de minuni. Putoarea iadului nu e pur si simplu un miros urat, cum ar fi mirosul de pucioasa, ci senzatia groazei si a neputintei intoarcerii, intr-un cuvant – iadul.

Si iata un pustiu. Acolo, pe pustnici ii ispitea ucigasul, incercand sa le trezeasca *patima agonisirii, poftei trupesti, mahnirii.* Multi cadeau, multi. In acelsi timp, cati domni si cati puternici ai acestei lumi s-au mantuit si nu doar s-au mantuit, ci au si fost proslaviti de Biserica, cu sfintii: **ei aveau totul, insa inima lor nu apartinea putreziciunii lumii acesteia, ci celor ceresti.**

Timpul nostru prin aceasta e infricosator: **ispitele il pandesc pe om la orice pas si, de cele mai multe ori, sunt dintre acelea pe care si sa le intelegi e greu.** Cati oameni vin la mine, mi se pare ca pe toti ii intereseaza una si aceeasi intrebare: cum sa se mantuiasca, cum sa procedeze intr-o situatie sau alta? Dar poti oare sa iei binecuvantare pentru orice fapta pe care o faci nu numai in decursul unei zile, ci macar a unei luni?! Inseamna ca trebuie sa ne inchipuim *caile ispitei, orientarile sale de baza*. Dar ele sunt neschimbate de la facerea lumii, pentru ca **diavolul nu este creator. Alta e ca, pe parcursul a mii de ani, el a acumulat experienta, iar acum propunerile lui pentru omenire de a se cobori la el in iad au devenit mult mai viclene**; ***in esenta, lumea actuala e toata o propunere a lui.*** Propunere, pentru ca **el nu te poate obliga, nu-i sta in puteri, dar sa inveleasca pacatul intr-un ambalaj atragator pentru om, aceasta da, poftiti, slugile intunericului va stau mereu la dispozitie: *"Ce poftiti?"***

O alta deosebire a zilelor de azi e **apropierea grabnica a Antihristului.** Multi oameni duhovnicesti spun ca el deja s-a nascut. Despre aceasta e greu de judecat. **Vrajmasul e viclean, e viclean chiar si cu cei care il slujesc. Dintre ei, multi s-au considerat antihristi,**

erau asa in esenta conceptiilor lor despre lume, a faptelor lor, dar nu era cel despre care a vorbit Biserica. Poate ca s-a si nascut, poate ca nu, nu aceasta e intrebarea. Cand Sfantul Ignatie (Briancianinov) a fost intrebat despre venirea Antihristului el a raspuns ca *nu exista o data fixa, ca venirea Antihristului o determina oamenii cu rautatea lor.* **Iata ca acum este timpul ultimelor pregatiri pentru venirea lui. E de fata si concentrarea puterii mondiale, el nu va fi doar conducatorul unei singure tari, ci al intregii lumi, si este necesara "indobitocirea" omenirii.** Dar pana si aceasta e cam putin pentru a pune toata omenirea in genunchi. **Trebuie creat un astfel de sistem de viata, a carui oricat de mica incalcare ar conduce la urmari catastrofale pentru omenire – foame, frig, distrugere.** Si ***sistemul acesta se creeaza acum*.** Cum se va intampla aceasta vedem mai tarziu, dupa cativa ani".

"Antihristul va apărea ca un izbăvitor de neajunsurile sociale, cu toate că anume în acest scop se vor produce ele. Va avea o putere nemaivăzută această talpă a iadului. **Oamenii ce pregătesc venirea lui de pe acum au în mâinile lor bogățiile de bază ale pământului. Mirajul bunăstării actuale se va spulbera tot atât de repede cum trece apa.** Să ne aducem aminte unul dintre antrenamente, o repetiție care s-a făcut cu oamenii în Uniunea Sovietică - **cei care s-au încrezut în bănci au devenit cerşetori într-o singură zi. Au agonisit cu anii, care în contul burții, care în contul sănătății, şi părea că aceasta e pentru o viață. Dar s-a dovedit a fi un miraj. Acum va fi mult mai rău. Va avea de suferit întreaga lume.** ***Totul se va petrece prin intermediul instituțiilor bancare, de aceea trebuie avut cât mai puține contacte cu el*e. Acesta e şi zălogul neacceptării codurilor, printre altele. Niciun fel de bănci şi credite, toate astea sunt controlate de aceeaşi mână şi de acelaşi cap.** Iar dacă vei controla, vei vedea că mâna nu e mână, ci o labă cu gheare, iar capul nu e simplu cap, ci unul încornorat. Iar în loc de față are un bot de fiară cu un rânjet înfricoşător. **De ce pe toți îi deprind acum cu băncile? Îți iei salariul de la bancă, pensia – de la bancă. Repede vor fi adunați toți în acelaşi staul.** Mare mirare vor avea oamenii să afle că şi ultimul bănuț din portmoneu le este numărat, lucru care, în Occident, deja se întâmplă". (Staretul Antonie)

A doua viziune a Staretului Antonie*

“Greu mi-a fost sa inteleg acei ani ai aparentei bunastari sovietice. Nu m-am gandit atunci ca am sa ajung in anii cand voi vedea implinindu-se multe dintre cele ce am vazut.

Asadar, cum am mai spus, **a doua viziune n-a fost prelungirea celei dintai, nu. Si, in timp, s-a produs destul de tarziu, si dupa continut e destul de deosebita.** Prima viziune e, in felul sau, o povata, o inteleptire, parca. Am cerut un raspuns si l-am primit. **A doua viziune e de cu totul alt gen, e cu totul altfel, pot spune. Eu nu am cerut nimic, a fost dat de sus sa vad despre ce ma intrebau oamenii care veneau la mine.** Daca prima viziune putea fi povestita, mai mult sau mai putin, cu exactitate, a doua, in principiu, este imposibil de povestit. Eu, parinte Alexandru, in general, pentru prima data incerc sa iti expun acestea cat de cat consecutiv, ori sa le sistematizez. Si anume sa expun intr-o anumita ordine, ci nu asa cum mi-a fost mie dat sa vad. Caci mi-a fost dat pentru vesnic folos, pentru tine si enoriasii tai, banuiesc, intr-o alta consecutivitate. Pana la aceasta, tot ceea ce mi-a fost dat sa vad am folosit doar pentru a raspunde la intrebarile pline de nedumerire ale credinciosilor.

SISTEMUL SATANIC AL CIVILIZATIEI CREATE DE OM SE VA AUTODISTRUGE

Vreau sa mai spun cateva cuvinte, nu despre viziune, ci despre creatie, ca sa poata fi mai bine intelese cele ce vor urma. Dumnezeu creeaza tot ceea ce este viu intr-un sistem unitar, foarte dur. **Tot universul este absolut legat, prin fiece actiune, pana in cele mai mici amanunte, de cea mai umila parte a sa, iar pentru o fiinta rationala cum este omul, chiar si printr-o actiune ce nu face parte din lumea materiala – gandul.** Faptele fapturilor inferioare nu pot aduce nici o dauna universului. Ele sunt limitate la propriile instincte si acelor asemenea lor, la fel si prin proprietatile de autoreglare a naturii insasi. Altceva e omul. El este creat dupa

chipul si asemanarea lui Dumnezeu. Si oricat am polemiza despre ce este chip si ce este asemanare, despre ce se sterge si ce nu, cu ce este inzestrat omul de la nastere si ce e chemat sa agoniseasca pe parcursul intregii sale vieti, in cazul de fata important este altceva - **faptele sale, atat in lumea materiala, cat si in cea nevazuta, cum se reflecta ele asupra mediului inconjurator, asupra mediului in care traieste, cat si asupra intregului univers.** Nu Dumnezeu a sters de pe fata pamantului Sodoma si Gomora, ci oamenii care s-au dezis de pronia Creatorului. Spun despre aceasta pentru ca **toate nenorocirile ce au sa se intample cu natura si cu omul nu sunt o urmare a maniei lui Dumnezeu, pentru ca El este Atotiubitor si Atotmilostiv, ci sunt urmare a actiunilor atotdistrugatoare a omenirii insasi.** Iar acum vreau sa vorbesc propriu zis despre viziune, despre ceea ce ii asteapta pe toti, din pacate, intr-un viitor nu prea indepartat, iar unele lucruri se si intampla chiar in momentul de fata. Asadar, iata ce am vazut eu despre viitor.

Intai de toate, tot felul de catastrofe tehnologice. ***Sistemul de viata creat de om este, in esenta, satanic si, pentru ca vine in contradictie absoluta cu legile lui Dumnezeu, va incepe incetul cu incetul sa se distruga.*** **Vor cadea avioane, se vor ineca corabii, vor exploda centrale atomice, uzine chimice. Si toate acestea pe fundalul unor fenomene naturale, care se vor intampla pe tot pamantul, dar mai ales in America.** Uragane de o forta nemaivazuta, cutremure de pamant, secete nemiloase si, invers, ploi torentiale, ce vor aminti de potop. Va fi stearsa de pe fata pamantului Sodoma contemporana- New York-ul. Nu va ramane fara rasplata nici Gomora- Los Angeles-ul.

Se pare ca greu va fi de gasit pe pamant un loc unde omul se va simti linistit, in deplina siguranta. Omul isi va gasi linistea numai nadajduind in Dumnezeu, pamantul nu il va mai putea ocroti. Cele mai grele urmari ale dezlantuirilor naturii le vor avea de suportat *orasele*, pentru ca ele s-au rupt cel mai mult de ea. **Un singur turn babilonian distrus, o casa contemporana, un bloc si iata – sute de morti fara pocainta, fara impartasanie, sute de suflete pierdute.** Aceste case construite pe pari, care sunt, in esenta, niste sageti ce au strapuns pamantul, ca si cum s-ar indrepta incolo, catre iad; ele le vor aduce oamenilor moartea grozava sub ruine. Si cel care va ramane in viata ii va invidia pe cei care au murit intr-o clipa, pentru ca soarta lui e si mai inspaimantatoare- moartea de foame si prin asfixiere.

Orasele vor prezenta o priveliste groaznica, chiar si cele ce vor fi ferite de o distrugere capitala, lipsite de apa si electricitate, caldura si aprovizionarea alimentara. Vor aminti de niste imense cosciuge de piatra, atat de multi oameni vor muri. Bande de ticalosi vor savarsi rautati, chiar si ziua. In orase va fi greu sa te deplasezi, iar noptile oamenii se vor strange in grupuri mari, ca impreuna sa incerce sa ajunga pana in zori. **Rasaritul soarelui va anunta nu bucuria unei zile, ci mahnirea necesitatii de a trai si aceasta zi.**

Nu trebuie sa credeti ca la sat va domni linistea si bunastarea. **Otravite, slutite, arse de seceta sau inecate de ploi, campurile nu vor mai da roadele trebuincioase. In vite vor da molime nemaivazute si oamenii, nemaifiind in stare sa le ingroape le vor lasa sa se descompuna, otravind aerul cu niste miasme groaznice.** Taranii vor suferi din cauza atacurilor orasenilor, care, in cautare de hrana, se vor imprastia prin sate, gata sa omoare omul pentru o bucata de paine! **Da, pentru acea bucata pe care acum nu o pot inghiti fara condimente si sosuri, vor fi varsari de sange. Canibalismul va fi un fenomen frecvent; primind pecetea Antihristului, omenirea va sterge toate hotarele moralitatii.** Si pentru sateni noaptea va fi un timp al groazei, pentru ca anume noaptea se vor intampla cele mai crunte jafuri. Dar trebuie nu doar sa supravietuiesti, ci si sa pastreze averea pentru lucru, altfel amenintarea mortii de foame va fi o realitate. Insisi oamenii, la fel ca in oras, vor fi vanati.

Dintr-o parte, va parea ca s-au intors vremurile de dinainte de potop. Dar nu. Pe atunci, asupra lumii, dainuia cuvantul lui Dumnezeu: "*Cresteti si va inmultiti*". Acum, insasi viata omenirii, esenta sa, e indreptata spre negarea harului si a lucrarii lui Dumnezeu. Dar nici acesta nu este sfarsitul.

TOATE INCEP DE LA CELE MICI. PERVERTIREA MORALITATII PANA LA CULMI DE NEIMAGINAT, BATJOCORIREA CREDINTEI, INCURAJAREA SUICIDULUI

La inceputul povestirii am rezumat tot ceea ce a precedat toate acestea, si nu intamplator. **Foarte des, mai bine zis, aproape intotdeauna, de dupa lucrurile marunte nu le distingem pe cele cu adevarat mari.** In sensul acesta, nu observam cum un mic pacat incalca legile fundamentale ale lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat lumea aceasta si, ca un Creator, a creat-o in deplina armonie cu Sine. Va amintiti cuvantul spus despre lumea abia creata: "*E buna!*" Dumnezeu a spus aceasta, Dumnezeu cel Atotsuficient, Atotiubitor, Atotputernic, Atotdesavarsit, Creatorul Atotmilostiv a gasit creatia ca este buna, adica lumea se afla in armonie cu Binele, cu Dragostea, pentru ca *Dumnezeu este Dragoste*. Omul este singura fiinta capabila sa influenteze existenta lumii, cununa creatiei, creata de asemenea dupa chipul si asemanarea Binelui si a Dragostei. Si poruncile care i-au fost date de catre Creator nu sunt nimic altceva decat niste indrumari pentru o viata linistita si fericita, in armonie cu El. **Tot ce vine in contradictie cu aceste porunci este pierzator pentru lume, pentru tot ce este vital pentru ea, care depinde de ea. Toate incep parca de la niste fleacuri**: de la o rochie mai libertina, de la invatamantul colectiv al fetelor si al baietilor, si nu sub indrumarea unei fete duhovnicesti, ci sub cea a unui invatator mirean. Degraba si acest nume se va sterge, ramanand tot unul invatator [profesor]! Invatator de ce si a ce? Multi dintre acesti invatatori, in general, sunt din punct de vedere moral uzati. Altii nu stiu si nici nu vor sa stie nimic despre regulile de convietuire in aceasta lume creata de Dumnezeu. Ce-i pot invata ei pe altii? Ii invata despre lume, insa nu ca o creatie a lui Dumnezeu, ci pentru a trai intr-o lume supusa unor duhuri diavolesti! Iata putinul din care reiese multul.

Pervertirea moralitatii. De cate ori a incercat satana s-o faca generala, atotcuprinzatoare, s-a ciocnit de fiecare data de demascarea amenintatoare a Bisericii. Dar **pentru duhurile intunericului cea mai groaznica este demascarea, scoaterea la lumina.** Precum hotul se furiseaza in intuneric, fiindu-i frica de lumina, asa si invaziile dracesti sunt mai eficiente si mai ispititoare cand lipseste lumina adevarului. **Lumea e in intunericul placerilor unei duzini de tari "dezvoltate", pe care vrajmasul le-a ales ca sprijin in *misiunea de innebunire a intregii lumi.* Arma principala in aceasta afacere este lozinca libertatii.** Cat sange a fost varsat in revolutii si rasturnari de putere, in actiuni sociale si pseudoreligioase,

rafuieli politice si mistice pe altarul diavolului *"libertate"*! **Acesta este el, diavolul rasculat si invins, zidirea care a vrut sa ia locul Creatorului- acesta este cel mai de seama iubitor de libertate.** Si "libertatea" lui nu e capacitatea daruita omului de a fi desavarsit in virtuti. **Nu, "libertatea" lui sunt cele mai grele lanturi, al caror scop e ca, lipsindu-l pe om de orice posibilitate de a alege intre bine si rau, sa-i lase liber doar drumul spre iad.**(…) **Esenta acestei miscari e sa faca drum, intai de toate pentru tineri, catre satan. Observati, parinte, un drum intr-un singur sens. Incearca sa te opui: imediat vei fi stopat.** Biserica Ortodoxa – ea nu-i lasa pe toti sa doarma linistit. Toti catolicii sunt gata pentru orice, ei primesc civilizatia draceasca, "progresul". Sustinand sionismul, ei spun, de fapt, "da" venirii lui Antihrist.

Si am vazut eu cate incercari face raul mondial pentru a pata Sfanta Biserica, preacurat Trupul lui Hristos! **Intai de toate o vor defaima in toate ziarele, la radio si televiziune. Iudei cu nume slave vor defaima in fel si chip clerul si pe crestini, isi vor bate joc de randuieli, de posturi, de modul de viata, de tot ceea ce a fost intotdeauna baza viabilitatii poporului. Chiar in Biserica, in mediul duhovnicesc vor patrunde mii si mii de distrugatori catoliciti ai Ortodoxiei. Aparent evlaviosi, duhul lor e altul, strain,** si poporul va parasi lacasurile lor. Vor sta restaurate si proaspat construite, dar pustii. Unde va straluci luminita adevaratei sfintenii si credinciosiei duhului credintei stramosesti? **Dar cine cauta gaseste. Nimeni nu se va putea indreptati spunand: "Doamne, am cautat dar n-am gasit!"** In intunericul necredintei si al ateismului, pe tot pamantul ard luminitele adevarului. **Si vor fi prigonitii si stramtorati dreptii slujitori şi supuşi hulelor de tot felul. Slugile diavolului nu se vor sfii nici să ucidă, dacă va îngădui Dumnezeu unui cuvios să primească cununa mucenicească. Mulți vor fi ei, drepții mucenici ai timpului de pe urmă!**

Dar cei de duh străin îşi vor aştepta conducătorul, pe antihrist. **Şi lor însă li se va mai oferi posibilitatea de a se salva, adică să-şi dea seama cine este el, numai că *puterea şi banii le vor închide multora ochii*.** Cumplite vremuri! ***Dar toate încep de la mărunțişuri.* Clerul a încetat să mai poarte hainele cuvenite cinului. De acum şi bărbile rase, după moda catolicilor şi a protestanților, nu mai stârnesc mirare.**

A doua „libertate", umflată în fel şi chip, e libertatea pervertirii moralității. Din păcate, oamenii au primit-o şi ea a devenit o parte organică a zilelor noastre. **Desfrânarea nu mai e desfrânare, ci *emancipare sexuală* (uitați-vă cum ascunde vrăjmaşul fapta după cuvinte, la prima vedere, frumoase: nu desfrânare, ci sex; nu hoție, ci expropriere ş.a.m.d.). Coruperea începe la cea mai fragedă vârstă, educând, chipurile, cultura sexelor şi a relațiilor dintre ele. Vor începe (iar pe alocuri aceasta deja se întâmplă) să le arate copiilor corpuri dezgolite, actul sexual în desfăşurare, aprinzând poftele, lăsând aceasta să treacă drept ceva normal. *Cărțile şi televizorul vor fi pline de oameni goi, scene groaznice de desfrânare. Dezgolirea din zilele noastre e doar începutul.* Scopul e mult mai spurcat: grădinile Astartei şi ale lui Baal, unde se împerecheau amețiți de băutură şi de droguri sute şi sute de păgâni.** Iată acolo, spre închinare dracilor, târăsc lumea luptătorii pentru libertate. *De cine eşti învins, aceluia îi eşti rob.* De această robie în ambalaj de libertate se lasă ispitiți oamenii.

Dar şi desfrânarea propriu-zisă le pare puţină slugilor întunericului. Ca o manifestare a culmii iubirii de libertate, a descătuşării gândirii, se va servi sodomia şi zoofilia. Propagarea acestei scârboşenii va atinge proporţii de necrezut, poate mai mult chiar decât coruperea sexuală. Cazurile căsătoriilor între homosexuali vor beneficia de tot atâta publicitate ca şi inventarea, pe timpuri, a antibioticelor! Sodomiţii vor apărea peste tot: vor fi artişti, întâi de toate, politicieni, administratori. Păcatul sodomiei va deveni eticheta viitorului apropiat. Deja acum au loc orgiile lor sălbatice, carnavalurile anuale în America. Toate astea se vor întâmpla şi la noi, într-un chip nu mai puţin respingător. **Toţi cei care se vor împotrivi acestei invazii drăceşti vor fi declaraţi potrivnici ai libertăţii altora, înapoiaţi şi persoane antisociale, fiindcă toate statele, în fruntea activităţilor lor, pun nu apărarea moralităţii, ci apărarea libertăţilor drăceşti.**

Anume drăceşti, pentru că nici acum nu prea întâlneşti o publicaţie ortodoxă, decât cele propriu-zis bisericeşti. Iar la televiziune, arhiereii au acces numai de sărbătorile cele mari. **Câte prostii se scriu şi se spun, dar nu e nicio confruntare de idei, puncte de vedere privitor la concepţiile despre lume. Bună libertate, când poţi numai să-ţi baţi joc de sfinţenie! Restul e tabu.**

Dar şi aceasta s-a început de la fleacuri şi, vai, ce demult. S-a început aceasta odată cu transmiterea şcolilor parohiale în administrarea zemstvelor, a puterii laice. Şi au mers acolo ateii ca să educe cadre pentru revoluţia din 1917!

Tinerii, nimerind sub puterea satanei, din cauza păcatelor săvârşite, ameţiţi de băutură şi droguri, nu vor putea rezista ultimei chemări către iad a ucigaşului din veac şi îşi vor pune capăt zilelor. **Numărul cazurilor de suicid va creşte peste măsură. Şi va creşte într-atât, încât nu va mai trezi mirarea nimănui, ca o consecinţă firească a celor ce se petrec.** Cu atât mai mult cu cât **numărul celor care suferă de boli înfricoşătoare, ca rezultat al plăcerilor desfrânate sau al necumpătării, va fi atât de mare, iar suferinţele acestora – atât de groaznice, că sinuciderea va părea societăţii ceva de genul unui act caritabil.** ***Vor ajunge până acolo încât vor propune oamenilor această cale, fapt ce s-ar explica doar într-un singur fel – totul este orientat spre pierderea sufletelor rătăcite.***

TREPTELE SCARII SPRE ANTIHRIST. CAPCANA SISTEMULUI DE DEPENDENTE. LACOMIA SI ATASAMENTUL PENTRU BUNURI MATERIALE

O altă înfricoşătoare şi drăcească capcană va fi **îndemnarea oamenilor către câştiguri, către mărirea veniturilor personale.** Această patimă a iubirii de avuție este păguboasă, ca orice necumpătare. Iar necumpătarea duce la distrugerea naturii, în orice sferă ar fi câştigați aceşti bani, şi se reflectă asupra mediului înconjurător. A doua parte a acestei capcane constă în folosirea acestor bani, a acestor mijloace. Mai repet încă o dată că **acest sistem de viață e nemaipomenit de fragil, monstruos de fragil. Deci şi folosirea de către oameni a banilor e supusă acestei fragilități.**

Ce prezintă, în sine, banii actuali? O înşelare, o fantomă, o iluzie, ca şi acele „minuni" diabolice. Toată tehnica produsă devine ceva semnificativ doar în prezența a o mulțime de „*dacă*": dacă este combustibil, dacă sunt piese de schimb etc. Pe lângă toate acestea, automobilul modern, în absența unor ateliere specializate, nici nu poate fi reparat! însemnă că, **în cazul în care dispare un „dacă", toate acestea devin o grămadă de metal inutil.** Exemplul este de față: ce are un țăran acum mai de preț – calul şi vaca.

Iar mai departe e şi mai şi: cea mai mare parte de bani se păstrează fie la bancă, fie în hârtii de valoare. **Vor dispărea aceste bănci, vor da faliment, ca să poată fi îngenuncheați oamenii. Vor dispărea într-o clipită; asemenea repetiții au mai avut loc şi cu destul succes.** Iar întreprinderile se vor stopa din cauza cataclismelor naturale şi a războaielor. **Şi cu ce se va alege omul? Cu o groază de lucruri inutile, pentru achiziționarea cărora s-au cheltuit ani de viață, a căror valoare cărora e destul de relativă chiar şi într-o lume mai reuşită, iar într-o lume a catastrofelor e praf, e nimic.**

Îmi amintesc că femeile mă întrebau: să ai în casă covoare şi cristaluri e păcat sau nu? Toată Uniunea a grămădit acestea prin case, chiar mai mult decât a avut nevoie. Şi mai departe? Iar acum imaginați-vă că se deconectează electricitatea, gazele şi căldura. Pe ce va schimba omul covoarele şi cristalul? Pentru un topor şi o sobă? Dar cine mai are asemenea lucruri? Unul sau doi dintr-o sută, poate.

Şi dacă a venit vorba de lucruri, **cât de rațional era construită lumea până la nebunia secolelor 19 şi 20. Hainele se făceau trainice, de nădejde. Se depunea efort pentru a le face şi se întâmpla să le rămână şi nepoților, *într-atât îşi prețuiau oamenii timpul!* Şi timpul, poate de aceasta, le ajungea pentru toate, să dovedească şi la câmp, şi la biserică,**

şi de sărbători să stea cu rudele la masă. Dar acum? Încălţămintea – pentru un sezon, hainele – pentru două, ei hai, trei! **Dar nu mai e timp pentru rugăciune, nici pentru biserică – lasă că mă rog acasă -, nici pentru copii. Din păcate, aceştia cresc fără supraveghere, părinţii doar sunt preocupaţi să câştige bani.** În schimb, nu trăim mai rău decât alţii**. *Dar trăim?!*** *Trăieşte* doar omul liber, iar cel din robie, robul, doar *există.* Dumnezeu L-a dat pe Fiul său Unul Născut ca să ne scoată din robie, din robia păcatului şi a patimilor, iar noi, ca evreii ieşiţi din robia egipteană, cârtim şi vrem înapoi, în captivitate. **Las' să ne moară copiii şi apropiaţii să fie umiliţi, numai supa să fie la vreme! Numai că supa aceasta e tocmai caşcavalul din capcană. Când uşa s-a închis, iar caşcaval mai este, şoarecele oare ştie că s-a prins? I-a venit ceasul, dar caşcaval mai este şi el îl roade cu râvnă, fericit de prânzul căzut nu ştiu de unde!** Dar cel ce a pus capcana a auzit cum s-a închis uşa şi ştie că jertfa e acolo. El poate veni îndată să ucidă victima, dar o poate lăsa să-şi digere în voie prânzul. **Pentru moment, poate că îi va fi strâmt, iar apoi se va obişnui.** Ţi-e foame? Mai ales că nici nu te ucide. Iar sfârşitul e bine ştiut. Bănuiesc că şi şoarecele îşi dă seama de aceasta.

Da, cumplite vremuri. De exemplu, ultimul război, de ce s-a dezlănţuit? Iată: Hitler, războinicul popor german, refacerea Europei şi a lumii. Comuniştii mai adaugă la aceasta imperialismul şi lupta pentru colonii. Şi încă multe altele, numai că nu aceasta contează. **Este, mai curând, vorba despre posibilitatea de a centraliza puterea, puterea asupra întregii lumi.** Orice copac se cunoaşte după rod; orice ţi-ar spune vânzătorul de puieţi de la piaţă, vei afla şi vei preţui totul abia atunci când, în sfârşit, vei culege rodul. Dar care sunt roadele războiului? Milioane de ortodocşi omorâţi şi schiloditi, atât în Rusia, cât şi în Balcani. Principalul bastion al Ortodoxiei la sud-vest, Serbia, a ajuns în mâinile croaţilor, a catolicilor – Iosif Broz Tito e croat şi Croaţia devine cea mai dezvoltată republică. **Regiunile ortodoxe ale Iugoslaviei nu sunt doar în uitare, ci Kosovo se populează intens cu musulmani, precum astăzi Rusia şi Moscova.**

Alt bilanţ e Israelul. Propaganda a fost astfel organizată ca să se creadă că principalele victime ale războiului au fost evreii şi nicidecum slavii sau, să zicem, francezii. Revenind la Balcani, pentru Tito au luptat sârbii, creaţii au fost cu nemţii, iar, în fine, au câştigat croaţii. Aşa şi evreii. întâi de toate, pe cine au nimicit nemţii? Cea mai mare parte au fost evreii pe jumătate, fie botezaţi, fie toleranţi în privinţa altor religii, nu iudeii, şi, cu atât mai mult, nici unul dintre capii sionismului n-a nimerit în temniţele lui Hitler, ei au reuşit să plece, pentru că ştiau dinainte cele ce se vor întâmpla. **Dar persecuţiile, într-un fel anume tratând cele întâmplate, au avut ca rezultat crearea statului Israel. Pământ li s-a dat – puţin de tot, dar, cum se zice pe la noi, pune-i şi la masă. Au luat pământul ăsta cu japca de la arabi. Şi, iarăşi, arabii sunt terorişti, iar evreii – nu!**

Al treilea considerent ţine de Europa. Ce altceva ar fi silit-o să se unească dacă nu un război global? Şi, iată, acum o putem considera o ţară unică, din Turcia până în Norvegia. Totul va fi comun – Guvernul, banii, legile. *Totul este pus de acord cu America, astfel încât, în cazul unei uniuni comune, să nu apară probleme.*

Care dintre aceste considerente e cel mai important pentru satanişti? Nu putem şti. **Gândesc şi am văzut că acestea sunt treptele uneia şi aceleiaşi scări ce duc în împărăţia lui antihrist. La venirea lui aici, totul deja e pregătit, *centralizarea e deplină,* poporul e numărat, *fiecare e cu numărul său şi cu cartela sa, iar în ea e inclus totul, până şi opiniile omului şi concepţia lui despre lume.* Cu această cartelă se va putea controla orice mişcare a omului şi pe pământ, şi sub pământ, şi sub apă. Totul va fi.**

Desigur, el va vrea ca lumea să i se închine de bunăvoie, aşa cum L-a primit pe Hristos. **Dar aceasta va fi voia liberă a animalului dus spre tăiere. De mers, merge el singur, numai că în jur stau ciobanii cu bicele. Omenirea e deja în capcană, chiar dacă a mai rămas o bucăţică de caşcaval**, fapt despre care a şi spus Mântuitorul, că *greu se va mai găsi un suflet credincios.* **Noi deja am acceptat condiţiile acestei lumi. Oamenii nu pur şi simplu au fost de acord, ci singuri îşi zidesc *sistemul dependenţei de lume* şi, dacă ai intrat în horă, trebuie să joci până la capăt, iar în cazul de faţă, până la Judecata de Apoi.**

Asemenea grozăvenii ţi-am povestit, de nici nu ştiu. Cel mai înfricoşător, însă, e faptul că a auzi nu înseamnă a si vedea, iar **la vedere toate sunt mai groaznice şi mai mârşave.** Şi-apoi nu trebuie spus totul, ca nu cumva imaginile viitorului să umple de mâhnire prezentul.

Da, se pare că cel mai real fapt existent în lumea aceasta e *moartea.* **Numai că în realitatea aceasta nu vrea nimeni să creadă şi, mai exact, să măsoare realitatea morţii cu iluzia vieţii omeneşti.** Iluzia nu în sens de minciună, la Dumnezeu nu există minciună, Dumnezeu este Adevărul. Înşelarea vieţii constă în grabnica ei trecere şi în atitudinea pe care o are omul faţă de ea, ori, cum se mai zice, *cauza tuturor nenorocirilor se află în noi înşine.* **Omul se uită la trecerea vieţii ca la o veşnicie, uitând de realitatea morţii. Vorbeşte-i cuiva despre moarte, mai ales despre propria sa moarte, şi ţi-l vei face duşman.** Dar ce, parcă el va trăi veşnic, sau eu, sau oricare altul? **Noi, pur şi simplu, ne străduim să nu ne gândim la moarte şi să fugim de ea după metoda struţului – ţi-ai vârât capul în nisip şi-ţi pare că nu mai există niciun pericol!** Dar aminteşte-ţi câţi sfinţi au trăit cu sicriul în chiliile lor. De ce? Pentru amintirea morţii, despre care Sfânta Tradiţie spune că e *zălogul mântuirii*! Ce oameni au fost, adevăraţi oameni, fii ai lui Dumnezeu, dar aveau mereu înainte o amintire a morţii – sicriul! **Şi pentru ei, dar şi pentru noi, păcătoşii, oamenii vremurilor de pe urmă, pentru că tare ne mai atrage o viaţă veşnică pe pământ, aşa ne-am mai învăţat să ne amăgim, încât ni se pare că iată-iată, încă puţin, şi vom căpăta elixirul tinereţii veşnice.**

Cum i se leagă măgarului un morcov în faţa ochilor, ca să alerge după dânsul tot drumul şi să nu-l supere pe stăpân cu opririle, tot aşa satan momeşte omenirea cu *morcovul vieţii veşnice şi păcătoase pe pământ.* Adică, ce să te mai nevoieşti cu lucrările duhului, cu rugăciunea şi postul, sau, mai ales, cu iubirea aproapelui, tu ori crezi că după coşciug e numai pământul rece în care ai să putrezeşti şi tu, şi sicriul se va face putregai, sau în aceea că există deja diferite modalităţi de întinerire, de prelungire a vieţii, de prevenire a bătrâneţii, tot ce vreţi. Ei, dar dacă sunteţi prea neîncrezători, iar de trăit, vreţi să trăiţi, vă îngheţăm! Când vă vom dezgheţa, atunci totul va fi deja descoperit şi veţi trăi veşnic. Aiureli de om nebun, dar cred, săracii, cred. Da, pe pământ poţi sâ te uneşti cu veşnicia şi cu ochii tăi să te convingi de realitatea veşniciei, dar nu de mirajul satanic. Apostolul Pavel, Sfântul Serafim de Sarov şi câţi alţii s-au învrednicit să vadă frumuseţile grădinilor raiului! Tot aşa precum un şi mai mare număr de rugători au fost luminaţi de lumina necreată a Taborului. **Dar însăşi înfăţişarea oamenilor lui Dumnezeu şi a oamenilor lui satan nu e un zălog al realităţii?**

Cum, deci, să ne mântuim în această vreme de pieire? Au spus nişte teoreticieni cum că nu se poate omul mântui; dacă va vrea Dumnezeu, îl va mântui, dacă nu, e imposibil. Şi toate acestea independent de nevoinţele omului. Calvinism, nu altceva, dar principalul e că nici să tinzi spre mântuire nu are sens, de vreme ce nu te poţi mântui. Păcătuieşte, frate al meu, cât îţi pofteşte sufletul – vei fi pe plac sau nu, nu depinde de tine.

Numai că nu, tocmai că nu este deloc aşa. **Da, fără ajutorul lui Dumnezeu, nimeni nu se poate mântui.** Însuşi Mântuitorul le-a spus aceasta ucenicilor, ce să ne mai frământăm zadarnic minţile. Dar ajutorul Domnului se adaugă la râvna omului, la munca şi la străduinţele lui. Cum marele ierarh Ioan Gură de Aur spunea că tu trebuie să aduci tot ce e al tău, iar ce nu ajunge, va împlini Dumnezeu! **Şi pentru că râvnă nu este, ne mântuim cu necazuri şi boli.** **Cumpătare trebuie, cumpătare în toate.** ***Boala boarfelor***, ***consumismul***, iată povara satanică ce stăruie asupra oamenilor. **Toate sunt puse în slujba agoniselii şi nu mai au capăt.**

Am început povestirea mea cu prima viziune, cum se prăbuşeau oamenii în iad, ce-i trăgea pe ei încolo. Ce înseamnă aceasta? Că nu trebuie să ai nici maşină, nici casă, nici mobilă?

Cu vreo doi ani în urmă, au venit la mine, pentru rugăciuni, două familii de ruşi care au fugit din Georgia. M-a uimit evadarea lor, felul cum s-au petrecut toate. Era deja imposibil de plecat. Toţi cei care voiau s-o facă legal, adică să respecte toate formalităţile, ca să aibă posibilitatea să-şi ia cu ei tot ce-au agonisit, maşini şi ce mai aveau de preţ, fie la hotarul ţării, fie în drum spre el, au fost jefuiţi şi supuşi violenţelor, iar în unele cazuri – omorâţi. Vizitatorii mei au judecat cu înţelepciune: „*Domnul a dat, Domnul a luat, noi să supravieţuim, celelalte ni se vor adăuga*“. Aşa cum erau îmbrăcaţi s-au urcat în maşini, şi-au luat doar haine călduroase în portbagaj şi au fugit. Dumnezeu, cu purtarea Lui de grijă, le-a dat atunci şi locuinţe, şi maşinile şi le-au legalizat, aşa a fost să fie.

Iată, aşa stau lucrurile cu *ataşamentul faţă de obiecte.* Unul le salvează fără a se mai gândi la propria siguranţă, cum altfel, doar toată viaţa a muncit pentru ele. Pentru altul, ele sunt nişte mijloace, nu un scop în sine. De aceea, un asemenea om cu o asemenea atitudine faţă de lucruri nu se va orienta niciodată la ceea ce se cheamă „demnitate”. *Să-mi fie comod, şi-atât.* Iată o mentalitate potrivită, mai ales pentru vremurile noastre. **Nu trebuie să adunaţi lucruri a căror însemnătate nu vă e clară sau de care vă puteţi lipsi. Vi le procuraţi doar pentru că toţi le au. Nu e bine aşa. Mulţumiţi-vă cu ceea ce e absolut necesar, nu foarte scump, ci simplu şi trainic.** Aceasta se referă îndeosebi la haine şi la hainele călduroase, de iarnă. **Principiul este acesta – să fie trainice, din fibre naturale şi să ţină cald.**

LIPSA DE TIMP SI DE COMUNICARE. PERICOLUL TELEVIZORULUI. PREGATIREA PENTRU PRIMIREA LUI ANTIHRIST.

***Foarte atenți trebuie să fim cu aparatele electronice*. Acestea, din aşa-zişi prieteni, într-o clipă se pot transforma în duşmani nemiloşi; orice receptor este în acelaşi timp şi un emițător.** Nu o singură dată am discutat despre aceasta cu oameni competenți. Aceasta priveşte îndeosebi televizorul. Această „minune" a civilizației iscă mari bătălii în jurul său. E vorba, cred, nu atât de televizor, cât de întrebuințarea lui.

Pe de o parte, oamenii timpului nostru au un surplus de comunicare cu oamenii, iar pe de altă parte, oricât ar părea de straniu, simt lipsa comunicării. Şi iată din ce cauză: ***comunicarea, ca, de altfel, tot ce face omul zilelor noastre, se produce în fugă.*** Comunicare; are loc fie la serviciu, fie pe drum, când omul e într-o dispoziție nu tocmai paşnică – e neliniştit, obosit. **Lipseşte atmosfera necesară pentru o comunicare liniştită.**

Omul zilelor noastre are o cantitate imensă de timp în plus; nu greşesc, pentru că „liber" înseamnă „în plus". Şi aşa în toate: în ceea ce ține de hrană, de haine, de locuință. Peste tot, ceea ce este în plus este dăunător pentru suflet. Dar cel mai mare pericol constă în timpul de prisos, pentru că **însăşi apariția timpului liber este o mărturie a lipsei vieții duhovniceşti şi a unui mare răsfăț în viața de zi cu zi. In contul a ce apare timpul liber? în contul lucrului? Nu, orice altceva, numai nu lucrul va rămâne pe ultimul loc.** Despre oamenii decăzuți, desigur, nu vreau să vorbesc, despre alcoolici şi narcomani. Tema aceasta, chiar dacă se înrudeşte cu a noastră, e totuşi diferită de ea.

Deci, pentru omul societății contemporane, lucrul se află pe primul loc. Mai mult decât atât, chiar şi credincioşii, primăvara, se ocupă de lucrările pământului şi în zilele de duminică şi în săptămâna Patimilor şi în săptămâna Luminată; se produce un fel de nivelare, un fel de mitocănie generală. înseamnă că nu e timp de pierdut. **Mai mult decât atât, toți, literalmente, suferă din cauza lipsei de timp. Dar, totuşi, acest timp liber există şi încă e foarte mult, însă de unde se ia?**

Acesta e timpul care trebuie folosit pentru lucrările duhovniceşti – fie rugăciune, fie lecturi duhovniceşti – şi pentru comunicarea duhovnicească, folositoare pentru suflet.

Numai că timpul acesta se foloseşte numai pentru distracţii. **Aşa l-a învăţat satana pe om să-şi organizeze viaţa, ca din ea să lipsească cu desăvârşire timpul de linişte, de cugetare asupra celor ce s-au întâmplat peste zi, pe parcursul săptămânii, a lunii. Toate acestea sunt înlocuite de distracţii.** Iar în acest sistem de distracţii **televizorul** îşi are locul său de onoare, privilegiat. **Cea mai mare parte a timpului liber el o „înghite", acest idol al civilizaţiei contemporane.** Iar eu aş zice că e un tiran înfricoşător şi un despot care ţine sub dominaţia sa cea mai mare parte a omenirii, aflată într-o robie nemaivăzută, pentru că robii îşi simt situaţia înjositoare în care au nimerit, căci au ajuns la aceasta fiind forţaţi. Iar aceasta e o robie benevolă şi, la prima vedere, chiar plăcută. **Şi doar roadele amare ale desacralizării, ale cruzimii şi desfrâului dovedesc că şi în acest caz, ca în orice altă robie, de câştigat are doar stăpânul. Iar coarnele stăpânului se iţesc de după ecran. De aceea, în acest s*istem de pregătire a oamenilor pentru venirea lui antihrist*, televizorului îi este destinat rolul nu doar de mâncător al timpului liber – rolul său distructiv e mult mai mare**. Se uită omul la ştiri, chiar şi ortodoxul, şi i se pare că lucrul acesta e necesar şi util sau, în orice caz, nedăunător. **Numai ca propriu-zis ştirile ocupă puţin loc, iar restul e ocupat de analiza celor întâmplate, adică o anumită viziune asupra lucrurilor, care trebuie să i se inducă consumatorului tele-produsului.** Numele celor ce comandă aceste opinii, a celor ce comandă informaţia servită, nici nu trebuie numite – şi aşa este clar. **De aceea, sub acţiunea programelor TV, omul îşi pierde capacitatea de a gândi independent şi de a recepta maxim conştient evenimentele ce au loc şi, în sfârşit, să-şi creeze propria concepţie despre lume.**

Începusem a vorbi despre carenţele actualei comunicări dintre oameni. Rădăcinile acestor slăbiciuni sunt de căutat în **lipsa unei gândiri individuale şi a deprinderii de a medita asupra celor ce se întâmplă,** în corelaţie cu modul propriu de a vedea lumea. Aceasta nu e nicidecum o îndreptăţire pentru căutările „individului" actual, nu.

Am mai spus că în bucătăria mamei întotdeauna se afla cineva. Seara, după cină, se punea un samovar enorm şi, împreună cu toţi cei care rămâneau peste noapte, ne aşezam să bem ceai. Începeau discuţiile. Cât de interesant era! Câte aveam de învăţat din povestirile acelor oameni simpli. Tata ironiza pe seama plăcerii noastre de a ne petrece serile la bucătărie, considerând că un om instruit nu are ce învăţa de la nişte oameni cu puţină ştiinţă de carte. Dar, petrecând câteva seri cu noi, şi-a schimbat părerea. Oamenii care veneau la noi erau cu toţii ortodocşi şi cunoşteau lumea nu din comunicatele crainicilor de televiziune. Ei povesteau despre evenimente, fapte din viaţă, la care fuseseră martori ei înşişi sau despre care auziseră din gura oamenilor care au fost de faţă. În toate acele întâmplări căutam partea moralizatoare, ceea ce s-a întâmplat şi ca acţiune a Providenţei Divine, şi ca manifestare a liberei voinţe a omului. **În acele judecăţi se manifesta varietatea gândurilor omeneşti, diferenţele în concepţiile despre lume. Oamenii, pe atunci, ştiau nu doar să vorbească, ci şi să asculte şi, în general, le plăcea mai mult să asculte decât să vorbească.** Cu toate că, am să mă repet, toţi cei prezenţi aveau ceva de povestit.

Am să mă îndepărtez de subiect, dar este interesant faptul că **aceşti oameni simpli, cu toată aparenta bunăstare din imperiu, încă de pe atunci vedeau că se apropie dezastrul. Şi aceasta nu doar ca o urmare a comunicării lor cu stareţii de la Optina şi de la Kiev şi a ascultării predicilor dreptului Ioan din Kronstadt, ci şi ca urmare a deprinderii de a observa cele ce se întâmplă şi a trage concluzii nu reieşind din abundenţa materială a celor din jur, ci în baza păstrării duhovniciei în societate. *Împuţinarea credinţei îi ducea pe aceşti oameni cu gândul că se apropie o nenorocire de neocolit.*** Mă voi întoarce la această comunicare „de bucătărie", dar acum vreau să vorbesc despre viaţa noastră.

Da, comunicarea actuală, la nivelul aceleia de atunci, e imposibilă. **Chiar şi atunci când oamenii se adună împreună la o masă, îi deosebeşte, întâi de toate, atitudinea lor faţă de credinţă.** Cum a spus înţeleptul David: „*Zis-a cel nebun în inima sa: nu este Dumnezeu!*" Însăşi negarea existenţei lui Dumnezeu e şi nebunie, şi un drum sigur către nebunie. Şi aceasta nu e nebunia acelor păgâni pe care îi luminau Apostolii şi Sfinţii Părinţi din primele veacuri ale creştinătăţii. Despre păgânii de astăzi, Apostolul a spus că „*nu vor primi învăţătura sănătoasă, dar după poftele lor îşi vor alege învăţători care le vor mângâia auzul, şi îşi vor întoarce auzul de la adevăr şi vor crede basmelor*". Ce fel de comunicare poate avea loc în asemenea condiţii?! **Oamenilor le place să vorbească, dar nu să asculte, să dea învăţături, dar nu să înveţe.** Ce-i adună pe toţi la aceeaşi masă? Băuturile ameţitoare, mâncarea abundentă, adică ceea ce se află pe masă şi nu cei adunaţi în jurul mesei. Nimic folositor pentru suflet nu se poate ivi în acest mediu, pentru că **despre Dumnezeu, după cum ne învaţă sfinţii, nu se vorbeşte cu burta plină, iar cu capul ameţit – cu atât mai puţin!**

Şi încă un mare rău ce vine de la televizor şi, din păcate, nu ultimul. Acest rău constă în ***subminarea autorităţii Bisericii*. Subminarea sistematică şi diabolic-vicleană e în toate: în batjocorirea clerului, a obiceiurilor ortodoxe, în contrapunerea creştinismului cu ocultismul, cu păgânismul, cu toate. Totul e îmbibat cu ură faţă de Adevăr.** Nu va trece încă mult timp şi producătorii de televiziune vor începe să-şi bată joc pe faţă de Hristos, de sfinţi. De o ură mare vor fi pătrunse emisiunile despre Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, totul va fi plin cu otrava răutăţii infernale. **Abia acoperit cu vălul umorului, al comediei, „iadul atotrâzător" va duce lucrarea de luare în derâdere a tot ce este dumnezeiesc, duhovnicesc la bun sfârşit**. Iar sfârşitul va fi acela că va apărea acela care va încerca să ia locul lui Dumnezeu***. Şi va intra în acelaşi moment în toate casele.*** **Cum, cum poate intra un om dintr-odată în toate casele? Noi spunem că aceasta e una dintre calităţile lui Dumnezeu – omniprezenţa, căci îngerii se deplasează în spaţiu şi există în timp. Iar Biserica învaţă că antihristul va intra dintr-odată în toate casele şi aici parcă am avea de-a face cu o contradicţie.**

Dar nu, Biserica, Sfânta, Soborniceasca şi Apostoleasca este vasul adevărului, al adevărului Divin. **Ca să mimeze omniprezenţa, antihristul va intra în toate casele în acelaşi timp cu ajutorul televizorului. Fiecare om îl va primi în locuinţa sa şi-l va primi de bunăvoie!** Şi-l va primi, îl va primi, pentru că a vrut să fie pregătit de aceasta şi s-a pregătit cum trebuie, pentru că n-a acceptat învăţătura Păstorului cel Bun de *a fugi în pustie*, **nu îi e pe plac – se plictiseşte de uscăciune, şi mai ales încă *în pustie*!**

CUM VA FI PRIMIT ANTIHRIST SI CUM VA FI SFARSITUL. CAUZA NENOROCIRILOR. INDRACIREA OAMENILOR SI CHINURILE ULTIMILOR CRESTINI

(…) Eh, raţiunea aceasta! Unii taie cu cuţitul pâine, iar altul îi ia cu el omului viaţa. Iar raţiunea, ***raţiunea* e un lucru alunecos, nu există ticăloşie şi mârşăvie pe care raţiunea să nu le poată justifica,** să nu găsească cauza din care toate acestea n-ar trebui făcute. Aşa va găsi o scuză şi pentru numerele personale şi pentru paşapoarte şi pentru … 666! Că doar nu pe cadavre vor fi puse numerele astea şi nici nu vor adormi simţurile oamenilor, nu, nicidecum. **Toţi, toţi vor înţelege, dar raţiunea va găsi justificări, numaidecât va găsi, iar omul, *pregătit deja în forul său interior să trădeze*, se va autolinişti cu argumentele raţiunii.**

Amar îmi este mie, unui bătrân de o sută de ani, să spun aceasta, dar pregătirile vor fi de aşa natură că despre materii înalte, vă rog să mă credeţi, nici vorbă nu va fi! **Ce vorbă mai poate fi de „*iubeşte-L pe Domnul Dumnezeul tău*"? Pe sine însuşi se vor trăda, pe nevestele şi copiii lor, trup din trupul lor.** Apostolul Iubirii îi demasca pe cei care se băteau cu pumnul în piept că-L iubesc pe Dumnezeu şi-l urau pe aproapele, zicând: *Cel care nu-l iubeşte pe aproapele său pe care îl vede, cum îl poate iubi pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede?* (Ioan 4: 20) Aproapele, nu ca rudă de sânge, ci toţi oamenii care ne înconjoară. **Trădătorul timpurilor de pe urmă e şi trădătorul sângelui său, gata să distrugă totul pentru o clipă de viaţă pământească**, care nu vrea să-şi ia de seamă, să înţeleagă că, întâi de toate, pe sine se trădează, că se dă nu în mâinile despoţilor de pe pământ, ci la chinuri veşnice în iad. Se trădează, se trădează. Iată-l născut şi botezat până se află în mâinile Domnului. însă el are voinţă liberă de alegere şi înţelegere a binelui şi răului, şi conştient se leapădă de dreptul de fiu al Iubirii şi trece în robia răului! Dar cât e de înfricoşător acolo! (…)

Stareţul s-a lăsat pe pernă şi a tăcut. De sub pleoapele lăsate cădeau lacrimi – una, două, trei… Buzele i se mişcau mute în rugăciune.

Tu crezi, continuă el peste câteva minute, că făcătorului de minuni de la Sarov, atât de simplu înălţat până la sălaşurile raiului, i-a fost uşor să fie gata să meargă în iad, doar ca alţii să se salveze?! Nu, aceasta e treapta cea mai înaltă a Iubirii, e o totalitate a tuturor virtuţilor, dacă vrei, Vedere a lui Dumnezeu, Cunoaştere a lui Dumnezeu. Dumnezeu pe Fiul Său L-a adus ca jertfă pentru păcatele noastre, pentru păcatele întregii omeniri. Apostolul Pavel se oferă pe sine ca jertfă pentru neamul iudeilor, preafericitul Serafim – pentru creştinii din păgâni. Ei şi alţii ca ei, mii, care au mers pe calea agonisirii virtuţilor, pe calea asemănării cu Dumnezeu, **au fost gata să se jertfească pentru oile rătăcite**. Ei nu doar au citit, ci au şi cunoscut, căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat (Ioan 3: 16).

- Părinte Antonie, întreb, dar, totuşi război va mai fi?

Stareţul a zâmbit cu amărăciune***. O, neam puţin credincios, până când voi fi cu voi?!*** – îţi aminteşti aceste cuvinte, părintele? Despre ce vorbesc eu, părinte Alexandru?! **Războiul merge de la facerea lumii şi va continua până la a Doua Venire a lui Hristos Răscumpărătorul!** Vor participa sau nu oamenii la acest război, nu e chiar atât de important, mai exact, *aceasta este urmarea, nu cauza.* Cauza e în spiritualitate, în eforturile spiritului. Aminteşte-ţi, Constantinopolul asediat de către păgâni, de strămoşii noştri slavi. **Dar asediaţilor, cu toată decăderea lor, li se păstrează conştiinţa faptului că motivul nenorocirilor sunt anume păcatele, ele sunt pricina acestor necazuri**. **Dumnezeu e cu noi atâta timp cât noi suntem cu El.** Se întorc grecii de la păcat, cu post şi rugăciune, şi Dumnezeu arată o astfel de minune a Maicii Domnului că începe o furtună şi corăbiile păgânilor sunt împrăştiate în toate părţile. Cât de minunate sunt lucrurile Domnului o dovedeşte faptul că după această minune o mare parte din slavi au primit botezul. Iată şi războiul. **Fiecare trebuie să ducă război cu propriile sale păcate. Iar de rezultatele acestei lupte în plan duhovnicesc vor depinde şi succesele în viaţa pământească.**

Vremurile de pe urmă. **De cum Evanghelistul începe a povesti despre ele, dintr-odată dispare meticulozitatea expunerii**. Uite cum Scriptura e plină de mici detalii, ce exactitate a expunerii, lucru de înţeles, căci ştim că scriau oameni inspiraţi de Duhul Sfânt. E cu totul altceva când vine vorba despre timpul din preajma Venirii a Doua a lui Hristos. Despre ce scriu Evangheliştii? **Ei vorbesc despre sărăcirea spirituală a oamenilor. Aceasta deja nici**

sărăcire nu mai poate fi numită, e un fel de *îndrăcire a omenirii.* Pentru că ele, duhurile căzute, sunt purtătoare a tuturor viciilor: mândria, beția, desfrânarea, iubirea de arginți, setea de putere, ateismul. **Şi de acum, ca urmare a acestora – catastrofele terestre, cutremurele de pământ, arătări cereşti înfricoşătoare, boli necunoscute, războaie şi altele.** Distrugerea spiritualității va duce la pieirea vieții pe pământ. însuşi Mântuitorul spunea că ziua şi ora sfârşitului nimeni nu o ştie, doar Tatăl. **Trebuie să veghezi ca să nu fii luat prin surprindere, ca gospodarul cel rău când dau buzna tâlharii. Nu e nicio aluzie în Scriptură la o dată anume, sau la un soroc lăsat, ca să poată fi făcut vreun calcul.**

Dar omul întotdeauna se străduieşte să pătrundă cu mintea sa căile Domnului. Câte încercări au făcut să numească anul cu pricina – în zadar! **Subit va fi acest sfârşit, adică neaşteptat.** Şi aici apare senzația contradicției – Evanghelia va fi propovăduită întregii creații, ştim că acesta este unul dintre semnele sfârşitului lumii, iar glasul trâmbiței Arhanghelului va fi neaşteptat. Nu e nimic de mirare aici şi nu-i nicio contradicție. **Şi iudeii au aşteptat mii de ani venirea lui Mesia, au studiat Testamentul şi proorocirile, dar a venit Mântuitorul şi nici într-o locuință omenească nu s-a găsit un loc pentru Dumnezeiescul Prunc!**

Ei primii aveau să audă Vestea cea Bună din gura Domnului Însuşi. Şi ce? întâi „*osana*“, iar peste câteva zile – „*răstigneşte-L, răstigneşte-L!*” **Această Veste Bună le era incomodă, le strica liniştea, modul obişnuit de viață. Mai simplă şi mai accesibilă era învățătura omenească, învățăturile bătrânilor, pe care le-au şi urmat. Conform lor, aşteaptă şi acum venirea lui mesia ca împărat al împăraților, pe care poporul evreu îl va face rege al întregii omeniri. Şi îl vor primi. Il vor primi pe antihrist.**

Aşa şi acum, toți vor auzi cuvintele Evangheliei, mai exact, **le vor asculta, dar nu le vor auzi.** Nu le vor auzi. **Nu vor auzi învățăturile Bisericii, Corabia salvatoare a vremurilor din urmă, şi vor merge după învățăturile omeneşti, vor respinge adevărul, se vor mulțumi cu poveşti, aşa cum ne avertizează Apostolul. Nu le e comodă lor, le încurcă modul de viață format din deprinderea de a-şi satisface poftele. Şi vor huli, şi vor batjocori peste măsură Biserica ce le-a dat Sfânta Scriptură. *Păcatele slujitorilor nevrednici vor fi luate drept vicii ale Bisericii.*** Ea lor le încurcă. Pentru că Biserica este vasul plin de Duhul Sfânt, iar el este *Duhul Adevărului!* **Demascatorul lumii în lume.** Nu al lumii create de Dumnezeu, al neprihănitei lumi a naturii primordiale şi a duhului, ci al lumii căzute în păcat. Al lumii desfigurate de poftă, muribunde, care vrea să şi-i facă copărtaşi ai pieirii sale pe cât mai mulți oameni, iar ca rezultat, pieirea sufletelor lor.

(…) Şi cel din urmă care va duce sufletele oamenilor la pieire nu poartă un nume al său – pentru rău, aceasta e prea mult şi pur şi simplu imposibil, de aceea **antihrist înseamnă *anti Hristos,* duşman al lui Hristos. Toate acțiunile lui, pe de o parte, sunt îndreptate către o imitare a lui Hristos. întâi de toate, să atragă oamenii de partea sa, astfel încât ei să-l urmeze de bunăvoie, nu forțați, cu toate că nici aşa nu se va lipsi de „anti”. Pe de altă parte, aceasta e o cale cu totul opusă celei a lui Hristos.** Calea lui Hristos e ducerea crucii pe pământ, şi e dulce, încununată în Cer, în lăcaşurile împăratului Slavei. Drumul puturos al antihristului nici pe pământ nu e dulce, iar sfârşitul lui e în iad! Cu aceasta totul e spus, iar fiecare alege ce vrea. **Dar mulți vor vrea să fie atraşi de amăgeala falselor lui minuni.** Nu antihristul, dar înşişi oamenii care vor fi de acord să primească semnul satanei, semnul de împotrivire față de Dumnezeu, îi vor descoperi pe cei care nu l-au primit şi îi vor trimite pe cei drepți la chinuri. Primii creştini primeau chinurile în fața tuturor oamenilor. **Groaznice vor fi chinurile mărturisitorilor ultimelor vremuri, chinurile le vor fi pricinuite pe**

ascuns de restul lumii, de către oameni învățați de duhurile răutății, care se vor afla de față.

Iată încă un rău pricinuit de stăpânii televiziunii – faptul că ***îi deprind pe oameni cu chipurile dracilor!*** Această învățătură se desfășoară din plin: din toate părțile oamenii sunt priviți de monștri! **Îi numesc acum *extraterestri* sau nu mai știu cum, dar aceştia sunt draci. Va trece timpul şi ei se vor arăta liber oamenilor, fiind în slujba antihristului şi a slugilor lui. Cu mult mai greu va fi atunci de luptat cu ei!**

DE LA IMBUIBARE LA FOAMETE. CUM VOR FI JUDECATA SI IADUL. CAT DE IMPORTANT ESTE SA NU PIERDEM TIMPUL SI SA NE OSTENIM PENTRU DOBANDIREA DUHULUI SFANT

Şi peste toate acestea va domina ***foamea.*** O foame dublă – şi fizică, şi, în principal, spirituală. **Vor fi câțiva ani neroditori, secete, toate acestea vor duce la o foame cumplită. Dar nici acesta nu este motivul principal, doar oamenii s-au deprins să consume mai multă hrană decât le este necesar pentru întreținerea vieții, cu mult mai multă.** Cuvioasei Măria Egipteanca îi erau de ajuns câteva boabe de grâu şi puțină rouă, ca să trăiască şi să reziste căldurii pustiului. Cuviosul Serafim de la Sarov, făcătorul de minuni, se hrănea cu ierburi, iar în fiecare zi muncea fizic din greu. Ei erau plini de har. Dar oare numai ei? Respingând putreziciunea, ei se uneau cu Viața, până şi trupurile lor rămâneau neatinse de putreziciune, contrar legilor morții, aduse în natură de către păcat. Cu oamenii ultimelor timpuri se întâmplă ceva contrar: unul dintre idolii lor este mâncarea. **Mănâncă nu atunci când le e foame, ci pentru că au ce mânca.** Încearcă, cunoaşte oare omul contemporan adevărata senzație de foame? Puțin probabil, altfel de ce i-ar mai trebui atâtea condimente, mirodenii, sosuri, rețete de mâncăruri rafinate. Căci menirea lor e să trezească dorința de a mânca cele preparate. Cel care are, într-adevăr, nevoie de mâncare pentru a-şi menține puterile nu are nevoie de toate acestea. O bucățică de pâine şi o înghițitură de apă îi sunt de ajuns.

Dar băuturile spirtoase care inhibă senzația de saturație? **Toate acestea sunt o repetare a orgiilor păgâne. Dar noi uităm că, de fapt, *consumând moarte, ne logodim cu ea, devenim ostaticii ei.* Acum are loc *îndoparea omenirii.* Aşa cum țăranul îndoapă vitele şi păsările, pregătindu-le de moarte, de tăiere, aşa şi omenirea se pregăteşte de moarte, de moarte spirituală, întâi de toate.** Diferența e doar că animalele nu au libertatea de a alege şi nici rațiune, iar omul şterge limitele naturale, alegând indivizii ce încalcă aceste limite. Dar omul are rațiune şi libertatea de a alege şi nimeni nu poate să-l oblige; tot ce face, face de bunăvoie. Iată Viața şi iată moartea. Iată *Biserica-Adevărul*, pentru că este Trupul lui Hristos şi e plină

de Duhul Sfânt, şi iată orgia morţii, atotviclenele legi şi ispite ale lumii. Fiecare alege liber una dintre ele.

Despre ziua de azi, mulţi îşi vor aminti la Judecata de Apoi cu mare căinţă şi amărăciune, pentru că nu s-au folosit de ea ca să agonisească Duhul Sfânt. Nu au ascultat chemările Bisericii să se adape din râurile cu apă vie ale harului lui Dumnezeu. N-au vrut să se deprindă cu rugăciunea şi postul, cu faptele bune, cu lucrarea duhovnicească. Au agonisit moarte şi pe ea o vor primi. De aceea s-a şi spus că nu se va îndrepta tot cel viu. **Că doar nu va fi o judecată aşa cum ştie lumea – cu procuror, avocat, cu ultimul cuvânt al inculpatului, nu. Vor acuza sau îndreptăţi înseşi faptele omului – faptele şi gândurile. Şi va primi fiecare ce a ales în această vale a plângerii şi a pribegiei, spre ce a tins, ce a dorit, aceea va primi.** Cel care a ales viaţa va primi viaţa veşnică şi fericirea, iar cui moartea i s-a părut mai dulce – iadul şi chinurile veşnice. Şi, după cum ne învaţă Sfinţii Părinţi, principalul chin nu este tigaia [*"cazanul cu smoala",* n.n.], ci **lipsa lui Dumnezeu!** Acum, vrem noi aceasta sau nu, avem în permanenţă drept sprijin Lucrarea Lui dătătoare de Viaţă. Aşa ori altfel, suntem adăpaţi de Harul Său. Măcar şi prin Cuvântul spus la facerea lumii plantelor şi animalelor, omului şi universului. Fără lucrarea lui Dumnezeu, lumea nu ar putea exista nicio clipă. Timpul din urmă de aceea şi este cel din urmă, pentru că acţiunile omului înşelat de mirajele diavoleşti sunt îndreptate către desprinderea de lumea Proniei. **Şi iată că devine clar cât de important este să dobândim Duhul Sfânt acum. Numai în aceasta e zălogul mântuirii**. Scriptura spune clar că domnia antihristului va dura trei ani şi jumătate. S-ar părea că ce sunt puţini trei ani, dar şi atâta va fi de ajuns ca să nu mai rămână niciun suflet credincios, aşa luptă înfricoşătoare va fi şi atât de rău vor fi pregătiţi de ea oamenii. **Nu veghem, ne-am relaxat, lăsăm totul pentru mai târziu. Pentru mai târziu postul, pentru mai târziu rugăciunea, pentru mai târziu râvna de a primi Sfintele Taine, pentru mai târziu smerenia, pentru mai târziu – faptele bune. In schimb hrană, şi mai multă acum, locuinţă, chiar în clipa aceasta, maşină – e foarte de dorit. Dar se va prăbuşi lumea, va dispărea această invazie a nimicniciei şi se va vădi că eşti gol-goluţ.**

MIRAJUL BUNASTARII SE SPULBERA. COLAPSUL BANCILOR. DUPA HAOSUL GENERAL, ANTIHRIST VINE CA SALVATOR SI JUSTITIAR, FACE MINUNI AMAGITOARE, VA FI SOCOTIT DUMNEZEU SI VA FI PRIMIT CHIAR SI IN BISERICI. IMPOTRIVA ORICARUI COMPROMIS CU DIAVOLUL.

Antihristul va apărea ca un izbăvitor de neajunsurile sociale, cu toate că anume în acest scop se vor produce ele. Va avea o putere nemaivăzută această talpă a iadului. Oamenii ce pregătesc venirea lui de pe acum au în mâinile lor bogăţiile de bază ale pământului. **Mirajul**

bunăstării actuale se va spulbera tot atât de repede cum trece apa. Să ne aducem aminte unul dintre antrenamente, o repetiție care s-a făcut cu oamenii în Uniunea Sovietică - **cei care s-au încrezut în bănci au devenit cerşetori într-o singură zi. Au agonisit cu anii, care în contul burții, care în contul sănătății, şi părea că aceasta e pentru o viață. Dar s-a dovedit a fi un miraj.**

Acum va fi mult mai rău. Va avea de suferit întreaga lume. ***Totul se va petrece prin intermediul instituțiilor bancare, de aceea trebuie avut cât mai puține contacte cu ele.*** **Acesta e şi zălogul neacceptării codurilor, printre altele. Niciun fel de bănci şi credite, toate astea sunt controlate de aceeaşi mână şi de acelaşi cap.** Iar dacă vei controla, vei vedea că mâna nu e mână, ci o labă cu gheare, iar capul nu e simplu cap, ci unul încornorat. Iar în loc de față are un bot de fiară cu un rânjet înfricoşător. **De ce pe toți îi deprind acum cu băncile? Îți iei salariul de la bancă, pensia – de la bancă. Repede vor fi adunați toți în acelaşi staul.** Mare mirare vor avea oamenii să afle că şi ultimul bănuț din portmoneu le este numărat, lucru care, în Occident, deja se întâmplă.

Iar acesta, din păcate, nu va fi ultimul prilej de mirare. **Toată această *carcasă* de bunăstare construită de omul modern se va dovedi a fi o capcană de oțel pentru el însuşi.** Ei, dar ce să mai vorbim, capcana are cel puțin arcuri, apasă pe ele şi eşti liber. Chiar şi animalelor închise le reuşeşte uneori să facă aceasta. Aici aşa ceva nu va fi posibil. Şi-i va împinge dracul pe oamenii necredincioşi sau pe cei cu puțină credință să-şi facă seama, îngrozitor e faptul că vor fi prohodiți şi înmormântați – se va scrie că a fost în stare de iresponsabilitate şi, gata, lucrul e ca şi făcut. Ca şi cum judecata asupra unui asemenea lucru, vizând iertarea sau pedeapsa, s-ar putea face pe pământ! E ceva de felul indulgenței catolice – ai cumpărat-o şi eşti deja iertat. Şi altui nenorocit i se pare mai puțin înfricoşător – l-au prohodit doar pe precedentul: „Cu sfinții odihneşte-L…", e iertat, iar mie ce-mi încurcă?! Mulți, mulți oameni vor merge în iad cu cântarea aceasta, punându-şi singuri capăt zilelor, lipsindu-se de orice posibilitate de a lupta pentru viața veşnică, pentru viața în Viață. **Am văzut şiruri de sicrie. Pe pământ plâng, bocesc, se cântă prohodul, iar în jur joacă dracii, mulțumiți că au putut să piardă atâtea suflete!**

Iar viii îi vor invidia pe cei morți. **Da, frica de boli şi de războaie, de moartea celor apropiați. Trebuie să ai multă credință şi nădejde în Dumnezeu ca să poți suporta toate acestea. Cum un om plin de mândrie şi iubitor de argint să îndure umilința?** Doar ieri el însuşi striga: „Dacă eşti deştept, de ce nu eşti bogat?.'" **Ieri, mulțumirea de sine dădea din el, iar astăzi e un nimeni.** Va accepta orice; şi codurile, şi „666″, şi cu sânge va semna contractul cu satana. Dar el nu mai are nevoie de aceasta! Şi aşa eşti al lui, te mai zbați, mai sari în sus, dar gâtul de acum ți-e în laț - eşti al nostru! **Umilința îndurată cu smerenie în zilele bunăstării himerice, iată podețul peste cei trei ani şi jumătate de putere ai lui antihrist.** Asupra cui însă va ținti atunci gheara ispitei duşmăneşti? Asupra celor credincioşi. **Nu i-au putut ispiti cu confortul şi aurul, cu bunătăți şi maşini, să încercăm acum, sub amenințarea morții de foame, să-i ispitim cu o bucată de pâine. Greu, oh, ce greu va mai fi să-ți păstrezi sufletul când cei apropiați, copiii, demult nu au mai pus o fărâmă de pâine în gură. Numai cel care crede în Dumnezeu, care Il crede pe Dumnezeu se va putea stăpâni să nu facă pasul ireversibil. Va da ceva antihristul lumii? Nu, pentru că nu va fi nimic de dat.** Ce va avea el mai mult decât bogățiile strânse, bogății prețuite în acea lume *organizată de diavol şi tot de el distrusă,* pentru instaurarea mai comodă a falsului mesia! Aceşti jinduiți dolari vor fi numărați cu metrul. **Aurul va ajunge la prețul său adevărat – zero.** Ca metal, nu e bun de nimic, iar în rest, nici de foame, nici de frig nu ține.

Preț vor avea doar lucrurile funcționale, lucruri fără de care nu e posibilă supraviețuirea omului – topoare, fierăstraie, orice instrument, plite simple de fier.

Starețul a închis ochii. Iarăşi s-a strecurat o lacrimă. Părea că doarme, dar buzele i se mişcau după obişnuință în rugăciuni.

În ajunul venirii antihristului va fi un haos în viața tuturor țărilor. Vor prospera cei care, în virtutea religiei pe care o practică, aşteaptă venirea antihristului [ca Mesia]. Aceştia sunt, întâi de toate, iudeii şi musulmanii. După ei, acei protestanți care, negând Dumnezeirea Domnului nostru Iisus Hristos, propovăduiesc împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Creşterea influenței lor se vede de pe acum, iar mai departe va fi şi mai mare. Principalul pentru ei acum e să ia în stăpânire pământul. În taină, vor cumpăra tot – şi păduri, şi câmpuri, şi râuri. Siberia va fi luată de chinezi şi poate şi mai mult.

„Atunci, unde e mai bine să ne salvăm?“, îl întrerup pe stareț.

Unde va arăta Dumnezeu. Principalul e mântuirea, nu discuțiile [teoretice] despre mântuire. **Esența „minunilor" antihristului va consta în seducția pe care o vor emana. Adică, atrăgătoare vor fi aceste false minuni, vor vrăji ochiul. De aceea, *până şi să te uiți la ele e păcat şi primejdie de moarte*. Trebuie să te ascunzi şi privirea să ți-o ascunzi.**

Dar nici aceasta nu e tot. **Sensul venirii sale va fi dreptatea absolută. A venit Mântuitorul nu în Numele Său, ci în Numele Tatălui. Nu L-au primit, ci, mai mult decât atât – L-au răstignit.** Dacă e să judecăm drept, şi acum îl batjocoresc şi-L răstignesc, negând Dumnezeirea Lui şi schimonosind învățătura Lui. **Iar acesta va veni *ca dumnezeu*, nu dumnezeu, dar *ca* dumnezeu, şi îl vor primi şi-l vor crede dumnezeu pentru minunile sale mincinoase, pentru faptele sale înşelătoare. Adică pentru ceea ce va fi plăcut şi atrăgător pentru oameni.** Ispititor, ne spune limba slavonă, bisericească. De aceea se şi spune că *nu se va îndrepta tot cel viu* - nu va avea îndreptățire.

Acum sunt din cale afară de vorbăreți pseudoînvățătorii. Atunci însă când faptele şi cuvintele lor vor fi verificate de Adevăr, se va vădi toată minciuna. Dar va fi primit antihristul în orice biserică din lume şi i se vor închina lui ca unui dumnezeu. Ia aminte, cinstite părinte, nu el se va declara dumnezeu, dar **cu minuni amăgitoare va face astfel încât i se vor închina ca unui dumnezeu!** Iată în ce constă grozăvia, iată de ce va lipsi orice motiv de îndreptățire! Dar cei care îl vor primi vor fi oamenii pentru care Evanghelia se sfârşeşte la Cina cea de Taină. **Pentru Golgota, ei sunt surzi.** Chinurile pe cruce sunt pentru El, toate astea se întâmplă acolo, în Ierusalim, cu 2000 de ani în urmă.

Ştii, când ne luau CK, eram ca nişte oi, nu vreau să spun miei, ca nici măcar astfel să nu mă compar cu Mântuitorul. **Mergeam tăcuți la abator; pur şi simplu era greu să-ți imaginezi că e posibilă o asemenea fărădelege. Şi doar ştiam cine sunt ei. Cât au proorocit stareții despre aceste vremuri, despre puterea slugilor întunericului.** Dar şedeam şi aşteptam – cine va fi următorul. Doar mulți au nimerit în aceste mreje ale minciunii. Cât de mari şi de deştepți erau şi arhiepiscopul Ilarion, învățătorul meu, şi mitropolitul Serghie, şi mulți alții. Dar **au greşit când au crezut că te poți înțelege cu dracii şi cu slugile lor. Le părea că, păstrând forma, conținutul va rămâne de la sine.** Numai că nu a fost aşa, dar aceasta s-a văzut mai târziu. **Tot aceasta se întâmplă şi acum, numai că se va vedea mai târziu.**

SUPUNEREA FATA DE PUTEREA SATANICA? NU E DE AJUNS SA CITIM SI SA DISCUTAM, CI SA FAPTUIM CELE CARE DUC LA DOBANDIREA HARULUI

„Iertați-mă, părinte Antonie, dar cum rămâne cu cuvintele Apostolului despre putere şi despre supunerea în fața ei?“, îl întrerup eu iarăşi.

E-e-eh, suflete al meu – a zis stareţul. Dar Apostolul Petru n-a fugit el, oare, din Roma, când L-a întâlnit Mântuitorul? Dar pe Apostolul Pavel nu l-au salvat oare într-o coşniță, dându-l jos de pe zid? **Ce are a face aici acceptarea realităților şi opunerea satanismului?** Ce să-ți aduc eu exemple – aminteşte-ți de marea muceniță Ecaterina, sau de marele mucenic Gheorghe. **Supunerea e posibilă doar în lucrurile ce țin de puterea laică – să-ți faci meseria, să nu faci răscoale armate.** Dar şi aceasta, după cum vede fiecare. Frații Macabei sunt un exemplu bun de folosire a forței împotriva celor ce-L insultă pe Dumnezeu şi tot ce este Dumnezeiesc. Dacă apuci drumul smereniei prosteşti, aşa şi vei începe a pune întrebări despre proslăvirea în rândul sfinților a lui Alexandru Nevski, biruitorul, şi a lui Dimitrie, cel care i-a prăpădit pe tătari pe câmpia Kulikovo. Întrebările ca întrebările, dar de proslăvit, i-a proslăvit Dumnezeu! Eu, când aud asemenea întrebări „evlavioase”, îmi amintesc de viața Sfântului Vasile cel Mare şi a Cuviosului Iov de la Poceaev, făcătorul de minuni. Ce vreme înfricoşătoare le-a dat Dumnezeu pentru viață. Ei, şi ce? **Nu s-a rugat, oare, Sfântul Vasile să moară împăratul Iulian? Văd că vrei să spui că Iulian a fost un apostat, dar era împărat şi împărat legitim, bagă de seamă!** ***Oare nu de frică pentru comoditatea noastră ne rugăm pentru „puterea” satanică?!*** Şi doar Dumnezeu a arătat că Sfântul Vasile a avut dreptate – lui Iulian i s-a tras moartea nu de la o arma pământească, ci a fost străpuns de lancea unui soldat ceresc. Dar Cuviosul Iov a făcut compromisuri cu polonezii? Nu, el a luptat cu ei şi cu acoliții lor în fel şi chip. Nici de judecăți nu s-a ferit dreptul! Dar tu-mi spui de putere!

Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să se facă cu chibzuință. Dacă în relațiile de putere, perechea şef-subaltern ar însemna doar atotputernicia unuia şi adânca smerenie a celuilalt, n-ar mai fi nevoie de Sobornicitatea Bisericii. Dar dacă n-ar fi Sobornicitatea, n-ar mai rămâne Biserica nici Ortodoxă - **de câte ori s-a întâmplat ca cel care era în adevăr să fie un singur om, în timp ce ierarhia superioară era în erezie?! Ce să mai vorbim despre puterea laică -mitropolitul Filip şi patriarhul Nicon, de exemplu. Şi aceşti drepți, însetați de adevăr, sunt proslăviți ca sfinți: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigore Teologul, Cuviosul**

Maxim Mărturisitorul, Cuviosul Iosif Voloțki, dar parcă poți să-i enumeri pe toți. Dar mai trebuie ținut minte că, luptându-se pentru curățenia credinței, ei, Sfinții Părinți, singuri erau împlinitori plini de râvnă ai Legilor lui Dumnezeu.

Supunerea smerită în fața oricărei puteri îi convine celui care nu este atras de viața după Cuvânt. Pentru că drumul mărturisirii, chiar dacă e pe undeva şi aşternut cu roze, neschimbat, **după „*Osana…*“, va răsuna şi „*Răstigneşte-L, răstigneşte-L*“**. **Această incomoditate va servi drept motiv pentru justificarea de sine şi primirea antihristului – *ştiință avem, dar rațiunea s-a întunecat din cauza păcatelor.* Adică, dacă orice putere e de la Dumnezeu, ne-om supune şi antihristului, n-avem încotro. Şi încă vor adăuga că toate se fac cu voia Domnului. De aceea, se şi spune că se va întrona necuratul în orice biserică şi niciun cuvânt despre cei care au slujit acolo mai înainte**. Ține minte exemplul marelui stareț, făcătorul de minuni de la Sarov. Câte icoane avea el? Una. Cărți? Vreo zece. Dar a dobândit mare slavă, şi nu de la oameni, ci de la Dumnezeu. **Acum toți au pe-acasă iconostase, rafturi întregi de cărți, numai că nu se săvârşeşte fapta cugetată! Mulți ascultă, dar puțini aud, părinte.**

„Da, m-am gândit eu, e o piatră şi în grădina mea, ce mai bucurie îmi aduce biblioteca de vreo mie şi jumătate de cărți!”

Îți mai spun încă o dată: **nu e nevoie de discuții despre mântuire, ci de fapte pentru mântuire - atât acum, cât şi atunci, ceva mai târziu. A trecut timpul îndreptățirilor, dacă a mai fost vreodată.** Nu numai mântuirea, toate trebuie supuse acestui scop. **A lăsat Domnul timp liniştit pentru a ne deschide mintea şi a auzi cuvântul lui Dumnezeu şi, principalul, pentru dobândirea harului Dumnezeiesc înainte de anii înfricoşători.** Cine va folosi aceasta spre bine, iar cine spre rău. Primii vor mai primi, iar cei din urmă şi ce-au avut vor pierde! Cum s-a şi spus: că *celui ce are i se va mai da, iar celui ce n-are i se va lua şi puținul ce-l are*. **Veghează!**”

Staretul Antonie** a fost un batran duhovnicesc, preot de mir de rang inalt care a slujit, după detenția din lagărele sovietice, în parohiile Bisericii Ortodoxe Ruse a Patriarhiei Moscovei şi care s-a învrednicit de două viziuni de la Dumnezeu despre timpurile de la urmă (avea in jur de 100 de ani la data acestor convorbiri, al carei an este neprecizat, dar este foarte aproape de zilele noastre), iar la scurt timp a trecut la Domnul. Sursa originala de unde a fost preluat textul o constituie cartea: ***Convorbiri duhovnicesti si invataturi ale Staretului Antonie de **Pr. Alexander Krasnov**, care este disponibila si in limba engleza, online.

Legaturi:

- Stati in credinta ortodoxa pana la ultima suflare! – Sf. Kuksa al Odesei
- E VREMEA DE A STRANGE RANDURILE
- SFANTUL LAVRENTIE AL CERNIGOVULUI: “Vai, cât de mulți sunt în focurile iadului…. dacă i-ați vedea, vi s-ar rupe sufletul de durere”
- Sf. Lavrentie de Cernigov: “Vor fi multi surzi si multi orbi…”
- Sfantul Serafim de Virița: “Banii si inselaciunile lumii vor pierde mai multe suflete decat prigoana ateista!”
- Sf. Varsanufie de la Optina: “Azi este foarte usor sa cazi de la Hristos…”
- Sfantul Efrem Sirul despre inselaciunea perversa si insidioasa a Antihristului si despre durerile cele din urma
- Parintele Sofronie – Cuvinte duhovnicesti de cea mai mare adancime despre lumea contemporana
- Cuviosul Serafim Rose: “Astăzi in Rusia, mâine în America”
- Sfantul Ioan Maximovici despre sfarsitul lumii si dulceata compromisului la ultimii crestini
- Parintele Proclu: “Anii durerilor au inceput”
- “Cand oceanul raului va inunda intreaga lume, atunci va veni sfarsitul lumii”

Stati in credinta ortodoxa pana la ultima suflare!

Proorocia Cuviosului Kuksa al Odesei

Schiegumenul Kuksa al Odesei (1875-1964) a fost canonizat in 1994. **“Nu peste mult timp va avea loc Sinodul Ecumenic, numit “sfant”. Insa acest Sinod nu va fi cel de-al optulea, fiind o adunatura de necredinciosi. In cadrul lui toate credintele se vor uni in una. Posturile vor fi anulate, calugaria anulata, calugarilor si episcopilor li se va permite sa se casatoreasca, iar preotilor, sa se recasatoreasca.** Noi insa nu trebuie sa acceptam aceste schimbari. Stilul nou va fi introdus in toata Biserica Universala.

Fiti vigilenti! Straduiti-va sa mergeti la Bisericile lui Dumnezeu acum, cat ele sunt inca ale noastre. Va veni timpul cand nu le vom mai putea frecventa. **Numai cei alesi vor intelege ce se intampla. Pe oameni ii vor obliga sa se duca la biserica apostata, insa nu trebuie sa mergem intr-acolo in niciun caz. Va rog, stati in credinta ortodoxa pana la ultima suflare si va veti mantui".**

(Ziarul "Pravoslavnâi Simbirsk", Nr. 21-22/1998) - Extras din: "***Staretii despre vremurile de pe urma***", Manastirea Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil, Petru-Voda, 2007.

E VREMEA DE A STRANGE RANDURILE

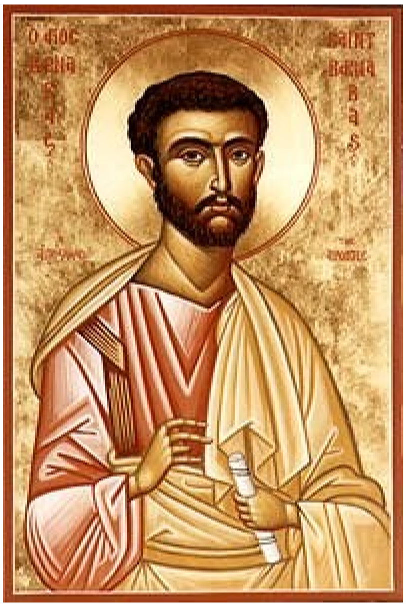

Învățătura celor Doisprezece Apostoli (Didahii):

„Vegheați asupra vieții voastre. Candelele voastre să nu se stingă şi mijlocul vostru să fie încins, fiți gata. Pentru că nu ştiți ceasul când va veni Domnul nostru. **Adunați-vă mai des cu cei de o credință cu voi, pentru că întreg timpul petrecut în credință nu vă va putea ajuta, dacă nu veți fi desăvârşiți în vremurile de pe urmă.**

Căci în ultimele zile se vor înmulți proorocii mincinoşi şi păgubitori, iar oile se vor preface în lupi şi dragostea se va preface în ură. Pentru că din cauza înmulțirii nelegiuirilor se vor urî unii pe alții şi **se vor persecuta şi se vor vinde unul pe altul**, şi atunci se va arăta şi amăgitorul lumii, precum Fiul lui Dumnezeu, şi va face semne şi minuni, iar pământul se va preda în mâinile lui, şi (el) va face nelegiuiri de care n-au mai fost din veac.

Atunci va trece zidirea omeneasca prin focul ispitirii şi mulți se vor ispiti şi vor muri, iar cei tari în credință se vor mântui de acest blestem. Atunci se va arăta pe cer semnul adevărului; la început semnul se va vedea clar întins pe cer (probabil semnul crucii - n.a.), urmat de semnul sunetului trâmbiței şi, în cele din urmă, învierea morților; însă nu a tuturor, dar după cum s-a profețit: *Va veni Domnul şi toți sfinții împreună cu El*. Atunci va vedea lumea pe Domnul care vine pe norii cerului…”

Apostolul Varnava († 76):

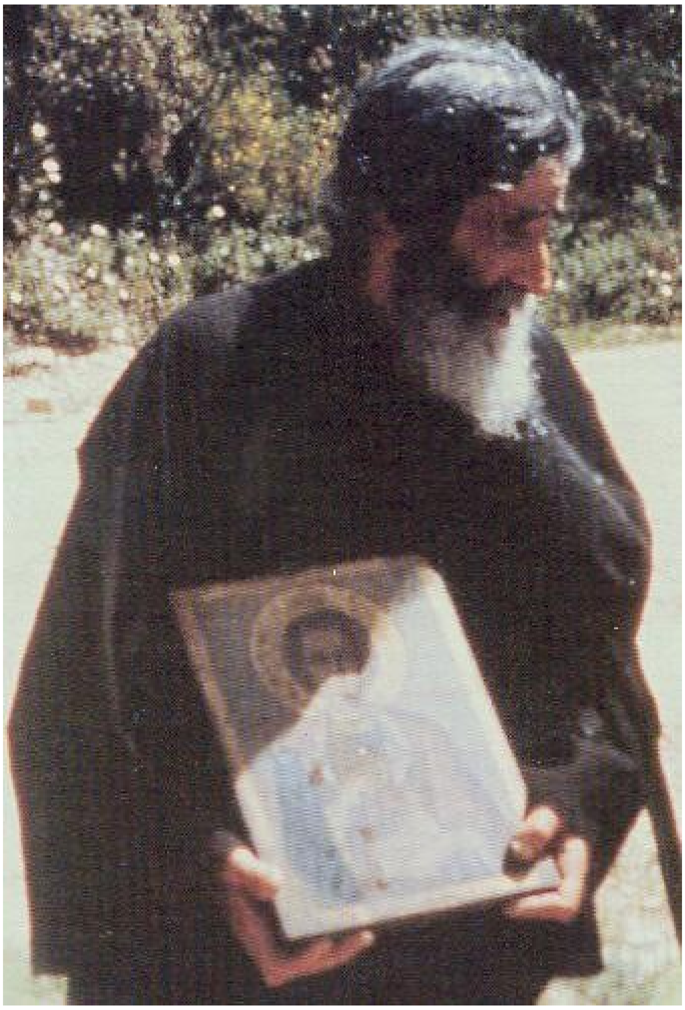
„Se cuvine să fim cu luare aminte la zilele de pe urmă. **Căci tot timpul vieții noastre petrecut în credință nu ne va fi de niciun folos dacă nu vom urî neadevărul şi ispitirile ce au să vină**, după cum ne învață Fiul lui Dumnezeu: ***Să ne împotrivim oricărui neadevăr şi să-l urâm pe el.*** Aşadar, urmăriți cu multă băgare de seamă faptele căilor răului. **Voi nu trebuie să vă îndepărtați de alții, ca şi cum ați fi de acum îndreptățiți; dar, adunându-vă împreună, cercetați ce este cuviincios şi folositor pentru toți apropiații voştri.** Căci spune Scriptura: *Vai de cei care se cred înțelepți şi sunt plini de înțelepciune în ochii lor*".

(Extras din: "***Staretii despre vremurile de pe urma***", Manastirea Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil, Petru-Voda, 2007)

Cuviosul Paisie Aghioritul: "LUMEA ARDE. PRICEPETI ASTA?"

DURERE, TREZVIE SI DRAGOSTE FRATEASCA - ARME PENTRU RAZBOIUL NEVAZUT AL VREMURILOR DIN URMA IN CARE TRAIM

(selectie de cuvinte din cartea parintelui Paisie Aghioritul, "Trezire duhovniceasca")

***"N-am constientizat ca diavolul a hotarat sa distruga fapturile lui Dumnezeu*. Este hotarat sa lucreze astfel ca sa distruga lumea. A turbat, pentru ca a inceput sa intre in lume nelinistea cea buna. Este foarte salbaticit, pentru ca stie ca timpul lui e scurt** (Apoc. 12,12).

Lumea arde. Pricepeti asta? Au cuprins-o multe ispite. O astfel de vapaie a aprins diavolul incat de s-ar aduna toti pompierii, n-o pot stinge. Vapaie duhovnicesca. N-a ramas nimic. Numai de rugaciune e nevoie, ca sa se milostiveasca Dumnezeu spre noi. Vezi, atunci cand se aprinde un foc mare nici pompierii nu mai pot face nimic, ci oamenii sunt nevoiti sa se intoarca la Dumnezeu si sa-L roage sa trimita o ploaie puternica, ca sa se stinga. Asa si pentru vapaia duhovniceasca pe care a aprins-o diavolul e nevoie numai de rugaciune ca Dumnezeu sa ajute.

Toata lumea se indreapta spre a ajunge *un singur caz*. O incurcatura generala. Nu poti spune: "Intr-o casa s-a stricat putin fereastra, sau altceva, sa o repar". *Toata* casa este in dezordine. S-a stricat tot satul. Situatia a scapat de sub control, numai de sus mai e nadejde, la ceea ce face Dumnezeu. Acum e vremea ca Dumnezeu sa lucreze cu surubelnita, cu mangaierea mainii Sale ca sa repare. Lumea are o rana care s-a ingalbenit si trebuie sparta, dar inca nu s-a copt bine. ***Se coace raul***, ca atunci in Ierihon (Isus Navi 6,24) cand a fost gata pentru dezinfectie.

Suferintele lumii sunt fara sfarsit. O descompunere generala, pe familii, si mici si mari. In fiecare zi inima mea mi se toaca. Cele mai multe case sunt pline de suparari, de neliniste, de stres. Numai in casele care traiesc dupa Dumnezeu oamenii sunt bine. In celelalte, divorturi, unii falimentari, altii bolnavi, unii accidentati, altii cu psiho-medicamente, cu droguri! Mai mult sau mai putin cu totii, sarmanii, au o durere. Mai ales acum, nu au de lucru; datorii de aici, suferinte de dincolo, ii trag bancile, ii scot din case, cu gramada si nu pentru o zi sau pentru doua. Sau daca un copil sau doi dintr-o astfel de familie sunt sanatosi, se imbolnavesc din pricina acestei situatii. Multe familii de acestea daca ar avea lipsa de grija a monahilor, ar petrece cel mai bun Paste!

Cata nefericire exista in lume! Cand pe cineva il doare si se intereseza de ceilalti si nu de sine, atunci el vede intreaga lume ca la radiografie, cu raze duhovnicesti... De multe ori, atunci cand rostesc rugaciunea: "Doamne Iisuse" - vad copilasi mici, sarmanii, cum trec pe dinaintea mea mahniti si se roaga lui Dumnezeu. Mamele lor ii pun sa faca rugaciune, pentru ca au probleme, greutati in familie si cer ajutor de la Dumnezeu. Intorc butonul pe aceeasi frecventa, si astfel comunicam.

Linistea care stapaneste ma nelinisteste. Se pregateste ceva. N-am inteles bine in ce ani traim, nici nu ne gandim ca vom muri. (…) **Este trebuinta sa facem multa rugaciune cu durere, ca Dumnezeu sa intervina. S-o luam in serios si sa traim duhovniceste. Anii sunt foarte grei. A cazut multa cenusa, zgura, nepasare. E nevoie de mult suflet, ca ele sa dispara**. (…) Intra unele boli europene si inainteaza spre mai rau. (…) Iar noi dormim in opinci. Nu spun sa luam pancarte, ci sa intoarcem rugaciunea noastra, preintampinand marele pericol ce il asteptam si sa ne inaltam mainile catre Dumnezeu. (…) **Ceea ce va ajuta foarte mult este *sa intre inlauntrul vostru nelinistea cea buna*: unde ne aflam, ce ne va astepta, ca sa luam masurile necesare si sa ne pregatim. Viata noastra sa fie mai calculata. Sa traim mai duhovniceste. Sa fim mai iubitori. Sa ajutam pe cei indurerati si pe saraci cu dragoste, cu durere si cu bunatate…**

Trec anii si ce ani grei! Nu s-au terminat subiectele. **Cazanul fierbe. Daca cineva nu este putin intarit, cum va putea oare infrunta o situatie grea?** Dumnezeu nu i-a facut pe oameni nepricopsiti. Trebuie sa cultivam marimea de suflet. Intr-adevar, **daca se va face o zguduitura, Doamne fereste, cati vor sta in picioare?** (…) Cautati sa va imbarbatati. **Strangeti-va putin. Vad ce ne asteapta si de aceea ma doare. Nu va lasati slobozi. Stiti ce trag alti crestini in alte parti? (…) Acest duh slobod care exista … este o mare lipsa de recunostinta.**

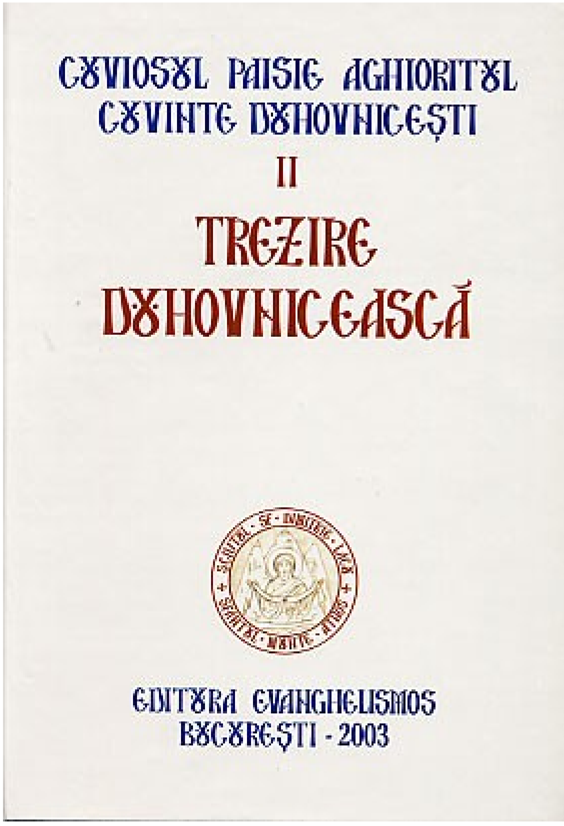
Astazi vezi o lume fiarta (…) Pe crestini trebuie sa-i caracterizeze agerimea duhovniceasca si nobletea, jertfa. (…) Insa acesti ani sunt ca o oala care fierbe si suiera. E nevoie de o obisnuinta cu viata grea, de vioiciune, de barbatie (…) Sa va pregatiti de acum, ca sa puteti infrunta o greutate. Hristos ce a spus? Nu a spus: "Fiti gata"? **Astazi, cand traim in niste ani atat de grei, cu atat mai mult trebuie sa fim de trei ori mai pregatiti. Nu este numai moartea napraznica cea pe care va trebui sa o infruntam, ci sunt si alte primejdii. Sa alungam asadar aranjarea noastra. Sa lucreze marimea de suflet. Sa existe duh de jertfa. Acum vad ceva care este aproape sa se intample, dar se amana mereu. Numai amanari mici**. Cine le face? Oare Dumnezeu imbranceste? Hai, inca o luna, doua… Situatia asa merge. **Dar deoarece nu stim ce ne asteapta, pe cat puteti, sa cultivati dragostea. Acesta este lucrul cel mai important decat toate: sa aveti intre voi dragoste adevarata, frateasca, nu mincinoasa**. (…)

Sa ne pregatim. Daca nu seamana omul, cum va da Dumnezeu sa creasca graul sau? Omul trebuie sa semene si potrivit cu ce va semana, Dumnezeu va da. Si in armata se spune: *'Fii gata!*'. Cand este cineva gata? Atunci cand armata este in asteptare, si militarii sunt mereu gata, cu incaltamintele lor, cu armele lor, cu corturile, asteptand ordinul.(…)

Astazi traim in anii Apocalipsei. Nu este nevoie ca cineva sa fie prooroc pentru ca sa inteleaga asta. Lucrurile inainteaza tac-tac. Ce ne asteapta nu stim. Toata aceasta situatie ce s-a instapanit ne vorbeste in acest sens. **De aceea cu atat mai mult acum trebuie sa ne sprijinim pe rugaciune si sa luptam impotriva raului prin rugaciune.** (…)

Trebuie sa ne doara. Oare poate persista o ispita sau o stare grea daca se roaga calugarii cu inima? **Cu toate ca trecem prin ani grei vad ca in manastiri domneste un duh… de veselie! Lumea arde. (…) Noi ne trecem vremea cu placere si celalalt intre timp moare**. (…) Toata temelia este calitatea rugaciunii. Rugaciunea trebuie sa fie din inima, sa se faca din durere. (…) **Cheia reusitei este ca pe om sa-l doara. Daca nu-l doare, poate sta ore intregi cu metania in mana si rugaciunea lui sa nu aduca nici un rezultat. Daca exista durere pentru problema pentru care te rogi, chiar si cu un suspin faci rugaciune din inima. (…)**

Din pacate, unii „cunoscatori" *înfasa pe fiii lor duhovnicesti ca pe niste prunci, chipurile, ca sa nu-i mâhneasca.* „Nu vatama asta; nu-i nimic. E suficient sa credeti launtric". Sau spun: „Nu vorbiti despre subiectul acesta - despre buletine si pecetluire - ca sa nu se mâhneasca oamenii". În timp ce de le-ar spune: **„Sa încercam sa traim mai duhovniceste, sa fim mai aproape de Hristos si sa nu va temeti de nimic, si de va trebui vom si marturisi"** - îi vor pregati oarecum. ***Daca cineva cunoaste adevarul, îsi face probleme si se trezeste*.** **Îl doare** pentru situatia de astazi, **se roaga** si **ia aminte** sa nu cada în cursa."

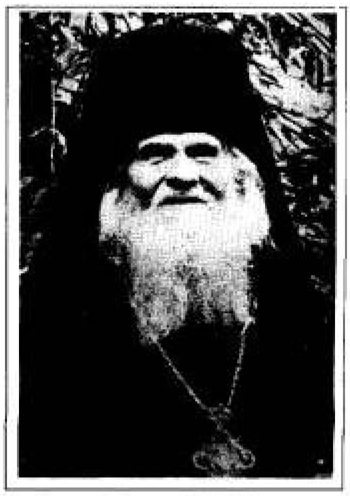
SFANTUL LAVRENTIE AL CERNIGOVULUI: “Vai, cat de multi sunt in focurile iadului…. daca i-ati vedea, vi s-ar rupe sufletul de durere”

- **Sf. Lavrentie de Cernigov: *“Vor fi multi surzi si multi orbi…”* (proorocii despre vremurile din urma)**

“Părintele tot timpul ne repeta că sufletele merg în iad aşa cum merg oamenii duminica de la biserică la chefuri, iar în rai precum oamenii merg la biserică în zilele de lucru. Spunând aceste lucruri, Părintele plângea amarnic, gândindu-se la sufletele ce se pierd: - Vai, cât de mulţi sunt în focurile iadului, şi toţi stau precum peştişorii puşi la saramură în butoaie. Măicuţele încercau să-l liniştească, dar el le zicea printre lacrimi: - Voi nu-i puteţi vedea, căci dacă i-aţi vedea, vi s-ar rupe sufletul de durere”.

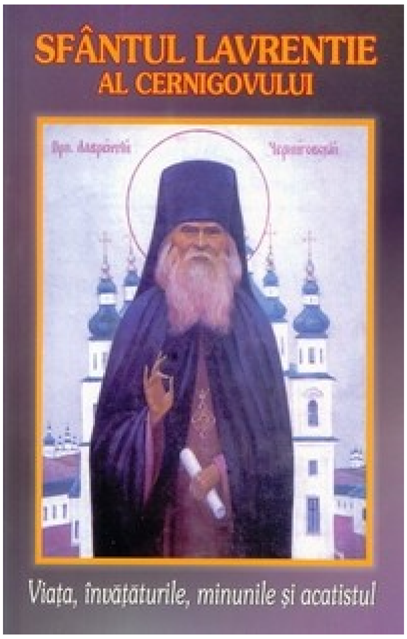
- ***“Daca ai vazut ca un om plange, cum ai putut sa mai mananci?”*** *(Sf. Cuv. Lavrentie al Cernigovului).*

† January 6/19, 1950

20 ianuarie este data de praznuire a unui mare Sfant rus foarte apropiat de noi ca timp (a trecut la Domnul acum 58 de ani), **Cuviosul Lavrentie de la Cernigov**, daruit de Dumnezeu cu harismele deosebite ale Sfintilor din vechime: **vazator cu Duhul in inimile oamenilor, prooroc al vremurilor din urma si facator de minuni.** Dincolo de toate, insa, Sfantul Lavrentie era **o inima care ardea de iubire pentru fiecare suflet si care, asemenea Sfantului Isaac Sirul, a Sfantului Siluan Athonitul si a altor sfinti, nu numai ca *era de o sensibilitate duhovniceasca extraordinara la suferintele oamenilor si plangea impreuna cu ei, ci plangea neincetat si pentru cei care se afla in iad, precum si pentru cei care… prin neascultarea lor de Dumnezeu isi pregateau acelasi chin vesnic*.** *Realitatea* iadului este descrisa alegoric, dar cutremurator de catre Sfantul caruia Domnul i-a aratat tainele nevazute de ochi omenesti; am cautat sa nu cenzuram, ci chiar sa accentuam (prin asezarea inca din titlu si din motto a respectivelor cuvinte) acest lucru pentru a contracara **tendinta care exista astazi de a… ignora pana la necredinta realitatea iadului *(exista un origenism tacit in credinta foarte multora dintre noi si, asa cum spunea un alt parinte, poate ca de aceea si suntem atat de nepasatori, pentru ca ni se pare ca iadul nu are cum sa mai existe, de vreme ce Dumnnezeu e atotmilostiv)*.**

Am prezentat cu alta ocazie ceea ce Duhul Sfant i-a descoperit in mai multe randuri Sfantului Cuvios Lavrentie despre ceea ce ne asteapta pe noi, Biserica acestor zile si pe generatiile premergatoare vremurilor de pe urma, cat si referitor la venirea lui Antihrist. Din sfaturile, minunile si intamplarile pilduitoare desprinse din Viata lui am selectat acum numai o mica parte, inevitabil pe considerente subiective, pe teme dintre cele mai diferite, dar toate foarte importante pentru oricine. *Cei care nu ati citit inca intreaga carte si nu l-ati "cunoscut" pana acum pe Sfantul Lavrentie, va invitam cu caldura sa incercati sa o faceti acum. E foarte posibil sa va ramana adanc in inima si sa… ramaneti prieteni cu el!*

Extrase din: ***Sfantul Lavrentie al Cernigovului, Viata, invataturile si minunile*** ***(versiunea online, care se poate descarca integral dand click pe titlu, iar cartea se poate comanda de la Libraria Agnos dand click pe coperta ei de mai sus)***:

- "**Părintele interzicea foarte sever tuturor călugărilor, diaconilor şi preoţilor să-şi tundă părul şi bărbile, zicând că mare e ruşinea pentru arhierei să fie tunşi şi bărbieriţi**, încă spunea despre slujitorii bisericii: <<***Sunt Apostoli, dar sunt şi Iude, doar feţele şi le-au schimbat, iar vremurile şi vicleniile sunt aceleaşi***". Era foarte râvnitor Părintele, un mare propovăduitor al Credinţei Ortodoxe, şi un mare apărător al Bisericii şi al rânduielilor ei. **Părintele Lavrentie se supăra foarte tare pe cei ce binecuvântau vreo schimbare în rânduiala bisericească: în cărţi, slujbe de priveghere, botezuri, Sfinte Liturghii sau slujbe de înmormântare. De asemenea era foarte nemulţumit de cei care scurtau slujbele duhovniceşti (chiar şi pe Vlădica).** Părintele spunea că **a fost mult mai greu ca acestea să fie scrise decât să fie citite şi cântate.** Era foarte nemulţumit că nu se citea Psaltirea, dar strigau <<*Slavă!*>> fără frică de Dumnezeu, iar la Sfânta Liturghie întrerupeau rugăciunea ce se citeşte înaintea Sfintei Împărtăşanii deschizând porţile împărăteşti iar cel ce citea neterminând rugăciunea spunea <<Amin!>>, iar preotul spunea <<Cu frică de Dumnezeu…>>. ***<<Este oare aici frică de Dumnezeu? Aici este neglijenţă, aici nu numai că nu se respectă legea ci este vorba de superficialitate şi înfruntare a bunului Dumnezeu. Asemenea slujitori ai Bisericii nici ei nu se salvează şi nici pe alţii nu-i lasă să se mântuiască>>.*** Şi mai spunea Părintele, că în locul acestor preoţi nedemni şi cârtitori ai rânduielilor bisericeşti, slujesc Îngerii, împreună slujitori cu ei, şi completează ceea ce ei (preoţii) nu îndeplinesc. Arhiereii şi slujitorii Bisericii, cărora le place să scurteze rânduiala bisericească, vor merge în focul cel veşnic, iar acei credincioşi ce au stat la aceste slujbe se vor mântui doar prin rugăciune, post şi milostenie. Din cauza acestor slujitori, poporul nu vine la Sfânta Biserică. Amar, amar şi jale pentru aceşti cârtitori, căci focul cel veşnic şi întunericul fără de sfârşit îi aşteaptă".
- "Cuviosul spunea ca **preotii vor scurta slujbele: la inceput Psaltirea, iar apoi Ceasurile.** ***Domnul nu va rabda si ne va pedepsi. De frica multi vor chema numele Domnului si se vor mantui prin credinta***".

- "Odată, în timp ce-şi făcea rugăciunea în chilie, Părintele a fost întrerupt de o mare gălăgie. A ieşit afară din chilie şi a văzut un bărbat ce striga că el a venit de departe şi că vrea să-l vadă pe Părinte. Părintele s-a uitat la el şi i-a spus: - ***<<Tu vrei să mănânci pâine uşoară. Dar dacă vei ajunge pe nedrept la „scaunul" pe care îl râvneşti, ce să-ţi spun, vei trăi vreo doi ani, dar te vei arde>>. <<- Dar eu vreau să mă fac preot, a răspuns bărbatul>>.*** *<<- Atunci du-te la arhiereu. Să facă el cum va voi, **eu unul nu te binecuvântez**>>*. Acela s-a dus la Vlădica Boris, care l-a binecuvântat. Auzind Părintele Lavrentie despre aceasta, a zis: <<- ***El nu va putea face nimic şi îşi va pierde şi sufletul***>>. **Exact peste doi ani, după cum a proorocit Părintele, a murit în mari şi grele chinuri**".
- "Părintele adesea repeta: - «***Tare îmi este milă de tinerii preoţi fără experienţă, pentru că nu au destulă înţelepciune şi curaj ca să întrebe. Stau la ei pomelnicele aruncate pe geam şi peste tot prin toată chilia şi toate pomelnicele pe care nu le citesc aici, la Sfânta Proscomidie, le vor duce în spate în viaţa cealaltă (viitoare) şi va fi foarte grea povara lor.*** *(Ei, fiind fără experienţă, scot părticele, iar pomelnicele stau aruncate peste tot).* ***Dacă ar şti ei ce îi aşteaptă, atunci ar aduna toate pomelnicele aruncate şi necitite, le-ar pune cu grijă unul peste altul, şi cu frică, făcând semnul Sfintei Cruci peste ele, ar spune: „Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei trecuţi în aceste pomelnice nepomenite de mine la rugăciune pentru slăbiciunea omenească"***. *Şi atunci ei n-ar mai răspunde înaintea lui Dumnezeu pentru marea dragoste pe care o are Mântuitorul pentru noi.*» Aşa spunea bunul nostru Părinte şi **i se umpleau ochii de lacrimi amare**".
- "Vladica Boris avea obiceiul sa scurteze slujbele. Lucrul acesta s-a intamplat de nenumarate ori. La o astfel de slujba, parintele s-a necajit, a dat deoparte cartile de slujba si a spus: ***<<De ce s-a scris tipicul si dupa el cartile?***>> Apoi a continuat cu asprime: *<<Un astfel de vladica nu va ramane aici mai mult de doi ani si jumatate>>*. Parintele Lavrentie se intrista, de asemenea, cand nu se citeau toate catismele: ***<<Mai bine sa inceteze lumina soarelui, decat sa nu se citeasca catismele***>>. Vladica Boris nu il respecta pe staret si adesea ii facea impotriva. Odata, in timpul unei discutii s-a comportat fara respect fata de dansul si chiar a fluierat, aratand ca va proceda asa cum doreste. Cand a iesit, parintele a spus, in auzul tuturor surorilor, ca peste doua-trei zile va fi mare zarva in casa episcopului. Intr-adevar, peste trei zile, nepotul sau, un tanar pe care il intretinea episcopul, s-a sinucis. **Aceasta intamplare l-a smerit pe vladica, care s-a adresat staretului, in marea sa amaraciune, pentru a-l ajuta cu rugaciunile lui. Staretul l-a primit cu caldura si dragoste si a rugat surorile sa faca rugaciuni pentru vladica**".
- "Au venit la parintele maica dirijoare si alte surori si vorbeau rasfoind calendarul bisericesc: '***Parinte, priviti cati arhierei sunt!***'. Dar parintele a privit si a spus: *'Eu vad **doar patru** si va mai fi **si al cincilea***'. Oftand din greu, a inceput sa ne spuna, stergandu-si lacrimile: ***'Va veni timpul cand si preotimea va fi atrasa de bogatia lumeasca, desarta. Vor avea masini, vile, vor vizita statiunile climaterice si rugaciunea lui Iisus li se va lua. Chiar vor uita de aceasta. Apoi nu vor mai merge pe calea care trebuie sa mearga, iar oamenii slabi de fire vor merge dupa ei***. *Dar voi sa fiti intelepti si cuminti.* ***Cuvintele lor frumoase sa le ascultati, dar sa nu urmati faptele lor***. *Eu va spun si va compatimesc ca veti cumpara case mari si frumoase din manastire.* ***Nu va va ajunge timpul pentru rugacinue si doar ati facut fagaduinte calugaresti! In ultimele timpuri oamenii nu se vor mantui cu truda, ci cu intelepciune!*** *Intelepciunea va fi in randul celor dintai. Primii vor fi ca luminatorii, iar ultimii ca soarele'*."

- “Pentru iubirea sa puternică faţă de oameni şi smerenia sa, bunul Dumnezeu l-a învrednicit pe Părintele cu darul rugăciunii inimii, al înainte-vederii şi cu darul vindecării de boli sufleteşti şi trupeşti. Părintele tare plângea când păcătosul care se spovedea la dânsul descoperea păcate de moarte. **Amare lacrimi vărsa când mama care se spovedea mărturisea marele păcat al uciderii de prunci (avortul). El spunea că: <<*Mama ce a săvârşit acest păcat trebuie să verse multe lacrimi îndurerate şi să se roage zi şi noapte, căci greu este păcatul acesta. Să vă ferească Dumnezeu de el!*>> Mai spunea că trebuie să ne fie frică de acest păcat ca de foc**“.
- “In manastire era un obicei: cele care isi serbau numele se impartaseau cu Sfintele lui Hristos Taine, apoi luau o prescura si mergeau la parintele. El rupea o bucatica, le felicita de ziua numelui si deseori le oprea la masa. Noi eram douasprezece surori. Parintele manca dintr-un blid de lut cu o lingura rotunda de lemn. Deodata si-a ridicat capul si a spus, adresandu-se maicii P.: <<*Mergi si vezi cine a venit! Spune-i sa intre si sa stea la masa!*>> Maica a iesit si a vazut **o femeie care plangea foarte tare.** Femeia a rugat-o sa-i ingaduie sa intre la parintele, dar maica P., avand mila de staret, i-a spus: <<*Dupa ce termina de mancat, sa veniti caci va primeste*>>. Femeia a continuat sa planga. Maica, intorandu-se la trapeza, i-a spus parintelui: <<*Mancati, nu este nimeni*>>. Parintele Lavrentie a mai luat cateva linguri de bors, si-a intors capul si a spus din nou: <<*Acolo este cineva, chemati-o aici!*>>. <<*Dar nu este nimeni afara, mancati linistit*>>, a insistat maica. Parintele a mai luat o lingura, apoi, indispus, a asezat lingura pe masa si a pronuntat cu voce tare: <<***Eu ti-am spus ca acolo este o femeie care plange, mergi si adu-o aici!***>>. **El insusi s-a ridicat vrand para** sa o intampine pe femeia ce plangea… In fata noastra a aparut o femeie de varsta mijlocie, toata numai lacrimi…. Probabil ca un mare necaz o adusese aici si staretul s-a dus la chilie sa vorbeasca cu ea. Peste vreo zece minute femeia a iesit. S-a inclinat bucuroasa in fata tuturor si a plecat cu pace in suflet. Parintele s-a asezat la masa si adresandu-se maicii P. a intrebat-o: ***“Daca ai vazut ca un om plange, cum ai putut sa mai mananci?***“. Asa era staretul Lavrentie”.
- “Parintele repeta adesea ca <<*rugaciunea mamei nu arde in foc si nu se scufunda in apa*>>”.
- “Odată, în timpul războiului, măicuța M. veni la Părintele ca să ceară binecuvântare pentru a-i face procesiune de înmormântare surorii ei, ce locuia într-un sat distrus de nemți, şi despre care credea că murise în bombardament, la care Părintele a întrebat-o: *- Ea te ajuta pe tine cu ceva? - Da, Părinte, întotdeauna mi-aducea lapte şi pâine. - Atunci* ***nu va arde în foc şi nu se va îneca în apă!*** Măicuța insista însă în continuare pentru binecuvântare ca să-i facă slujbă de înmormântare. - *Du-te cu Dumnezeu, ți-am spus, şi lasă-mă să-mi văd de ale mele*, îi spuse Părintele şi s-a apucat de treabă. Măicuța n-a crezut cuvintelor Părintelui şi s-a dus la un alt preot care i-a dat binecuvântare pentru înmormântare. Ea a făcut tot ce era de făcut pentru înmormântare, dar mare i-a fost mirarea când a doua zi după înmormântare o vede pe sora sa că vine la dânsa vie şi nevătămată, aducându-i pâine şi lapte. **Părintele Lavrentie s-a supărat foarte tare când a aflat de neascultarea măicuței, spunând: <<Pentru ce mai veniți la mine să întrebați dacă până la urmă faceți tot cum vă duce capul, dacă faceți tot ce vreți voi?>>”.**
- “O femeie a venit la Părintele Lavrentie pentru a cere binecuvântare să meargă în oraş. **Părintele nu a binecuvântat-o. Ea neascultând s-a pornit spre oraş. Pe drum însă a avut loc un accident, o mare nenorocire, şi ea a fost la un pas de moarte. Întorcându-se la Părintele, îi ceru iertare printre lacrimi şi îi spuse ceea ce s-a petrecut. La care Părintele îi răspunde: <<*Asta-i pentru neascultarea ta. De ce-ai mai venit după binecuvântare dacă tot faci după capul tău?*>>**”.

- “Era încă în viață Părintele când măicuțele se ocupau din ce în ce mai mult cu lucrul manual, făcând icoane, iar el era nemulțumit şi mereu le spunea: - <<***Toate câte le faceți, le faceți fără rugăciunea lui Iisus şi fără de rânduiala Bisericii şi, pentru aceasta, mănăstirile nu vor dăinui cât trebuie şi multe se vor închide***“, ceea ce s-a şi împlinit. Dimineața, când se aprindeau luminile prin chilii, Părintele, cu mintea sa clarvăzătoare, ştia unde şi ce se întâmplă, ştia cine se roagă şi cine se ocupă cu altceva. Odată, când Părintele se îndrepta spre biserică, i-a spus măicuței ce-l însoțea să intre în chilia de lângă biserică şi să vadă cu ce se ocupă acolo măicuțele. Într-adevăr, **ele se ocupau cu diferite treburi şi nimeni nu se grăbea să meargă la biserică. Părintele s-a supărat foarte tare şi a spus: - <<*În felul acesta mănăstirea nu o va mai duce mult*>> ceea ce s-a şi împlinit**. El mereu le spunea că **pentru monah rugăciunea este la fel de necesară ca şi aerul, altfel el se va asemăna cu o „statuie neagră” rău mirositoare.** Şi le mai spunea: - <<*Fericiți sunt cei care sunt scrişi în Cartea Vieții*>> Iar la întrebarea surorilor: <<*Cine este scris în Cartea Vieții?*>>, el le răspundea: <<***Cei care au râvnă şi merg cu bucurie la biserică, aceia sunt scrişi în Cartea Vieții***>>”.
- “Avea, de asemenea, darul rugăciunii neîncetate cu rugăciunea lui Iisus. Odată, pe când spălam holul - îşi aminteşte una din măicuțe - Părintele, trecând pe lângă mine, mi-a spus: <<*Lucrează, lucrează, dar să nu uiți de rugăciunea lui Iisus! În minte trebuie introdusă permanent rugăciunea, altfel mintea umblă pe unde se nimereşte, şi acest lucru ni-l repeta fiecăreia când ne porneam la drum*>>“.
- “Despre Sfânta Liturghie, Părintele ne spunea mereu: - <<***Dacă trebuie neapărat să pleci de la Sfânta Liturghie, atunci pleacă după „Tatăl Nostru”, iar dacă s-au scos Sfintele Daruri, atunci să stai cu frică şi să te rogi pentru că aici este prezent Însuşi Dumnezeu cu Maica Domnului şi cu toate puterile cereşti, iar dacă poți, varsă măcar o lacrimă cât de mică pentru nemernicia ta.*** *Căci îngerul tău păzitor se va bucura pentru tine.* ***Dacă te întreabă atunci cineva ceva, tu răspunde-i, dar foarte scurt. Iar tu singură să stai în biserică precum stă lumânarea***>>”.
- “A apărut prin locurile noastre o <<prezicătoare>> şi toată lumea mergea la ea, ne povesteşte I.M.. M-am dus şi eu dar când m-am apropiat, ea a început să bolborosească ceva sub nas. Spunându-i Părintelui de cele întâmplate, el mi-a zis: - <<*Nici să nu pomeniți despre ea în chilia mea! Trebuie să fiți foarte atenți, că uite,* ***va veni aşa un timp când prezicătorii de acest fel se vor înmulți ca ciupercile după ploaie. Să vă păziți de ei. Citeşte rugăciunea lui Iisus, dar nu uita nici pe Maica Domnului***>>”.
- “În timpul războiului, pe pământul mănăstirii a fost semănată secară şi, iată, venise timpul culesului, dar nu puteau face nimic, căci pământul era bine păzit de soldați. Maica iconomă a mers cu plângere la primărie să ceară ajutor, dar au alungat-o cu ruşine şi au fugărit-o cu vorbe batjocoritoare. Cu lacrimi în ochi ea s-a întors la mănăstire şi şi-a vărsat tot necazul Părintelui. A doua zi, spre dimineață, Părintele a binecuvântat-o şi i-a spus să meargă din nou la primărie, **poruncindu-i să nu vorbească cu nimeni pe drum**. Cu credință în Dumnezeu şi în rugăciunile Părintelui, păzind tăcerea, măicuța a mers din nou, la aceiaşi şefi. De îndată ce a ajuns la primărie şi le-a cerut din nou să o ajute, a şi primit permisiunea pentru strângerea roadelor, ba mai mult, toți s-au purtat foarte frumos cu ea şi i-au vorbit amabil. Ea, bucuroasă, se întoarse repede la mănăstire şi-i povesti Părintelui cum s-au schimbat în bine lucrurile, la care starețul zâmbi şi-i zise: - <<***Ei, iată, când omul este rău atunci cu el este satana, cel viclean, şi îi întunecă sufletul, iar când te vei ruga pentru acela, dracul fuge de la el iar omul devine bun şi înțelegător***>>.

- "Se apropia iarna cu paşi repezi iar măicuţele, deşi au încercat, nu reuşiseră să aducă fân pentru cal. Maica E. se plânse Părintelui spunându-i că a fost la preşedintele sfatului să-i dea aprobare pentru fân, dar el a refuzat-o şi a alungat-o fără nimic. Părintele o ascultă cu atenţie, dar nu-i dădu nici un răspuns. Peste două zile o chemă la dânsul şi îi spuse: <<*Dacă nu acela, atunci altul te va ajuta, dar te vei întoarce cu fân*>>. Măicuţa a plecat cu încredere şi într-adevăr s-a întors cu fân, căci vechiul preşedinte fusese înlocuit cu o zi în urmă".
- "Părintele M. M. ne povesteşte că : <<Atunci când tatăl meu murea, eu l-am rugat să mi se arate în vis, pentru rugăciunile Părintelui Lavrentie. Într-o noapte l-am visat, spunându-mi: *Îţi mulţumesc pentru prescuri, mai mult decât atât nu-mi trebuie nimic, ele mă ajută. Eu ştiu că tu ai mari datorii, dar fără prescuri eu voi muri.* Atunci eu am plecat la Părintele şi i-am povestit visul iar el mi-a explicat că acele prescuri se împart la proscomidie şi cu ele se spală păcatele omului. După 40 de zile l-am visat din nou pe tatăl meu şi l-am întrebat: <<*Tu eşti mort?*>> iar el mi-a răspuns: <<*Eu sunt şi mort şi viu*>>. Apoi l-am întrebat: <<*Unde-i locul tău?*>> Iar el mi-a răspuns: <<*Încă nu mă aflu nicăieri*>>. Întrebându-l pe Părintele despre cele visate el mi-a explicat, spunându-mi că **tatăl meu încă n-a trecut vămile. Depinde de greutatea păcatelor şi de vama la care a fost oprit. Pentru aceştia trebuie făcută foarte multă rugăciune, milostenie şi date prescuri la Sfânta Liturghie, la biserici de mir şi mănăstiri.**
- "Mitropolitul Ioan (Socolov) al Kievului a venit in vizita la parintele. Au stat de vorba, au baut ceai, dupa care mitropolitul s-a pregatit de plecare. Cerand binecuvantare de la parintele, acesta i-a propus sa amane plecarea pana a doua zi. Inalt Prea Sfintitul insa a insistat sa plece. Nu a trecut mult timp si staretul le-a spus surorilor sa-l intampine pe mitropolit. Maicile au raspuns: "*Mitropolitul a plecat de mult*". Parintele a insistat: "*Mergeti si deschideti portile*". Au iesit, iar mitropolitul, tulburat, stand langa porti, le-a spus: <<*Soseaua a fost surpata de ape si nu se poate merge pana maine*>>".
- "M-au trimis în Donbass, iar eu am venit la Părintele după binecuvântare, ne povesteşte altă măicuţă. Părintele mă binecuvântă şi îmi spuse: - <<*Du-te, vei călători tu de colo-colo, dar apoi tot la noi te vei întoarce*>>. Aceste cuvinte s-au îndeplinit întocmai. Când Părintele s-a stins din viaţă şi a trecut la cele veşnice eu nu mă aflam în Cernigov. Am vărsat multe lacrimi amare că nu l-am putut petrece pe ultimul drum şi nam reuşit să-l întreb nimic despre viaţa mea. După câteva nopţi petrecute în rugăciune mi s-a arătat Părintele în vis. Visam că merg la Părintele Lavrentie după binecuvântare şi duceam şi puţine merinde. Tot mergând aşa, am nimerit într-o grădină de o frumuseţe rară, totul fiind învăluit de o cântare divină. La un moment dat, văd în faţa mea o căsuţă şi am înţeles că aceasta era căsuţa Părintelui. Apropiindu-mă, l-am văzut înăuntru, iar el m-a binecuvântat şi apoi mi-a pus amândouă mâinile pe cap în semnul Sfintei Cruci şi m-a tras la pieptul său. Eu m-am gândit că m-a strâns atât de tare pentru că eram atât de păcătoasă. Apoi am ieşit împreună din chilie şi **am văzut în faţa casei două drumuri: un drum lat şi drept, iar altul îngust şi pietros. Eu am vrut să-l conduc pe *drumul cel mare şi lat*, dar Părintele m-a întors la dreapta, pe *drumul cel îngust şi pietros***, spunându-mi: „***De acum încolo să mergi doar pe drumul acesta: aceasta este binecuvântarea ta!***" după care eu m-am trezit. Cu mila bunului Dumnezeu aşa s-au rânduit lucrurile că îl am ca duhovnic pe unul din ucenicii Părintelui Lavrentie, pe Părintele Nichifor, care mi-a arătat **calea cea „*dreaptă şi lată*" care duce la iad şi calea cea „*îngustă şi pietroasă*" care duce la rai. Acum eu mă rog bunului Dumnezeu şi Maicii Domnului să mă învrednicească să merg pe acest drum îngust şi pietros *până la capăt***".

- Cititi si:

- **Sfântul Lavrentie, Viaţa, învăţăturile şi minunile**
- **Acatistul Sfantului Lavrentie**
- **Prorociile unui Prooroc al Noului Testament …**
- **Despre examenul bolii - Danion Vasile povestind din intamplarile reale ale Sf. Lavrentie cu cateva fiice duhovnicesti (despre rostul necazurilor)**

Sf. Lavrentie de Cernigov: "Vor fi multi surzi si multi orbi…"

"Părintele deseori îşi arăta dorința să discute cu ucenicii săi, („cu copiii săi iubiți"), despre vremurile de apoi, ca să-i învețe cum să se ferească de cărările greşite şi să fie veghetori.

- Acum, când noi îi votăm pe conducătorii noştri suntem fie cu cei „de dreapta" fie cu cei „de stânga". Dar nu ăsta e amarul, căci **va veni o vreme când vor impune lumii să-şi aleagă un singur împărat. Iar când omenirea va vota pentru un singur împărat, să ştiți că acela „el e" - antihristul - şi să te ferească sfântul de vei vota.** Apoi adăuga:

- Va fi un asemenea război mare încât atât de mulți se vor pierde, că vor rămâne foarte puțini care vor supraviețui, dar cei ce vor rămâne nu vor putea scăpa decât dacă se vor adăposti prin crăpăturile pământului, prin peşteri. Spunea că în acest război se vor distruge atâtea state încât până la urmă vor mai rămâne doar două sau trei. **Atunci ei se vor hotărî să-şi aleagă un singur împărat peste tot pământul.** În ultimele timpuri, **la sfârşit, va începe prigoana împotriva adevăraților creştini, care vor trebui să scape fugind**, (evadând), **iar cei neputincioşi şi bătrâni măcar de remorcile lor să se prindă şi să fugă.**

Deseori starețul repeta cu tristețe în discuțiile despre antihrist următoarele cuvinte:

- **„Vor veni aşa vremuri când vor umbla din casă în casă ca lumea să semneze pentru acel «singur împărat» pe pământ şi se va face un recensământ al populației foarte drastic. Vor intra în casa omului iar acolo sunt soțul, soția şi copiii, şi soția îl va ruga pe soț să semneze căci altfel nu va putea cumpăra nimic pentru copii: «*hai, soțule, să ne înscriem şi noi căci avem copii şi dacă nu ne înscriem nu vom putea face nimic*», iar soțul îi va răspunde: «*iubita mea soție, tu fă cum vrei, eu însă sunt pregătit să mor mai bine pentru Hristos, decât să semnez ceva pentru antihrist*». Aşa de tragic viitor vă aşteaptă.**

Vine timpul, şi nu e departe, povestea stareţul, când foarte multe biserici şi mănăstiri se vor deschide în slujba Domnului şi se vor repara, le vor reface nu numai pe dinăuntru ci şi pe dinafară. ***Vor auri şi acoperişurile atât ale bisericilor, cât şi ale clopotniţelor, dar preoţimea nu va lucra la sufletul credinciosului ci numai la cărămizile lui Faraon.*** **Preotul nu va mai face şi misiune.** ***Când vor termina lucrările nu se vor putea bucura de slujbe duhovniceşti în ele că va veni vremea împărăţiei lui antihrist şi el va fi pus împărat***.

Rugaţi-vă ca Bunul Dumnezeu să mai lungească acest timp ca să ne putem întări în credinţă, căci vremuri groaznice ne aşteaptă. Luaţi aminte la toate cele ce vă spun căci *totul se pregăteşte cu foarte mare viclenie (perfidie).* Toate bisericile şi mănăstirile vor fi într-o bunăstare imensă, pline de bogăţii, ca niciodată, dar să nu mergeţi în ele. **Antihrist va fi încununat ca împărat în marea biserică din Ierusalim cu participarea clerului şi a Patriarhului.** Intrarea şi ieşirea din Ierusalim va fi liberă pentru orice om, dar atunci să vă străduiţi **să nu vă duceţi, căci totul va fi spre a vă linguşi pe voi, ca să vă atragă în ispită.**

Antihrist va proveni dintr-o femeie curvă, o evreică dintr-al doisprezecelea neam de preadesfrânaţi. Deja de la adolescenţă se va deosebi de semenii săi prin capacităţile sale intelectuale deosebite, care se vor manifesta la el mai ales după vârsta de 12 ani când, plimbându-se prin parc cu mama lui, se va întâlni cu satana care ieşind din beznă (din adâncul iadului) va intra în el. Băiatul se va cutremura de spaimă dar satana îi va spune: „nu te teme şi nu te înspăimânta, eu te voi înălţa pe tine". **Acest copil îi va uimi pe toţi cu inteligenţa sa. Şi aşa, din el va încolţi şi se va coace în chipul omului „antihristul"**. **Când satana va fi întronat, în timpul punerii coroanei se va citi Simbolul Credinţei - Crezul -, dar el nu va permite ca acesta să fie citit corect, iar acolo unde vor fi scrise cuvintele *„şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu"* el se va lepăda de acestea şi se va recunoaşte doar pe sine.** La încoronare, antihristul va avea mănuşi pe mâini, iar când le va da jos ca să-şi facă Sfânta Cruce, **Patriarhul va observa că el în loc de unghii are gheare şi aceasta îi va întări bănuiala sa că acesta este antihristul. Atunci Patriarhul va exclama: *„Acesta este antihristul"* pentru care Patriarhul va fi omorât.**

Din cer se vor cobori proorocii Enoh şi Ilie care de asemeni vor explica lumii şi vor striga: *„Acesta este antihristul! Să nu-l credeţi!"* Iar el îi va omorî pe ei, însă după 3 zile, cu puterea lui Dumnezeu, vor învia şi se vor înălţa la ceruri. Antihrist va fi foarte învăţat şi va cunoaşte toate vicleniile sataniceşti şi va face multe minuni false şi semne amăgitoare. **Pe el îl vor vedea toţi şi îl va auzi lumea întreagă (prin televiziune, radio, etc., n.ed.). Pe oamenii săi el îi va ştampila cu semnul său. Însă pe adevăraţii creştini, care i se vor opune, are să-i urască cu ură mare. Atunci va începe ultima şi cea mai mare prigoană a creştinilor care vor refuza ştampila satanei (semnul 666).** Prigoana va începe îndată de pe pământul Ierusalimului iar apoi se va extinde pe tot globul şi se va vărsa ultima picătură de sânge în numele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. **Dintre voi, copiii mei, mulţi veţi ajunge aceste vremuri îngrozitoare.** Ştampila lui satana (666) va fi de aşa natură încât toţi vor vedea dacă a primit omul sau nu semnul satanicesc. ***Creştinul care nu va primi semnul satanei (666) nu va putea nici să vândă şi nici să cumpere nimic.*** **Dar nu vă pierdeţi nădejdea şi nu vă descurajaţi, că Dumnezeu nu-Şi va părăsi turma Sa. Să nu vă fie frică, nu cumva să vă deznădăjduiţi!**

Bisericile vor fi deschise, dar creştinul ortodox (trăitor, viu cu sufletul) nu va putea intra în ele să se roage, căci în ele nu se va mai aduce jertfa fără de sânge a lui Iisus Hristos. În ele va fi toată „adunarea satanică". Şi iată că, ***pentru aceste fărădelegi, pământul nu-şi va mai da roada sa şi va fi o secetă aşa de mare, încât pământul va face aşa nişte crăpături că va***

putea să cadă omul într-însele. Creştinii vor fi omorâţi sau izgoniţi în locuri pustii, dar Dumnezeu are să-Şi îngrijească turma Sa, dându-le de mâncare şi apă de băut celor ce urmează Lui. Pe evrei de asemenea îi va goni într-un loc. Mulţi evrei care au trăit cu adevărat după legea lui Moise, nu vor primi pecetea lui antihrist. Ei vor sta în aşteptare, urmărindu-i toate activităţile lui. Ei ştiu că strămoşii lor nu L-au recunoscut pe Hristos drept Mesia, dar aici va lucra Dumnezeu, căci ochii lor se vor deschide şi ei nu vor primi ştampila lui satana, iar în cel de-al unsprezecelea ceas îl vor recunoaşte pe Iisus Hristos drept Mesia, vor trece la ortodoxie, iar pentru credinţa lor se vor mântui. Restul poporului, fiind slab în credinţă, va merge după satana. Iar când pământul nu va mai rodi, oamenii vor merge la satana cerându-i pâine, la care el le va răspunde: „dacă pământul n-a rodit, eu nu pot face nimic”. Vor seca râurile şi lacurile, şi nu va mai fi nici apă în fântâni. **Acest dezastru se va lungi vreme de trei ani şi jumătate, dar pentru aleşii Săi Dumnezeu va scurta aceste zile. În aceste grele vremuri încă vor fi luptători puternici, adevăraţi stâlpi ai Bisericii Ortodoxe care vor avea harul Rugăciunii lui Iisus (rugăciunea inimii) şi Dumnezeu îi va acoperi pe ei cu harul Său cel sfânt şi binefacerea Sa cea atotputernică şi ei nu vor vedea acele minuni şi semne false care vor fi pregătite de antihrist pentru toţi oamenii şi pe care le va vedea restul lumii, unele chiar în bisericile creştinilor. Încă o dată vă repet să nu mergeţi în aceste biserici, căci Hristos şi binefacerea Lui nu va fi acolo“.**

Una din surori, ascultând această discuţie, a întrebat:

- *Ce să fac, Părinte? Tare n-aş vrea să ajung vremurile acelea!*

- *Tu eşti încă tânără, s-ar putea să ajungi*, i-a răspuns Părintele.

Atunci sora, îngrozită, a căzut la picioarele Părintelui, exclamând:

- *Părinte, mi-e frică, ce să fac?*

- Păi, ***tu alege una din două, sau cele cereşti sau cele pământeşti***.

Va fi război, continua Părintele povestirea, **iar locurile prin care el va trece vor fi pustiite, vor dispărea şi oamenii şi toate vieţuitoarele. Dar înainte de aceasta Dumnezeu va trimite tot felul de boli pentru oamenii cei slabi şi ei vor muri**. Când va veni antihrist la putere, bolile însă vor dispărea.

Cel de-al treilea război mondial nu va fi pentru pocăinţă, ci pentru nimicire, pentru distrugere.

O soră l-a întrebat pe Părintele:

- *Asta înseamnă că vom pieri cu toţii?*

- Nu, a răspuns Părintele. Cei credincioşi îşi vor vărsa sângele pentru credinţă şi atunci ei vor trece în rândul mucenicilor, iar cei necredincioşi vor merge direct în iad. Până când nu se vor completa rândurile îngerilor căzuţi, Dumnezeu nu va veni la judecată. În timpurile cele de apoi, Dumnezeu şi pe cei vii înscrişi în cartea vieţii îi va trece în rândurile îngerilor, completând astfel rândurile.

Restaurarea bisericilor se va face până la venirea antihristului şi în toate va fi o bunăstare materială nemaipomenită.* Iar voi, cu reparațiile în biserica noastră să mai îngăduiți, fiți modeşti şi cu măsură în aspectul ei exterior,** **ci** ***mai bine să vă rugați mai mult şi să umblați la biserică atâta timp cât încă se mai poate, şi mai ales să veniți la Sfânta Liturghie unde se aduce Jertfa fără de sânge a Mântuitorului pentru păcatele întregii lumi. Să vă spovediți cât mai des şi să vă împărtăşiți cu trupul şi sângele lui Hristos, şi Dumnezeu vă va întări.

Dumnezeu este mult milostiv. El îi va mântui şi pe evreii care vor refuza să primească ştampila lui antihrist şi vor exclama că: asta e amăgire şi minciună, că acesta este necuratul şi nu Mesia nostru, şi nu-l vor recunoaşte de mesia.

Părintele discuta cu ierodiaconul Gheorghe despre timpurile de apoi şi vărsând lacrimi amare, spunea:

- **Mulți duhovnici şi slujitori ai Bisericii îşi vor pierde sufletul în vremea antihristului!**

Ierodiaconul Gheorghe întrebă:

- Părinte, spuneți-mi, eu cum să fac să nu pier, sunt doar diacon.

La care el i-a răspuns că nu ştie.

Atunci ierodiaconul Gheorghe a început să plângă căzând la picioarele stareţului şi-l ruga pe Părintele Lavrentie să se roage bunului Dumnezeu pentru el ca să nu ajungă în iad. Părintele Lavrentie s-a ridicat şi a înălțat o rugăciune la Ceruri, apoi i-a spus:

- Se mai întâmplă şi aşa, că omul se îmbolnăveşte, moare şi ajunge în Împărăția Cerurilor.

Această proorocie s-a împlinit întocmai. Noi îl cunoaştem pe acest diacon de la Lavra din Kiev. Era un călugăr foarte râvnitor şi făcea multă milostenie. S-a îmbolnăvit aşa, dintr-o dată, şi la scurt timp a murit.

De fiecare dată când Părintele se ruga sau când povestea despre viața de dincolo plângea amarnic. ***Surorile îl liniştеau, dar el le răspundea vărsând şi mai multe lacrimi:***

- Cum să nu plâng, când întunericul cel veşnic (bezna- iadul) este plin de suflete omeneşti!

Părintele Lavrentie a avut o dragoste duhovnicească puternică către toți şi Bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu darul rugăciunii inimii şi cel al înainte-vederii.

În ultimul timp, Părintele, stând pe lângă corişti, ne povestea foarte des despre timpurile de apoi şi despre sfârşitul lumii acesteia. **În timpurile acelea nu vor mai fi draci în iad, ci toți vor fi pe pământ şi în oameni. Va fi o mare calamitate atuncea pe pământ, nici măcar apă nu va mai fi, apoi va fi războiul mondial** (al treilea n. ed.). Vor fi nişe bombe atât de puternice, încât şi fierul şi pietrele se vor topi. **Focul şi fumul se vor ridica până la cer şi pământul va arde, vor rămâne foarte puțini oameni, şi atunci ei vor striga: „*Terminați cu războiul şi să ne alegem un singur împărat pe tot globul!”*** Şi vor alege de împărat pe unul ce va fi născut dintr-o desfrânată evreică din cel de-al doisprezecelea neam de desfrânați,

din neamul împărătesc, **şi va fi „el" frumos pentru cei necredincioşi, iar cei dreptcredincioşi îi vor vedea faţa lui adevărată: urâtă şi înspăimântătoare.** Când se va plimba în mantie împărătească prin grădină cu mama sa, şi se va gândi cum va fi el în viitor să-şi conducă împărăţia, deodată se va deschide pământul, va izvorî apă, iar din apă va sări ceva, şi lui îi va părea că cineva e în spatele lui şi se va întoarce cu faţa înapoi să vadă. Atunci va vedea ceva groaznic, o grozăvie, şi, de frică, va deschide gura să ţipe; atunci diavolul se va sălăşlui în el şi din acel moment el va deveni antihrist.

Nu o dată Părintele ne spunea: „***antihristul va fi încoronat la Ierusalim.*** *Acum însă diavolul este legat în iad, dar Dumnezeu îl va dezlega şi el se va sălăşlui în împăratul-antihrist*".

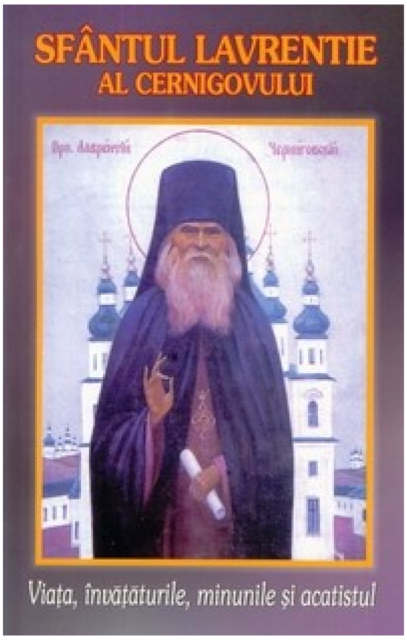
Iereul Nechifor, Grigorie şi protoiereul Vasile Ganzin îl contrazic pe Părintele Lavrentie, că el despre asta a mai spus o dată, dar puţin diferit, iar el le-a răspuns:

- Fraţii mei şi onoraţi părinţi, voi un lucru nu-l pricepeţi şi nu-l ştiţi. Eu nu spun doar pentru Rusia noastră, ci pentru întreaga lume. Cuvintele mele sunt adevărate, iar mie mi le-a arătat pe toate Duhul Sfânt, prim milostivirea Bunului Dumnezeu asupra mea.

Noi, ortodocsii, nu urmarim decat salvarea sufletului si castigarea Imparatiei Cerurilor si acest lucru ni-l poate oferi Biserica Ortodoxa. **Una este doar Biserica Ortodoxa Soborniceasca si Apostoleasca, celelalte ce se numesc "biserici" nu sunt biserici, ci samanta stearpa a diavolului in lanul de grau al lui Hristos**.

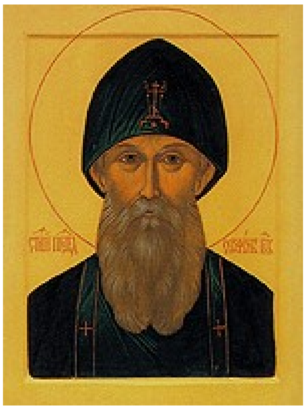
Terminand aceasta discutie a adaugat: "*cei ce au urechi sa auda si cei care au ochi sa vada*" dar apoi a adaugat cu tristete: "***dar vor fi multi surzi si multi orbi***".

(din ***Sfântul Lavrentie al Cernigovului****, "Viata, învataturile, minunile si acatistul", Editura Egumenita)*

Sfantul Serafim de Virița: “Banii si inselaciunile lumii vor pierde mai multe suflete decat prigoana ateista!”

„Domnul este puternic sa ridice lucratori ai Sai daca Îl vom ruga. Hai sa ne rugam si sa cerem, si atunci si din pietre Domnul îi va ridica pe alesii Sai!“.

- *„**În cele mai grele timpuri se va mântui mai usor acela care în masura puterilor sale se va nevoi cu rugaciunea lui Iisus, trecând de la chemarea numelui Fiului lui Dumnezeu la rugaciunea neîncetata**“.*

La întrebarea unui fiu duhovnicesc despre viitorul Rusiei, staretul i-a zis sa se apropie de geam si sa priveasca. Acela a vazut Golful Finic si o multime de vapoare care navigau sub diferite pavilioane.

- Cum sa înteleg aceasta? l-a întrebat el pe batiuska.

Staretul a raspuns:

- Va veni o vreme când va fi în Rusia o înflorire duhovniceasca. Se vor deschide multe biserici si manastiri si chiar cei de alte credinte vor veni sa se boteze la noi pe astfel de corabii. Dar aceasta nu va fi pentru mult timp, ci *pentru aproximativ 15 ani, iar apoi va veni antihristul.*

- Va veni vremea când Rusia va fi sfâsiata în bucati. La început o vor împarti, iar apoi vor începe sa jefuiasca bogatiile ei. Occidentul va concura în toate felurile posibile la distrugerea ei si va da partea ei rasariteana pâna la o vreme în stapânirea Chinei. Extremul Orient îl vor acapara în mâinile lor japonezii, iar Siberia - chinezii, care vor veni în Rusia, se vor face casatorii mixte, iar în final prin viclenie si perfidie vor lua teritoriul Siberiei pâna la Urali. Când China va voi sa treaca mai departe, Occidentul se va opune si nu va permite. Multe tari se vor întoarce împotriva Rusiei, dar ea va rezista, pierzând mare parte din pamânturile sale.

Acesta este razboiul despre care spune Sfânta Scriptura si proorocii ca va deveni pricina pentru unirea întregii omeniri. ***Oamenii vor întelege ca nu se poate trai asa pe mai departe fiindca tot ce este viu va pieri si vor alege un guvern unic care va fi antecamera împaratiei lui Antihrist.*** **Apoi vor începe prigoanele asupra crestinilor**; când în adâncul Rusiei vor iesi primele esaloane din orase trebuie sa se grabeasca cineva sa iasa între primii, caci multi dintre cei ce vor ramâne vor pieri. **Va veni împaratia minciunii si raului. Va fi atât de greu, atât de dificil si îngrozitor încât sa nu dea Dumnezeu sa traiesti pâna atunci.** Dar noi nu vom prinde acele vremuri.

Daca oamenii din toata lumea, toti pâna la unul, în acelasi timp s-ar fi pus în genunchi ***sa se roage macar cinci minute lui Dumnezeu spre a prelungi viata, ca sa mai dea Domnul vreme de pocainta****….*

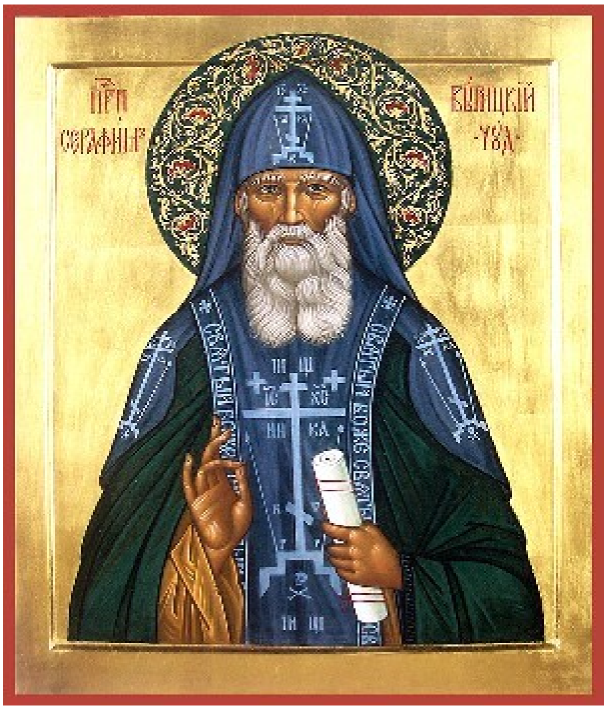
Daca poporul rus nu va veni la pocainta, se poate întâmpla iarasi sa se ridice fratele împotriva fratelui. **Va veni vremea când nu prigoana, ci banii si înselaciunile lumii acesteia îi vor îndeparta pe oameni de Dumnezeu si vor pieri mai multe suflete ca în vremea prigoanei ateiste.**

Pe de o parte vor înalta cruci si vor auri cupole, iar pe de alta parte se va instaura împaratia minciunii si raului. Biserica adevarata totdeauna va fi prigonita, iar sa se mântuiasca cineva va putea numai prin boli si amaraciuni, **caci prigoanele vor avea un caracter cât mai subtil si neprevazut;** înfricosator va fi sa ajunga cineva la acei ani”**.**

Staretul vorbea despre rolul important al tineretului în viitoarea renastere a Bisericii. **El spunea ca vor veni vremuri (si deja au venit!!) când destrabalarea si decaderea moravurilor tinerilor vor atinge ultimele limite, cele mai de jos. Aproape ca nu vor ramâne din cei nedepravati.** Ei vor considera ca totul le este permis pentru satisfacerea poftelor si placerilor, în bande si gasti, vor jefui si corupe.

Dar va veni vremea când se va auzi glasul lui Dumnezeu, când va întelege tineretul ca în continuare nu se mai poate trai asa si vor ajunge la credinta pe diferite cai, se va întari râvna pentru nevointa. Cei care erau pâna atunci pacatosi, betivi vor merge la biserica, vor simti o mare sete de viata duhovniceasca, multi se vor face monahi, se vor deschide manastirile, iar bisericile vor fi pline de credinciosi. Atunci vor merge tinerii în pelerinaj prin Sfintele Locuri, va fi o vreme slavita. Iar pentru faptul ca acum pacatuiesc, mai apoi se vor pocai fierbinte. **Ca si lumânarea care înainte de a se stinge pâlpâie mai luminos, luminând totul cu ultima lumina, asa va fi si viata Bisericii.** ***Si acest timp este aproape“.***

Sfantul Serafim de Viriţa, (1866-1949)

(in: "Profetii si marturii crestine pentru vremea de acum", vol I)

Sf. Varsanufie de la Optina: "Azi este foarte usor sa cazi de la Hristos…"

„Uneori, atunci când am vizitatori, nu ca acum jumatate si jumatate, ci numai barbati, care traiesc în mare parte cu mintea (femeile traiesc mai mult cu inima si sentimentul), **îi aud adeseori plângându-se ca traim într-o epoca grea, ca azi are libertate completa orice fel de învatatura ateista si erezie, ca Biserica s-a facut tinta atacurilor multor dusmani. Si ca începe sa stapâneasca frica ca nu cumva aceste valuri salbatice ale necredintei si ale eresurilor s-o înece.** Eu însa le spun:

- Nu va nelinistiti. Nu va temeti pentru Biserica. Ea nu se va pierde. *„Portile iadului n-o vor birui*“. Ea va rezista pâna la a doua Venire. **Nu purtati grija pentru Biserica,** ***ci trebuie sa va temeti mai degraba pentru voi însiva.*** **Pentru ce epoca noastra este foarte grea? Ce anume o face sa fie grea? Iata ce:** ***faptul ca azi este foarte usor ca cineva sa apostazieze de la Hristos. Iar când se întâmpla asa ceva - a venit pierzarea.***

Toti cei ce urmeaza lui Hristos, cuviosii Lui, vor împarati împreuna cu El. Dar cunoastem si alti oameni, care s-au îngrijit sa urmeze si sa imite nu pe Hristos, ci pe satana. Cu siguranta cunoasteti si astfel de predicatori si învatatori. Daca nu si lucrarile lor, cel putin numele lor: Nietzsche, Renan si altii. Ce au facut? *Au rasturnat principiile morale.* **Care va fi partea lor când ei au facut tot ce au putut ca sa semene diavolului în orice cruzime si în orice murdarie? Dupa moartea lor, ce altceva i-a putut astepta decât caderea în stapânirea aceluia?** Un proverb rusesc spune: **„***Fa-te cu sila frate fratelui tau”.* ***Cei ce se silesc a-I placea lui Hristos, vor împarati cu El.*** *„Fa-te cu sila frate fratelui tau”.*

Azi este foarte usor sa cazi de la Hristos si sa ajungi în ghearele stapânitorului întunericului. Mergi pe strada si într-o vitrina vezi expusa o carte, care se pare ca vorbeste despre dumnezeirea lui Hristos. Atunci gândul îti spune: *„Hai, cumpar-o si citeste-o!”.* E bine ca omul sa nu dea importanta unui astfel de gând, ci sa cugete: *„Cine mi-a adus acest gând?”* Cine altul decât diavolul, de vreme ce cartea are ca scop sa defaime învatatura Bisericii? Un altul a mers, a cumparat-o, a citit-o si a trecut de partea cealalta; s-a lepadat de Hristos. **Unde este începutul caderii? În gândul viclean.** Oare Tolstoi nu s-a pierdut din pricina gândurilor viclene? Altfel ar fi putut si el sa fie sfânt.

*****

Nu trebuie sa deznadajduim niciodata. Sa nu uitam ca si în cele mai înfricosatoare caderi se ascunde mila cea nesfârsita a lui Domnului. Într-un chip de neînteles si de nepatruns noua Domnul „ne zideste”. Chiar si pierderea parintilor duhovnicesti este, în planurile sfinte ale lui Dumnezeu, pentru mântuirea noastra. Crede-ma!

***

Odata a venit la mine (la marturisire) un schimonah si mi-a spus:

- *Parinte, am ajuns la deznadejde. Nu vad în mine nici o schimbare spre mai bine. Si am mai luat pe deasupra si marea schima îngereasca. Si stiu ca Domnul va cerceta ce de-amanuntul care a fost cu adevarat monah si care a fost numai un purtator de schima. Cum sa ma îndrept? Cum sa mor pacatului? Îmi simt toata slabiciunea.*

- Ai dreptate, i-am spus. **Am dat „faliment" cu totul. Daca Domnul ne va judeca dupa lucrurile noastre, ne vom pierde în vecii vecilor, deoarece nu avem nimic sa-I aducem.**

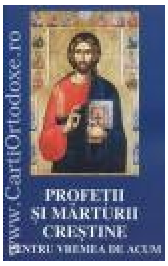
- Mai este oare vreo nadejde de mântuire?

- Sigur ca este. **Rosteste cât poti de des rugaciunea si le lasa pe toate în mâinile lui Dumnezeu.**

- Dar care este folosul rugaciunii, daca nu participa la ea si mintea si inima?

- Un folos urias. Se stie ca rugaciunea are mai multe trepte. De la rostirea simpla a cuvintelor rugaciunii pâna la rugaciunea facatoare de minuni. *Si chiar de ne-am afla pe treapta cea mai de jos a rugaciunii, dar si atunci ea ne este foarte folositoare si mântuitoare.* ***Uneltirile vrajmasului nostru se departeaza de la omul care rosteste rugaciunea. Iar unul ca acesta cu siguranta se va mântui.***

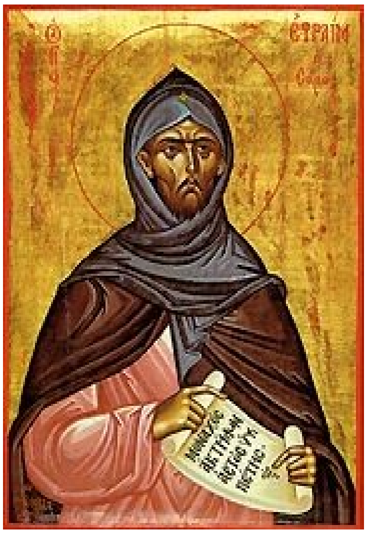
- Am înviat, a strigat schimonahul. De acum înainte nu voi mai cadea în trândavie si în deznadejde."

(in*: Profetii si marturii crestine pentru vremea de acum,* vol I, Ed. Biserica Ortodoxa, Alexandria)

Sfantul Efrem Sirul despre inselaciunea perversa si insidioasa a Antihristului si despre durerile cele din urma

"Celor ce isi au mintea permanent la lucruri lumesti, macar daca ar si auzi, nu vor crede, si urasc pe cei ce le-ar spune" (Sf. Efrem Sirul)

"Eu, Efrem cel prea mic si pacatos si plin de greseli, cum voi putea sa spun cele mai presus de puterea mea ? Dar de vreme ce Mantuitorul plin de a Sa milostivire, pe cei neintelepti i-a invatat intelepciunea si prin ei pe credinciosii de pretutindeni i-a Luminat; si pe a noastra limba cu indestulare o va lamuri spre folosul si zidirea mea, a celui ce zic, si a tuturor ascultatorilor, **si voi grai intru durere si voi spune intru suspinuri pentru sfarsitul lumii acesteia de acum, si pentru cel fara de rusine si cumplit balaur (adica Antihrist) cel ce va tulbura toate de sub cer, si sa bage teama si spaima si cumplita necredinta in inimile oamenilor**… **Va face aratari, semne si infricosari, incat, de ar putea *sa amageasca si pe cei alesi.*** Si se va sargui ca pe toti sa-i insele cu mincinoasele semne, cu naluciri de aratari vrajitoresti si cu fermecatoriile care se vor face de el…

Caci cu ingaduinta lui Dumnezeu va lua stapanire ca sa insele lumea, **fiindca s-au inmultit paganatatile oamenilor, si pretutindeni se lucreaza tot felul de lucruri cumplite…** ***Pentru aceasta*** **Dumnezeu va slobozi a fi ispitita lumea cu duhul inselaciunii, pentru paganatatea oamenilor**. **De vreme ce asa au voit oamenii a se departa de Dumnezeu si a iubi pe vicleanul.** Mare nevointa va fi fratilor in vremurile acelea, mai ales celor credinciosi, cand se vor savarsi semne si minuni de insusi balaurul cel cu multe stapaniri; **cand *se va arata ca un Dumnezeu*, cu naluciri infricosate, zburand in vazduh, si toti dracii ca ingerii inaltandu-se inaintea tiranului**. Si va striga cu tarie schimbandu-si chipul si infricosand fara de masura pe toti oamenii. ***Atunci fratilor, oare cine se va afla ingradit si neclintit petrecand?*** **Avand in sufletul sau semnul Unuia-Nascut Fiului lui Dumnezeu, adica sfanta Lui venire.**

Si in vremea aceea nu va fi slabire pe pamant, si marea vazandu-o toata lumea tulburata, ***va fugi fiecare sa se ascunda in munti. Unii vor muri de foame, altii de sete se vor topi ca ceara.*** **Si nu va fi cine sa-i miluiasca pe ei. Atunci vor vedea toate fetele lacrimand si cu**

durere intreband: *Nu cumva se afla vreun grai a lui Dumnezeu pe pamant?* Si nu vor auzi de nicaieri raspuns…

Cine va suferi zilele acelea? Si cine va rabda necazul cel nesuferit, cand vor vedea amestecarea popoarelor care vor veni de la marginile pamantului, pentru vederea tiranului. **Multi se vor inchina inaintea spurcatului si vor striga cu cutremur, incat si locul se va clatina de strigatele lor, zicand: *Tu esti mantuitorul nostru*…** Atunci marea se va tulbura si pamantul se va usca. Cerurile nu vor ploua si sadurile se vor usca. Si toti cei ce vor fi pe pamant, de la rasarit pana la apus vor fugi cu multa frica. Si iarasi cei ce vor fi in partile de apus vor fugi in rasarit cu cutremur…

Luand atunci obraznicul stapanirea, va trimite pe draci in toata lumea, ca sa propovaduiasca cu indrazneala, ca s-a aratat cu slava: *Veniti de-l vedeti pe el.* *Cine oare va avea suflet de diamant, ca sa sufere vitejeste toate smintelile acelea?* Cine oare va fi acest om precum am zis, ca toti ingerii sa-l fericeasca pe el? Caci eu fratilor, iubitor de Hristos, desavarsit m-am infricosat numai din pomenirea balaurului, cugetand intru sine necazul ce va sa fie asupra oamenilor in vremea aceea, si in ce fel se va arata acest balaur pangarit asupra neamului omenesc. **Insa sfintilor mai cumplit se va arata. Ca *vor fi multi cei ce se vor arata bine placuti lui Dumnezeu, care vor putea scapa prin munti si dealuri si locuri pustii, cu multe rugaciuni si plangeri nesuferite.* Ca vazandu-i Dumnezeu in asa plangere nemangaiata si intru credinta curata, se va milostivi spre dansii ca un Parinte milostiv, iubitor de fii, si-i va pazi pe ei unde se vor ascunde.** Ca prea pangaritul **nu va inceta sa caute pe sfinti pe pamant si pe mare**, socotind ca stapaneste tot pamantul. Si pe toti ii va supune, si **va socoti ca se poate impotrivi lui Dumnezeu din cer**, nestiind ticalosul neputinta sa si mandria pentru care a cazut…

Cu toate acestea va tulbura pamantul, va infricosa cu semnele sale vrajitoresti pe toti. Si in vremea aceea **nu va fi slabire pe pamant, ci necaz mare, tulburare si necaz, moarte si foamete peste tot pamantul.** Ca insusi Domnul a zis: *"Ca unele ca acestea nu s-au facut de la intemeierea lumii".* Iar noi pacatosii, cu ce vom asemana acele nevoi peste masura de mari? **Insa, sa-si puna fiecare in mintea sa cuvintele Mantuitorului, cum ca, *pentru nevoia si necazul cel prea mare, va scurta zilele acelea prin milostivirea Sa.***

Viteaz suflet va fi acela care va putea sa-si tina viata atunci in mijlocul smintelilor; Ca daca putin va slabi credinta sa, lesne va fi inconjurat si va fi robit de semnele balaurului celui rau si viclean. Si neiertat se va afla unul ca acesta in ziua judecatii, ca insusi lui-si vanzator se va afla, ca cel ce a crezut tiranului de buna voie. **De multe rugaciuni si lacrimi avem trebuinta, o, fratilor! ca sa fie cineva dintre noi intarit intru ispite.** Fiindca multe vor fi nalucirile fiarei. Caci luptator impotriva lui Dumnezeu fiind, va voi sa le piarda pe toate …

Luati aminte, fratii mei! **Covarsirea fiarei si mestesugirea ei de la pantece incepe. Caci dupa ce va fi stramtorat cineva, de lipsa de bucate, sa fie silit a primi pecetea lui.** Nu oricum, ci pe mana dreapta si pe frunte va fi pus semnul. Ca sa nu mai aiba stapanire omul a se pecetlui cu mana dreapta, cu semnul Sfintei Cruci, si nici pe frunte a se mai insemna cu Numele Sfant al Domului, nici cu preasfanta si slavita cruce a Domnului nostru Iisus Hristos. **Ca stie ticalosul ca daca se va pecetlui cineva cu crucea Domnului, ii risipeste toata puterea lui. Pentru aceasta pecetluieste dreapta omului, ca aceasta este care pecetluieste toate madularele noastre. Asemenea si fruntea care este ca un sfesnic ce poarta faclia luminii.** Deci fratii mei, infricosata nevointa va fi tuturor oamenilor celor iubitori de Hristos,

si pana in ceasul mortii **sa nu se teama, nici sa stea cu molesire cand balaurul va incepe a pune pecetea sa, in locul crucii Mantuitorului. Si** ***va face in asa fel incat sa nu se mai faca nici un fel de pomenire Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos.***

Si aceasta o va face, fiindca se teme si se cutremura de puterea Mantuitorului nostru. **Ca de nu se va pecetlui cineva cu pecetea sa, nu va putea fi robit de nalucirile vicleanului, si nici Dumnezeu nu-i va parasi, ci ii va lumina si-i va atrage la Sine. Ni se cade, noua fratilor, a intelege nalucirile vicleanului, ca nemilostiv si fara de omenie este**. **Iar Domnul nostru** ***cu liniste va veni la noi*****, ca sa goneasca mestesugirile balaurului. Deci noi tinand neabatuta si curata credinta in Hristos, lesne vom birui puterea vrajmasului; si se va departa de la noi neputinciosul, neavand ce sa ne faca**. Ca eu, fratilor, va rog pe voi iubitorilor de Hristos, **sa nu ne molesim, ci mai ales puternici sa ne facem cu puterea crucii**. **Cu toate acestea ni se cade noua a ne ruga, ca sa nu cadem in ispita. Deci fiti gata ca niste credinciosi robi, neprimind pe altul.** Ca de vreme ce furul si pierzatorul si cel fara de omenie, mai intai va veni intru ale sale vremuri, vrand sa fure si sa junghie si sa piarda turma cea aleasa a lui Hristos, adevaratul Pastor; **Caci se va da pe sine drept adevaratul Pastor, ca sa insele oile turmei lui Hristos.**

Aceasta cunoscand-o vrajmasul, ca iarasi va sa vina din cer Domnul cu slava, ***a socotit aceasta ca sa ia asupra sa chipul venirii Lui, ca sa ne insele pe noi.*** Iar Domnul nostru va veni ca un fulger infricosat pe pamant. Dar vrajmasul nu va veni asa. **Se va naste cu adevarat dintr-o femeie spurcata, care va fi unealta a lui. Deci nu se va intrupa diavolul, ci in acest fel va veni ca sa insele pe toti**. ***Fiind smerit, linistit, urand cele nedrepte, spre iudei intorcandu-se, bun, iubitor de saraci, peste masura de frumos, cu buna asezare, lin catre toti, cinstind in mod special pe evrei*** **(caci ei asteapta venirea lui). Iar intru toate acestea se vor face semne, aratari si infricosari cu multa stapanire, si** ***se va mestesugi cu viclesug ca sa placa tuturor, si sa fie iubit de multi. Si daruri nu va lua, cu manie nu va grai, mahnit nu se va arata, si cu chipul bunei randuieli va amagi lumea,*** **pana ce se va face imparat**. Si dupa ce vor vedea multe popoare niste fapte bune ca acestea, toti impreuna cu o socoteala se vor face, si **cu bucurie mare il vor propovadui pe el imparat, zicand unii catre altii:** ***Au doara se mai afla vreun om ca acesta bun si drept?*** **Si mai mult poporul cel ucigas al evreilor il vor cinsti si se vor bucura de imparatia lui. Pentru aceea si ca unul ce va cinsti mai mult locul si templul, va arata tuturor ca are grija de ei.** Si cand va imparati balaurul pe pamant, cu mare sirguinta, toate popoarele ii vor veni in ajutor: Edom si iarasi Moab, inca si fiii lui Amon, ca unui adevarat imparat i se vor inchina lui cu bucurie, si ei se vor face cei dintai aparatori ai lui.

Apoi imparatia aceluia se va intari si va bate cu manie pe trei imparati mari. Iar dupa aceasta se ve inalta inima lui, si-i va varsa amaraciunea lui, punand inainte, din Sion, veninul mortii, **tulburand lumea, va clatina marginile, va necaji toate, va pangari sufletele. Nu se va arata ca un cucernic, ci in toate ca unul fara de omenie: manios, cumplit, nestatornic, infricosat, urat, uracios, salbatic, pierzator si silindu-se a arunca in groapa paganatatii tot neamul omenesc, prin a sa nebunie.**

Si stand multimea inaintea lui si alte popoare multe, laudandu-l pe el pentru naluciri, vor striga cu glas mare, incat se va clatina locul in care popoarele vor sta inaintea lui. Si le va grai cu indrazneala: *Cunoasteti toate popoarele puterea si stapanirea mea? Iata dar inaintea voastra a tuturor, poruncesc acestui munte mare ce este de cealalta parte ca sa vina aici la noi.* Si va zice spurcatul: si va alerga, adica muntele in privirea tuturor, insa nicidecum din temeliile lui mutandu-se. Caci cele ce Dumnezeu Prea Inalt dintru inceputul zidirii le-a

intemeiat si le-a inaltat, asupra acestora spurcatul Antihrist, stapanire nu are, ci **va amagi lumea cu naluciri vrajitoresti**. Si iarasi altui munte ce va sta in adancul marii, ostrov foarte mare fiind, ii va porunci sa se duca pe uscat. Dar ostrovul **nu se va misca nicidecum, ci nalucire va fi.** Si iarasi isi va intinde mainile lui, si va aduna multime de taratoare si pasari. Asijderea inca va pasi pe deasupra adancului, si pe mare si pe uscat va umbla; **insa toate acestea vor fi naluciri**. Si multi vor crede intru el si-l vor slavi ca pe un Dumnezeu tare. **Iar cei ce vor avea pe adevaratul Dumnezeu, li se vor lumina ochii inimii lor, si cu de-amanuntul vor privi prin credinta curata si vor cunoaste inselaciunea lui.** Acestea, toate facandu-le, va insela lumea si multi vor crede lui, slavindu-l ca pe un Dumnezeu tare. **Iar cati vor avea frica lui Dumnezeu in ei si ochii inimii luminati, vor cunoaste ca nici muntele nu s-a mutat din locul sau, nici ostrovul nu a iesit din mare pe pamant.** Si toate acestea intru numele sau le va savarsi Antihrist si nu vor fi adevarate, precum am zis mai sus. ***Caci cu farmece va savarsi toate mincinoasele lui minuni, fermecand vederile oamenilor ce se vor pleca a crede lui.***

Si acestea asa facandu-se, si popoarele inchinandu-se lui, laudandu-l ca pe un Dumnezeu, din zi in zi se va mania Cel Prea Inalt in ceruri si isi va intoarce fata Sa de la el. **Si dupa aceea se vor face cumplite semne: foamete neintrerupta, cutremur neincetat, morti necontenite si temeri infricosate**. **Atunci cerul nu va mai ploua, pamantul nu va mai rodi, izvoarele vor seca, raurile se vor usca, iarba nu va mai rasari, verdeata nu va fi, copacii din radacina se vor usca si nu vor odrasli. Pestii si chitii marii in ea vor muri si putoare pierzatoare va trimite marea si sunete infricosate, si de huietul valurilor vor muri oamenii de frica.Nicaieri nu vor afla sa se sature de mancare, caci se vor pune peste tot conducatori tirani**. **Si daca cineva va aduce cu sine pecetea tiranului insemnata pe frunte si pe mana dreapta, va cumpara putine din cele ce se vor afla**. Atunci va plange si va suspina cumplit tot sufletul, si ziua si noaptea se vor chinui. Atunci vor muri pruncii la sanul mamelor, vor muri si mamele deasupra pruncilor lor. Va muri tatal cu fiii si femeia pe drum, si nu va fi cine sa-i ingroape sau sa-i stranga in morminte.

Putoare rea va fi din cauza multimii mormintelor, si a trupurilor ce vor fi aruncate pe strazi si pretutindeni, care mult vor necaji pe cei vii. Dimineata toti vor zice cu suspinuri si cu durere: cand se va face seara ca sa dobandim odihna? Si venind seara, iarasi cu lacrimi prea amare vor grai intre dansii: oare cand se va lumina, ca de necazul ce ne sta deasupra sa scapam? Atunci se va vesteji frumusetea fetei tuturor, si vor fi fetele lor ca de morti, si va fi urata frumusetea femeilor. **Si toti cei ce s-au plecat cumplit fiarei si au luat pecetea aceluia, adica paganescul chip al spurcatului, alergand catre el, vor zice cu durere: *da-ne noua sa mancam si sa bem, ca toti murim de foame, si goneste de la noi fiarele cele veninoase*.** Si neavand ce raspunde ticalosul, va zice cu multa asprime: de unde sa va dau eu, oamenilor, ca sa mancati si sa beti? Ca cerul nu voieste sa dea pamantului ploaie, si pamantul nicidecum n-a dat seceris sau roada. Si auzind acestea multimile, vor plange si se vor tangui cu totul, neavand nici o mangaiere. Necaz peste necaz va fi lor nemangaierea, caci de buna voie au crezut tiranului. Si ticalosul nu va putea nici lui sa-si ajute, si cum ar putea sa-i miluiasca pe ei? Intru acele zile vor fi nevoi mari din cauza balaurului, de frica, si de cutremurul cel mare si huietul marii, de foamete, de sete si de muscarile fiarelor. **Toti cei ce vor lua pecetea lui Antihrist si se vor inchina lui, nu vor avea nici o parte de Imparatia lui Hristos, ci dimpreuna cu balaurul se vor arunca in iad.**

Fericit va fi acela ce se va afla curat si credincios, si va avea in inima lui credinta fara de indoiala catre Dumnezeu, ca fara de frica vor lepada intrebarile lui Antihrist, defaimand muncile si nalucirile lui. Iar mai inainte de acestea, va trimite Dumnezeu pe Ilie

Tesviteanul si pe Enoh, ca un milostiv ca ***sa propovaduiasca cu indrazneala cunostinta de Dumnezeu tuturor, ca sa nu creada lui Antihrist.*** **Ca vor striga si vor zice:** ***Inselator este, o, oamenilor! Nimeni sa nu creada lui nicidecum, sau sa-l asculte pe acest luptator de Dumnezeu! Nimeni din voi sa nu se infricoseze, ca degrab se va surpa. Iar Domnul cel Sfant vine din cer, sa judece pe toti cei ce s-au plecat semnelor lui.***

Insa putini vor fi cei ce vor asculta si vor crede propovaduirea proorocilor. Iar aceasta o va face Mantuitorul ca sa-si arate negraita Sa iubire de oameni, ca nici odata nu voieste moartea pacatosului, ci voieste ca toti sa se mantuiasca. **Ca nici in vremea aceea nu va lasa neamul omenesc fara de propovaduire, ca fara de raspuns sa fie toti la Judecata.** Deci multi din sfintii care se vor afla atunci vor varsa rauri de lacrimi cu suspinuri catre Dumnezeu Cel Sfant, ca sa fie izbaviti de balaur, si cu mare sarguinta vor fugi in pustietati, in munti si in pesteri si cu frica se vor ascunde. Si li se va darui aceasta de la Dumnezeu Cel Sfant, si-i va povatui pe ei harul in locuri hotarate si se vor mantui, fiind ascunsi in gauri si in pesteri, nevazand semnele si infricosarile lui Antihrist. **Ca celor ce au cunostinta, cu lesnire le va fi cunoscuta venirea lui. Iar celor ce isi au mintea permanent la lucruri lumesti, macar daca ar si auzi, nu vor crede, si urasc pe cei ce le-ar spune.** Pentru aceasta sfintii primesc putere de a scapa, pentru ca toata invaluirea si grijiile vietii acesteia le-au lepadat.

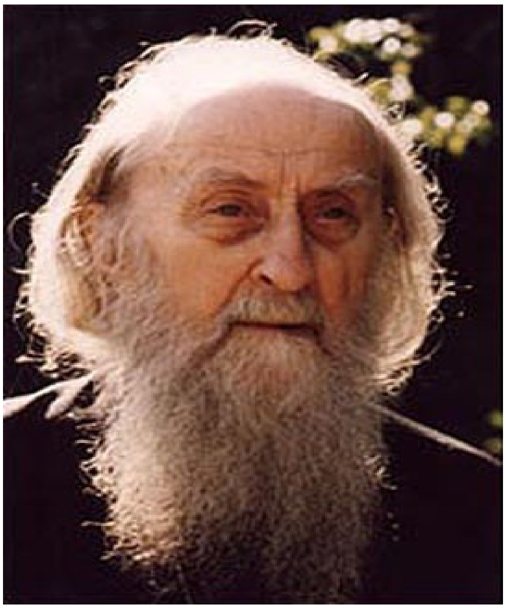
Atunci va plange tot pamantul. Marea si aerul vor plange impreuna, si dobitoacele cele salbatice cu pasarile cerului. Vor plange muntii si dealurile si lemnele campului. Vor plange si luminatorii cerului dimpreuna cu stelele pentru neamul omenesc. Caci toti s-au abatut de la Dumnezeu Cel Sfant si ziditorul tuturor, si au crezut inselatorului, primind pecetea spurcatului Antihrist, in locul facatoarei de viata Cruci. **Vor plange toate bisericile lui Hristos cu plangere mare, ca nu va mai sluji sfintirea si prinosul! Iar dupa ce se vor implini trei ani si jumatate ai stapanirii spurcatului si dupa ce se vor implini toate smintelile in tot pamantul, dupa cum zice gura Domnului, atunci va veni Domnul si Mantuitorul nostru ca un fulger stralucind, din cerul cel sfant, eel prea curat si infricosat si prea slavit.** Dumnezeul nostru si Imparatul si Mirele cel fara de moarte, pe nori cu slava neasemanata, alergand inaintea lui ingerii si arhanghelii, toti vapaie de foc fiind. Heruvimii avand ochii in jos, si Serafimii zburand si fetele si picioarele ascunzandu-le cu aripile, strigand cu frica unul catre altul: *Sfant, Sfant, Sfant, Domnul Savaot.* Si glas de trambita graind cu frica: *Sculati-va cei ce dormiti, iata a venit Mirele.*

Atunci se vor deschide mormintele si va auzi tarina cea putrezita acea mare si infricosata venire a Mantuitorului, si **intr-o clipa se vor scula toate semintiile si vor cauta la frumusetea cea sfanta a Mirelui.** Si milioane si mii de mii de ingeri si de arhangheli si nenumarate ostiri se vor bucura cu bucurie mare. Atunci sfintii, dreptii si toti care nu vor lua pecetea balaurului celui pagan, se vor bucura foarte mult. Si se va aduce tiranul legat de ingeri cu dracii impreuna inaintea divanului. Iar cei ce vor fi luat pecetea lui si toti paganii si pacatosii vor fi adusi legati. Si va da Imparatul hotararea asupra lor, aceea a osandei celei vesnice in focul cel nestins. Amin".

(Sursa de pe internet: Orthodoxphotos.com)

[Parintele Sofronie - Cuvinte duhovnicesti de cea mai mare adancime despre lumea contemporana]

"**Lumea contemporana nu a putut sa-si organizeze viata asa incat sa aiba destul ragaz, destul timp liber pentru rugaciune si pentru contemplarea vietii Dumnezeiesti**. Pricina acestora este o **patima arzanda de "a avea".** Aceasta patima a iubirii de agonisire, Sfantul Pavel a numit-o **inchinare la idoli** (Col. 3:5), iar Sfantul Ioan Scararul - **"fiica**

a necredintei", "hula impotriva Evangheliei, indepartare de la Dumnezeu" (Cuv. al 16-lea).

Adevarata neagonisire crestina este necunoscuta, neinteleasa lumii. Si daca am adauga ca ea ajunge sa cuprinda **nu numai agonisirea celor materialnice, ci chiar pe cea a celor "intelectuale",** atunci majoritatea oamenilor ar considera-o curata nebunie. **Oamenii vad in cunostintele lor stiintifice bogatia lor duhovniceasca ("spirituala"), fara sa banuiasca ca exista o alta cunoastere mai inalta si o bogatie cu adevarat neasemuita, aducatoare de adanca odihna.** In goana dupa confortul material oamenii si-au pierdut confortul duhovnicesc, si astazi ***dinamismul materialist*, din ce in ce mai mult isi asuma un caracter dracesc**. Si nu este de mirare, caci aceasta nu este alta decat *dinamica pacatului*".

"**Cand vedem suferintele a milioane de oameni, nu putem sa ramanem nepasatori.** Cum putem sa-i ajutam? **Din punct de vedere crestinesc, aceasta tragedie de pe pamant este urmarea neascultarii.** Adam a ravnit la indumnezeire, la viata vesnica, rupand legatura cu Tatal si Creatorul sau. Hristos-Omul, primul in istoria lumii, S-a suit pe Golgota; a ales moartea pe cruce pentru a dezlega acest blestem. **A te hotari sa-L urmezi inseamna a te expune la suferinta. Este inevitabil! In masura in care suntem, de la crearea lumii, un madular din imensul trup al umanitatii, insufletiti de viata cosmica ce ne strabate, traim tragedia umanitatii ca pe propria noastra nenorocire"**.

"In lume ne scaldam **in atmosfera si admiratia pacatului. Traim cu usurinta** si foarte adesea, **ne rusinam** sa ne marturisim credinta, sa spunem ca suntem crestini."

"Sa nu aveti prea multa incredere in educatia aleasa pe care ati primit-o in lume. Civilizatia in care traim este o cultura a caderii."

"Dupa doua razboaie mondiale - si razboaiele sunt, prin excelenta, consecinta pacatului - **lumea contemporana a pierdut harul Sfantului Duh**."

Cuviosul Serafim Rose: "Astazi in Rusia, maine in America"

In cartea "Viata si lucrarile parintelui Serafim Rose", unul din capitole poarta titlul: "Astazi in Rusia, maine in America". Din el am selectat cateva fragmente care ar trebui sa ne dea mult, foarte mult de gandit…

"Pr. Serafim avea mereu in vedere prorocia ***Staretului Ignatie din Harbin (Manciuria)*****, un parinte vazator cu duhul, care inca din anii `30 spunea**: **'*Ceea ce a inceput in Rusia se va incheia in America*'**.

In cuvantul rostit la Manastirea Sf. Treime din Jordanville, Parintele Serafim a vorbit mai mult despre necazurile ce se vor abate asupra Americii si despre pregatirea pentru ele. Dupa ce a descris suferintele crestinilor din Rusia si din alte tari ortodoxe, a spus:

"Nu vreau sa va sperii, insa este mai bine sa constientizam faptul ca ceea ce sufera ei acum, sau ceva asemanator, va veni probabil si aici, si cat de curand. **Noi traim vremurile de pe urma, Antihrist este aproape, iar ceea ce se petrece in Rusia si in alte tari asemenea ei reprezinta experienta normala a vremurilor noastre**. **Aici, in Occident, noi traim intr-un *paradis al nebunilor*, care oricand se poate pierde si, foarte probabil, asa se va si intampla. Sa incepem dar sa ne pregatim - nu facand stocuri de alimente sau alte lucruri, asa cum s-au apucat unii sa faca in America, ci cu o *pregatire launtrica de crestini ortodocsi***".

Iata, de pilda, **v-ati intrebat oare vreodata cum ati supravietui daca ati fi aruncati in inchisoare sau intr-un lagar de concentrare, si mai ales daca ati fi izolati in carcere de pedeapsa? Cum ati supravietui?** Ati innebuni in scurt timp, daca nu ati avea cu ce sa va ocupati mintea. Ce oare ati putea avea in minte? Daca sunteti plini de impresii lumesti si nu aveti nimic duhovnicesc in minte; daca traiti de pe o zi pe alta, fara a va gandi cu seriozitate la crestinism si la Biserica, fara a constientiza ce este Ortodoxia, si daca ati ajunge intr-o situatie de izolare intr-o celula, unde nu este nimic de facut, nu ai unde sa te duci, nu sunt filme de vazut, ci trebuie sa stai intre patru pereti - este putin probabil ca ati supravietui.

Pastorul protestant roman Richard Wurmbrand are o caseta foarte interesanta pe aceasta tema. Intr-o asemenea situatie de criza, **cand ni se iau toate cartile si lucrurile exterioare de care ne sprijinim, nu mai depindem de nimic altceva decat de ceea ce am adunat inlauntrul nostru**. El spune ca nici unul dintre versetele biblice pe care le stia nu l-au ajutat prea mult; cunoasterea abstracta a dogmelor nu i-a fost de nici un ajutor. Important este ceea ce ai in suflet. **Trebuie sa il ai pe Hristos in sufletul tau.** Daca El este acolo, atunci noi, crestinii ortodocsi, avem un intreg program pe care putem sa-l folosim in inchisoare. Ne putem aminti de calendarul ortodox - cand anume se tin anumiti sfinti si praznice. Nu este nevoie sa stim tot calendarul, dar, din viata noastra de zi cu zi in Biserica, ne vom aminti pietrele de hotar ale anului bisericesc; ne vom aduce aminte tot ceea ce am inmagazinat in inimile si in mintile noastre. N**e vor ajuta toate rugaciunile si cantarile pe care le stim pe de rost si va trebui sa le cantam in fiecare zi. Si, de asemenea, *avem oameni pentru care sa ne rugam***“.

Chiar si acum, sublinia parintele Serafim, **rugandu-ne pentru crestinii ortodocsi ce sufera in intreaga lume, putem fi intr-un suflet cu ei, putem fi partasi la necazurile lor**: “**Puteti inconjura globul cu mintea, luand la rand tarile si continentele, si sa va rugati pentru cei pe care ii cunoasteti, chiar si fara a va gandi la numele lor** - episcopi, manastiri, parohii si preoti, atat rusi cat si misionari, pentru manastirile din Tara Sfanta, pentru detinutii din Rusia, Romania si alte tari aflate sub jugul comunist, pentru misiunile din Uganda si din alte parti ale Africii, unde este foarte greu, pentru calugarii de la Muntele Athos. […] **Cu cat sunteti mai constienti de aceste lucruri si va rugati pentru ele acum, cu atat mai bine va va fi atunci cand veti avea voi insiva de suferit, si cu atat mai multe veti avea de luat cu voi in inchisoare.**

Truda parintilor de la Platina de **a face cunoscuta in Occidentul liber istoria Noilor Mucenici de sub jugul comunist** era inchinata tocmai **pregatirii confratilor lor occidentali in vederea prigoanelor viitoare**. Parintele Gherman scria intr-un articol din *Cuvantul Ortodox*: “***Avem trebuinta de Noii Mucenici spre a ne chema la o adevarata viata duhovniceasca. Ei ating in noi un lucru atat de adanc si de esential, incat sufletele si mintile noastre, devenite superficiale prin ‘luminarea’ modernista, de-abia daca il mai pot intrezari;*** si totusi il cunoastem. Sa ne alaturam asadar ostirii lor in marsul catre fericirea vesnica, cu hotararea de a apara Adevarul chiar si cu pretul mortii trupului. […] **Sa ne plecam deci urechea la strigatul Noilor Mucenici!**“

In 1982, parintii, ajutati de Mary Mansur, au izbutit sa adune intr-un singur volum toate articolele din ***Cuvantul Ortodox*** despre Noii Mucenici si despre marturisitorii contemporani aflati inca in viata. Acest volum a devenit **Sfintii din catacombele Rusiei.** Parintele Serafim socotea aceasta carte ca pe un adevarat **manual pentru crestinii ortodocsi contemporani.** Si chiar asa s-a si vadit a fi: **un manual despre cum sa-ti pastrezi credinta in conditii cumplite si in prigoane de nedescris; un manual din care se vede cat se poate de limpede ca Iisus Hristos este real si ca merita sa mori pentru El.**

Un compendiu de 635 de pagini, *Sfintii din catacombele Rusiei* era de departe cartea originala cea mai voluminoasa pe care Fratia o publicase pana atunci. Ea tocmai se tiparea cand Parintele Serafim a fos doborat de chinuitoarea boala care avea sa-l rapuna; si ne intrebam daca nu va fi fost vreo legatura intre aceste doua lucruri. Dupa ce lunga si cumplita batalie a Parintelui Serafim cu moartea s-a sfarsit, Parintele Gherman a spus: “Parintele Serafim a avut parte de aceasta suferinta pentru a primi slava mucenicilor”.

In conformitate cu atitudinea Parintelui Serafim, *Sfintii din catacombele Rusiei* era o carte cu totul nepartinitoare in felul cum trata Biserica Rusa, slavind pildele de sfintenie si de eroism crestin indiferent unde se gaseau: in Biserica Rusa din Catacombe, in Biserica Rusa din Afara Granitelor sau in Patriarhia Moscovei.

Desi acest tip de abordare i-a determinat pe unii sa respinga sau sa ignore *Sfintii din catacombele Rusiei,* asupra multora cartea a avut efectul pe care il intentionase Parintele Serafim. Oamenii din Vest au auzit intr-adevar *"strigatul Noilor Mucenici"* **si nu au mai putut sa fie niciodata la fel**. La trei ani dupa moartea Parintelui Serafim a aparut o recenzie la *Sfintii din catacombele Rusiei* intr-un periodic religios american, al carei autor marturisea: "*Cartea pe care o voi recenza [...] este o carte care m-a gasit singura. Ea mi-a schimbat viata. Nu am pretentia ca voi putea scrie despre ea cu impartialitate. Nu o voi compara cu alte carti despre mucenici, nici nu voi face observatii referitoare la stil sau la forma. Cartea aceasta este, dupa parerea mea, pur si simplu mult prea importanta pentru asemenea fleacuri. Cei ce prefera sa citeasca recenzii al caror autor pastreaza o 'obiectivitate' detasata si un moderat ton superior care capteaza interesul cititorului fara a-i tulbura confortul, poate sari peste urmatoarele pagini. Iar cei ce vor sa aiba parte de o marturie fara ocolisuri, sa citeasca inainte! Dar sa ia aminte: Cartea aceasta iti poate tulbura pacea mintii, pentru ca vorbeste despre 'chestiuni de viata si de moarte' intr-un fel care 'ravaseste pe cei linistiti si linisteste pe cei ravasiti'. Pentru unii poate fi o constientizare socanta - cum a fost si pentru mine - ca crestinismul este intr-adevar o chestiune de viata si de moarte!*".

Pentru americanii ortodocsi, poate ca partea cea mai trezvitoare a acestei carti este tocmai pagina de dedicatie. **Ca un ecou al prorociei Staretului Ignatie din Harbin, Parintele Serafim si Parintele Gherman scriau aici:**

Cartea aceasta este inchinata

Mucenicilor crestini

ASTAZI IN RUSIA,

MAINE IN AMERICA

Parintele Serafim nu a speculat prea mult asupra felului in care iubitoarea de libertate America va intra intr-o zi in epoca de prigoana anticrestina, in epoca catacombelor. "**Ceea ce a trait Rusia si alte tari va veni si aici**", spunea el. "**Nu putem spune in ce forma anume si nu trebuie sa ne isterizam pentru acest lucru**". Insa in deceniile care s-au scurs de la moartea lui vedem ca, in timp ce oamenii din Rusia isi redobandesc libertatile religioase, americanii si le pierd. In 1962, rugaciunea comuna a fost alungata din scolile de stat printr-o decizie a Curtii Supreme a Statelor Unite. Astazi, orice manifestare de credinta crestina in scoli - ca de pilda, studiile biblice voluntare din timpul pauzei de pranz, rugaciunea la masa, folosirea unui rozariu in autobuzele scolare, organizarea de intalniri crestine dupa ore sau chiar tinerea unei Biblii pe banca - ar putea fi si au fost interzise de autoritatile scolare, iar justitia le-a sprijinit si sustinut actiunile.

Cei ce alcatuiesc planurile de invatamant au mers atat de departe incat au eliminat orice fel de mentionare a numelui lui Dumnezeu din editiile clasicilor care trebuie cititi de elevi. Sa nu uitam ca aceasta se intampla exact in centrele unde se formeaza viitoarele generatii.

Iata ce observa in 1989 Tal Brooke, un autor crestin: ‘Pentru americanii care celebreaza libertatile religioase, ingradirea acestor libertati pare a fi ceva mult prea indepartat - daca nu luam in seama un lucru absolut evident: sistemul invatamantului public. Sa ne imaginam ca ceea ce se petrece intr-o scoala de stat obisnuita din America ar cuprinde brusc intreaga natiune ca dimensiune si ca functionare. Dintr-o data studiile biblice voluntare si rugaciunile, intrunirile bisericesti si orice alte activitati religioase ar trebui interzise si oprite pentru binele tuturor. Toti cei care ar dori sa se implice in astfel de activitati ar fi nevoiti sa fuga peste granita - daca ar fi ca America sa urmeze linia *uneia dintre scolile sale de stat*. Iata ceva ce ar trebui sa ne dea de gandit.

Pentru o viitoare lume largita, fara mostenirea Constitutiei Statelor Unite sau a Declaratiei Drepturilor Omului, acelasi tip de limitari pe care le punem asupra scolilor noastre publice ar **putea parea ceva de bun simt intr-o atmosfera globalist-pluralista. Religia ar fi total privatizata. Neindoielnic, la ora actuala sistemul nostru legislativ incearca sa faca exact acest lucru - sa limiteze total religia la sfera privata.** Multumita organizatiei A.C.L.U. (*American Civil Liberties Union - Uniunea americana pentru libertati civile*), **numeroase imagini ale Nasterii Domnului care, de cand exista aceasta tara, erau prezente fatis in parcuri publice etc., au fost eliminate, si toate orasele din tara au fost silite sa dea jos imaginile Craciunului**. […]

Intre timp, noi salutam cu naivitate subtila disparitie a acestor libertati, spre deosebire de imigrantii veniti din Europa de Est, care dau din cap cu ingrijorare. Ei au vazut ce poate face un stat atotputernic’.

La ora actuala, in scolile publice finantate de stat din intreaga Rusie eliberata se preda religia. In America secularizata, dimpotriva, oamenii se lupta in tribunale ca sa se dea jos crucile si sa se modifice numele crestine de strazi, fiindca vederea lor i-ar ofensa, chipurile, pe unii. Fara indoiala, ne aflam in pragul unei ciudate rasturnari de situatie.” (Nu va suna familiar?! - nota mea).

Desi Parintele Serafim nu a facut preziceri anume privitoare la America, el **a prezis caderea comunismului ateu din Rusia, precum si ridicarea unui nou sistem globalizant care se va cladi pe temeliile puse de comunism.** Nu mai e nevoie sa spunem ca prezicerea aceasta s-a confirmat in chip izbitor in anii care au urmat adormirii sale si continua sa se confirme. Intr-**o prelegere tinuta in luna mai a anului 1981 - cu exact zece ani inainte de prabusirea regimului sovietic din Rusia** - Parintele Serafim spunea:

‘**Pricina pentru care comunismul cuprinde lumea nu se datoreaza faptului ca ar fi mai inteligent decat capitalismul sau democratiile sau altceva similar, ci faptului ca Occidentul este intr-un vid spiritual, iar cand vidul acesta este prezent, comunismul nu face decat sa inainteze, cucerind teritoriu dupa teritoriu, ajungand ca in prezent sa cucereasca aproape o jumatate de lume. Insa comunismul nu are raspunsul final, pentru ca este ceva cu totul negativ.** In fapt, daca ne uitam la ceea ce s-a petrecut in Rusia in ultimii zece sau douazeci de ani, asistam la o revolta totala in ce priveste mentalitatea poporului, indreptata impotriva intregului sistem comunist. Chiar daca dictatura este la fel de puternica ca intotdeauna - mai ales in ultimii doi ani, cand au inceput din nou arestarile - si chiar daca politia este foarte puternica si atotprezenta, totusi poporul se ridica tot mai mult. Si nu se ridica la o lupta armata, ci la una in cugete, devenind de sine statator. Ceea ce inseamna ca, mai devreme sau mai tarziu, intreg sistemul se va prabusi. **Deci comunismul nu are solutia;** nu poate cuceri lumea, aducandu-i fericirea, asa cum pretinde. Dar, in acelasi timp, **el**

pregateste terenul pentru un lucru foarte important ce trebuie sa se produca inainte de sfarsitul lumii, iar acesta este guvernul mondial unic si unificat, din care crestinismul a fost cumva dat afara. Iar pana acum comunismul a facut acest lucru cu foarte mult succes (…)'.

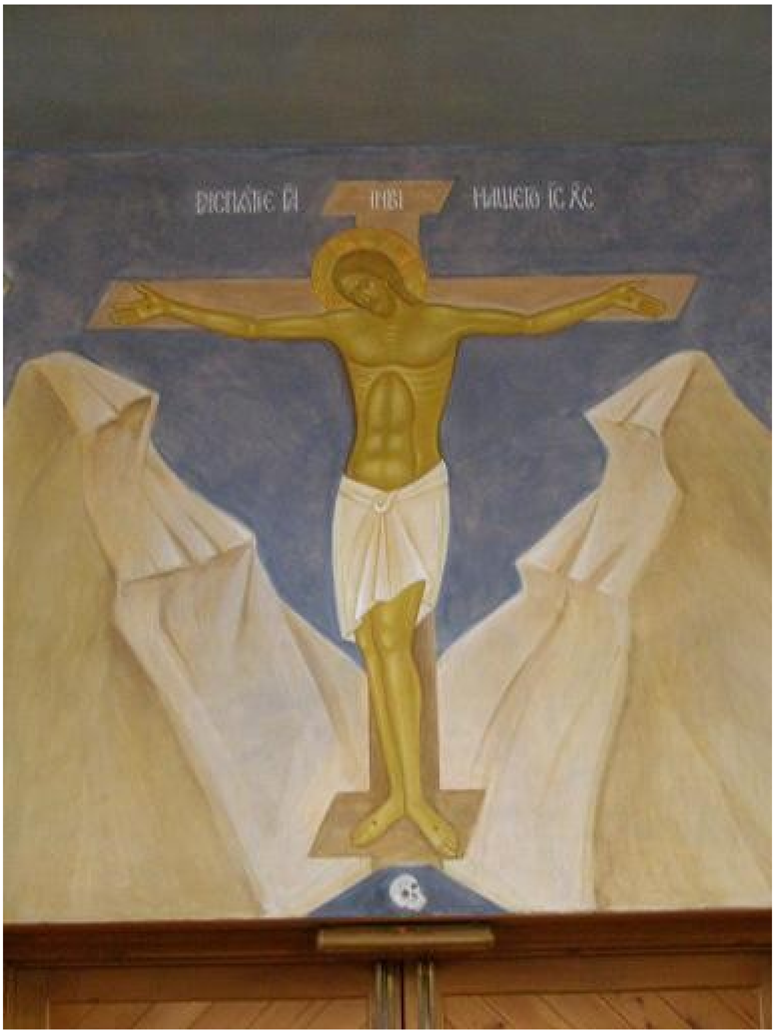
Afirmatiile Parintelui Serafim despre temeiul "spiritual" al unui guvern mondial dupa caderea comunismului si-au gasit un straniu ecou in ultimii ani la deja mentionatul Robert Muller, fost secretar general adjunct al Natiunilor Unite. Militand pentru asa-numita Initiativa a Religiilor Unite, infiintata in 1995 ca un pandant "spiritual" al ONU, Muller afirma: ***'Rolul si responsabilitatea Organizatiei Religiilor Unite si a Parlamentului Mondial al Religiilor […] va fi nici mai mult nici mai putin decat acela de a da omenirii o noua ideologie spirituala, planetara si cosmica, menita sa succeada mostenirii comunismului si capitalismului'***. In acelasi timp, afrma Muller, **ONU va trebui sa "actioneze viguros" impotriva "fundamentalismului religios".** (…)

Cat a trait, Parintele Serafim a vazut un motiv de nadejde in faptul ca glasul tarilor ortodoxe prigonite - al Noilor Mucenici, al lui Serghie Kourdakov si al lui Alexander Soljenitin, al Parintelui Dimitrie Dudko, al Parintelui Gheorghe Calciu si al altora - incepea sa se auda in Occident, cu un mesaj mai clar ca oricand in epoca terorii comuniste. Impreuna cu Parintele Dimitri Dudko, el credea ca **samanta semanata de Noii Mucenici va provoca o inflorire a adevaratului crestinism, nu numai in Rusia, ci "*in orice loc care pune la inima patimirile crestinilor rusi*".** Inaintea Golgotei pe care o vedea venind asupra Americii, Parintele Serafim vedea in acelasi timp putinta unei reinvieri a adevaratului crestinism in patria sa - daca nu in exterior, precum in Rusia, atunci cel putin launtric, in profunzimile sufletului american. Incheindu-si prelegerea despre "*Renasterea Ortodoxiei*", el spunea:

'Este o lege a vietii duhovnicesti care spune ca ***acolo unde este Golgota - adica unde exista patimire adevarata pentru Hristos - acolo va fi si Inviere.*** **Invierea aceasta are loc mai intai in inimile oamenilor si nu trebuie sa ne ingrijim prea mult de forma exterioara pe care o va lua, prin voia lui Dumnezeu. Toate semnele arata ca traim la sfarsitul lumii** si orice refacere exterioara a Sfintei Rusii pravoslavnice va fi de scurta durata. Insa lucrul **pentru care ar trebui sa ne straduim este invierea noastra duhovniceasca launtrica,** iar evenimentele din Rusia ne dau nadejde ca, in ciuda tuturor imitatiilor si simulacrelor de crestinism si de ortodoxie de care este plina lumea de azi, va avea loc totusi o inviere a **adevaratului crestinism patimitor**, nu numai in Rusia, ci oriunde au mai ramas inimi ce nu au inghetat cu totul. **Insa trebuie sa fim gata pentru suferintele ce vor veni mai inainte**. […]

Oare suntem noi, cei din Occident, pregatiti pentru aceasta? **Golgota nu este totuna cu suferintele inevitabile prin care trecem cu totii in viata aceasta! Este ceva urias si adanc, ce nu se poate alina luand o aspirina sau mergand la un film. Este un lucru prin care Rusia a trecut, iar acum incearca sa ni-l comunice si noua. Sa nu fim surzi la acest mesaj!**

Pentru rugaciunile tuturor Noilor Mucenici, fie ca Dumnezeu sa ne intareasca, sa putem indura incercarile ce se vor abate asupra noastra si sa aflam in ele invierea sufletelor noastre!'."

[Sfantul Ioan Maximovici despre sfarsitul lumii si dulceata compromisului la ultimii crestini]

*La cateva zile de la praznuirea **Sfantului Ioan Maximovici, Facatorul-de-minuni**, Episcop de Shanghai si San Francisco, publicam aici un fragment revelator dintr-o densa, faimoasa si foarte importanta predica a Sfantului Ioan Maximovici despre Sfarsitul lumii, Antihrist, Judecata de Apoi si despre starea noastra, a crestinilor de pe urma:*

"Nimeni nu cunoaste ziua aceea, afara de Dumnezeu-Tatal, **dar semnele apropierii ei sunt date** si in Evanghelie, si in Apocalipsa Sfantului Ioan Teologul. Apocalipsa vorbeste despre evenimentele sfarsitului lumii si despre infricosata Judecata cu precadere in simboluri si in ghicitura, dar Sfintii Parinti au talcuit-o si exista o traditie autentica a Bisericii care ne vorbeste si despre semnele apropierii sfarsitului lumii, si despre Judecata de Apoi…

Inainte de sfarsitul vietii pe pamant vor fi tulburare, razboaie, framantari civile, foamete, cutremure. Oamenii vor suferi de spaima, vor muri de asteptarea nenorocirilor (Luca, 21, 26). **Nu va fi nici viata, nici bucuria vietii, ci o stare chinuitoare de pierdere a legaturii cu viata. Dar nu se va pierde numai legatura cu viata, ci si cu credinta: <<*Fiul omului, venind, va gasi oare credinta pe pamant?*>>** (Luca 18, 8). ***Oamenii vor fi mandri, vor fi nemultumitori, vor respinge Legea lui Dumnezeu***: alaturi de pierderea legaturii cu viata, va slabi si morala. **Binele va slabi si raul va creste**.

Despre aceste vremuri vorbeste si Sfantul Apostol Ioan Teologul in lucrarea sa insuflata de Dumnezeu, numita Apocalipsa. El insusi marturiseste ca 'a fost in Duh', ceea ce inseamna ca insusi Duhul Sfant era in el cand i s-au descoperit in diferite imagini simbolice destinele Bisericii si ale lumii; de aceea Apocalipsa este o descoperire a lui Dumnezeu. El prezinta **destinul Bisericii in chipul unei femei care se ascunde in acele zile in pustie** (…)

Vor avea importanta hotaratoare fortele care pregatesc venirea lui Antihrist… Antihrist va fi un om, iar nu diavolul intrupat. (…) **Acel om doreste sa fie in locul lui Hristos, sa**

ocupe locul Sau si sa aiba ceea ce ar trebui sa aiba Hristos. El doreste sa aiba aceeasi putere de fascinatie si aceeasi stapanire asupra intregii lumi.

El va primi acea putere inainte de pieirea sa si a intregii lumi. El il va avea ca un ajutor pe un mag care, prin puterea falselor minuni, ii va implini toata voia si-i va ucide pe cei ce nu recunosc stapanirea lui Antihrist. Inainte de moartea lui Antihrist vor aparea doi drepti, care il vor da in vileag. Magul ii va omori si timp de trei zile trupurile lor vor ramane neingropate. Aceasta va fi cea mai mare jubilare a lui Antihrist si a tuturor slujitorilor lui. Dar, deodata acei drepti vor invia si toata ostirea lui Antihrist va fi in mare tulburare si se va ingrozi, iar Antihrist va cadea deodata mort, omorat de puterea Duhului.

Dar ce se stie despre omul-Antihrist? Originea lui exacta nu se cunoaste. Tatal este cu totul necunoscut, iar mama este o femeie stricata care se da drept fecioara. **El va fi evreu din semintia lui Dan.** Pentru aceasta avem semn ca Iacov, murind, a spus ca, printre urmasii sai, "*Dan va fi sarpe la drum, vipera la poteca, înveninând piciorul calului, ca sa cada calaretul*" (Facerea 49, 17). Aceasta ne indica metaforic ca el **va actiona prin viclenie si rautate**. **Ioan Teologul vorbeste în Apocalipsa despre mântuirea fiilor lui Israel, ca înainte de sfârsitul lumii o multime de evrei se vor întoarce la Hristos, dar din sirul semintiilor mântuite lipseste semintia lui Dan. Antihrist va fi foarte inteligent si va sti cum sa se poarte cu oamenii. Va fi fermecator si prietenos.**…

… **Pâna la venirea lui Antihrist în lume, venirea lui este deja pregatita**. '*Taina lucreaza deja*' si fortele care-i pregatesc aparitia se lupta, în primul rând, împotriva împaratiei legiuite. Sfântul Apostol Pavel spune ca Antihrist nu poate aparea pâna nu va fi indepartat '*cel care o împiedica*' (II Tesaloniceni 2, 7). Sfântul Ioan Gura de Aur tâlcuieste ca 'cea care o împiedica' este *stapânirea legiuita cinstitoare de Dumnezeu.*

Aceasta stapânire (*Regalitatea*) se lupta cu raul. 'Taina' (Lucrarea lui Antihrist) care lucreaza în lume nu doreste aceasta, nu doreste lupta cu raul prin mijloacele fortei: dimpotriva, ea doreste stapânirea faradelegii si când o va obtine, nimic nu va mai împiedica venirea lui Antihrist. **El nu va fi doar inteligent si fermecator, dar va fi milostiv, va face acte de caritate si fapte bune pentru întarirea stapânirii sale.** Iar când si-o va întari într-atât, încât îl va recunoaste întreaga lume, atunci îsi va arata fata.

Capitala pe care o va alege va fi Ierusalimul, pentru ca aici Mântuitorul si-a descoperit învatatura dumnezeiasca si Persoana Sa, aici întreaga lume a fost chemata sa guste fericirea binelui si a mântuirii. Dar lumea nu L-a primit pe Hristos si L-a rastignit la Ierusalim. **În timpul lui Antihrist, Ierusalimul va deveni capitala lumii, care i-a recunoscut stapânirea.** …

… **El {Antihristul} va crea conditii de viata Bisericii, ii va ingadui sa slujeasca, va promite ca va construi biserici splendide, cu conditia recunoasterii lui ca 'fiinta suprema' si ca lumea sa i se inchine.** (…) **Va fi** ***o apostazie generala*** **si, pe deasupra, multi episcopi vor trada credinta, iar** ***ca justificare*****, vor arata spre starea stralucita a Bisericii.** ***Cautarea compromisului*** **va fi atitudinea caracteristica a oamenilor. Fermitatea marturisirii va disparea.** ***Oamenii vor cauta cu asiduitate sa-si motiveze caderea*****, iar raul, ca o** ***moleseala maligna*****, va sustine aceasta stare generala. Oamenii vor avea** ***obisnuinta lepadarii de dreptate, a dulcetii compromisului si a pacatului.*** **(…)**

Antihrist va îngadui oamenilor totul, numai ca ei „*cazând în fata lui, sa i se închine*“. Nu este o atitudine noua fata de oameni: si împaratii romani erau gata sa le redea libertatea crestinilor cu conditia ca ei sa le recunoasca divinitatea si suprema putere divina si îi chinuiau doar pentru ca ei marturiseau ca „*Domnului Dumnezeului tau sa te închini si Lui Singur sa-i slujesti*” (Matei 4, 9-10).

Întreaga lume i se va supune si atunci el îsi va descoperi fata si ura fata de Hristos si de crestinism. Sfântul Ioan Teologul spune ca toti cei ce i se vor închina vor avea un semn pe frunte si pe mâna dreapta. Nu se stie daca aceasta va fi cu adevarat un semn pe trup sau este o exprimare simbolica a faptului ca oamenii vor recunoaste si cu mintea necesitatea închinarii la Antihrist si ca întreaga lor vointa îi va fi supusa. (…)

Proorocul Daniel, vorbind despre Judecata de Apoi, povesteste despre un Batrân Judecator asezat pe tron, în fata caruia este un râu de foc. Focul este elementul curatitor. **Focul mistuie pacatul, îl arde si daca pacatul s-a altoit de sufletul omului, atunci îl mistuie si pe om. Acest foc se va aprinde înlauntrul omului: vazând Crucea, unii se vor bucura iar altii vor cadea în disperare, se vor tulbura, se vor îngrozi. Astfel, oamenii se vor desparti dintr-o data**: în relatarea evanghelica unii se aseaza la dreapta, în fata Judecatorului, iar altii la stânga: i-a despartit constiinta. ***Însasi starea sufleteasca a omului îl arunca într-o parte sau în cealalta, la dreapta sau la stânga.***

Judecata de Apoi nu cunoaste martori sau lista de protocol. **Totul este scris în *sufletele* oamenilor si aceste însemnari, aceste *„carti”* se vor deschide.** Când se vor deschide „cartile”, toti vor întelege limpede ca radacinile tuturor viciilor sunt în sufletul omului. Iata betivul, desfrânatul: când moare trupul, unii cred ca moare si pacatul. Nu e asa, în suflet exista o înclinatie, pentru suflet pacatul era dulce. Si daca nu s-a pocait de pacatul respectiv, daca nu s-a eliberat de el, sufletul va veni la Judecata de Apoi cu aceeasi dorinta a dulcetii pacatului si niciodata nu îsi va satisface dorinta. Va suferi de ura si de rautate. Si aceasta e o stare infernala. **„Gheena de foc” este focul launtric, este flacara viciului, flacara neputintei si a rautatii si aici va fi „plânsul si scrâsnirea dintilor” rautatii neputincioase**“.

(Sfântul Ioan Maximovici, *“Predici si îndrumari duhovnicesti*“, Editura Sophia, Bucuresti, 2001)

Parintele Proclu: “Anii durerilor au inceput”

“Le-am spus la mulți că **amu toți diavolii au ieşit din iad, sunt pe fața pământului.** Odată a venit un autobuz la Mânăstirea Sihăstria cu oameni îndrăciți. S-a întâmplat că, în timpul acela, să fie vreo 4-5 ani de atunci, eram şi eu acolo. ***Şi am văzut cum ieşea din cursa aceea fiecare om chinuit de duhuri şi când ieşeau ei, eu mă simțeam ca la gura iadului.*** Era acolo cineva care se vindecase prin Sfântul Maslu, prin rugăciune, prin smerenie şi post de duhuri rele şi omul acela îi adunase pe toți ca să-i aducă la mănăstire. Omul acela o zis aşa: „*Vezi lumea asta, numai şoferul nu-i îndrăcit, încolo toți sunt îndrăciți. I-am adus la Sfântul Maslu*“. Şi eu

am zis: „*Vai de mine, ce s-a întâmplat?* ***Nenorocire mare, că-i iad pe fața pământului, dacă îi chinuie așa de grozav***“. Și el a răspuns: **„*Toți aceştia avem crime, avorturi..*.**” şi a spus o mulțime de păcate pe care le săvârşiseră aceia. „*Ce zici, ne va mântui Dumnezeu sau nu?*“. Eu i-am spus: „*Hristos a venit pentru cei păcătoşi dintre care cel dintâi sunt eu*“. Apoi i-am sfătuit cum **să se mărturisească, pentru că persoanele care au duhuri obişnuiesc să dea vina pe altul, că, uite, eu din cauza cutăruia sufăr, că cineva a trimis duhurile cu vrăji şi au intrat în mine şi mă chinuie. Le-am răspuns că nu trebuie să mai spună vorba asta, ci să spună aşa: „*Pentru păcatele mele!*“** Că nu-i mai mare vrăjitorul ca Dumnezeu, dar **Duhul Sfânt aşa ne ajută, pe măsura smereniei.** Şi orice i s-ar întâmpla omului, să zică aşa: „*Pentru păcatele mele!*” **Să nu zic niciodată că din cauza cutăruia eu sufăr, nu, pentru că, de spun aşa, atunci ispitele se îndelungă, Duhul Sfânt vine cu întârziere sau defel, dacă n-am smerenie. Şi voi fi pedepsit şi chinuit de duhuri, că Dumnezeu nu mă va ajuta şi le îngăduie să mă muncească. Cu cât dau vina pe mine, cu cât mă smeresc şi caut să fac rugăciune tot timpul, începe să mă ajute.**

Dacă adorm cu mintea împrăştiată, foarte puţin mă ajută sau defel. Secretul aicea stă: un creştin, ori un călugăr, ori un preot care are năcazuri, **acela va reuşi care doreşte să adoarmă cu mintea în rugăciune**. Dacă eu m-am rugat zi şi noapte, iar când m-am culcat, am adormit cu mintea în altă parte, degeaba m-am ostenit. **Totodată trebuie să mă învăț a ierta.**

Astă toamnă au venit aici, la mine, trei domni. Stăteau acolo, în fața mea, dar nu zicea nici unul nimica. Se uitau la mine şi tăceau. Măi, mare comedie, am gândit eu, mai ales că mai aştepta cineva la poartă. Şi, ce să vezi, le-am zis: „*Domnii mei, să ştiți, fiindcă ați venit până ici, plată aveți, că v-ați ostenit. Cătați un adevăr, dar nu-l veți găsi.* ***Eu sunt un om păcătos şi dacă mor amu, diavolii mă iau. Nu-mi place cum trăiesc. Dar nici lui Dumnezeu nu-i place cum trăiesc eu***“. Unul dintre ei a zis aşa: „D*acă dumneata spui că te ia diavolul la iad, noi ce vom face?*” Le-am răspuns: „*Treaba dumneavoastră! Vă priveşte! Sunteți oameni deştepți, nu ca mine prost. Da, eu să fiu în locul dumneavoastră, aş căuta un duhovnic bun şi m-aş duce la mărturisit. Şi acel duhovnic a să mă învețe cum să mă mărturisesc, cum să mă smeresc şi a nu da vina pe altul. Şi când voi merge la biserică să pun în minte că toți de acolo sunt mai buni decât mine iar eu sunt cel mai păcătos şi nevrednic. Dacă îmi pun astfel de gânduri şi zic şi o rugăciune în taină, fără să ştie lumea de acolo ce gândesc eu, şi stau în biserică aşa cum aş fi în fața lui Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt îmi va lumina mintea şi îmi va descoperi cum trebuie să caut veşnicia.* ***Dar cât timp eu mă uit de sus în jos la ceilalți, mai bine nu m-aş duce acolo.*** *Însă dacă ascult Sfânta Liturghie cu mult dor de Dumnezeu, Duhul Sfânt nu mă va părăsi. Dumneavoastră vă ajunge dacă puteți păstra porunca aceasta:* Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face! *Dacă fac bine la altul, eu simt că Dumnezeu nu mă lasă în părăsire.* ***Dar dacă eu caut să-l jumulesc, să-l tulbur, să-l năpăstuiesc, atunci Duhul Sfânt mă va lăsa în părăsire***“. Să ştiți că aşa îi îndemn pe mulți: *Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!* Cum, un lucru care mie nu-mi place, pe acela să-l fac eu omenirii? **Ori cu cine m-aş întâlni să nu aibă de plâns din cauza mea.**

De multe ori, când diavolul dă năvală asupra mea, îl mai sperii pe suflet: „*Să ştii că dacă nu vreau să rabd aicea, ce voi face în iad cu dracii?*” Atunci se trezeşte sufletul şi caută să repare. Uite, **cugetarea la moarte** e un lucru minunat. Aşa spune un Sfânt Părinte: „*O, moarte, mai bine te-aş numi viață. De câte ori cuget la moarte se trezeşte sufletul*“. Acestea vi le spun, pentru că au dat năvală toți diavolii din iad pe fața pământului. **Unde sunt doi-trei creştini, caută să-i tulbure, să bage în duşmănie. Multe duhuri bagă în capul creştinilor**

bănuieli, păreri. De aicea se iau la ceartă, se fac crime, Doamne fereşte, ce-au mai ajuns creştinii!

- Încotro merge lumea aceasta, Părinte?

- Ăăă, **fiecare unde vrea! Care la iad, care la rai, cultul e liber**. Prin cineva, am înţeles aşa, că Bunul Dumnezeu nu vrea să robească voia omului. Îl lasă să facă exact ce vrea el. Că are Sfânta Scriptură, are Biserica şi nu poate zice nimeni: „*Doamne, eu n-am ştiut!*” Nu. **Omul e liber, chiar rău de vrea să facă, nu-i oprit. Dar după ce a făcut acel rău, cafeaua o ia. N-o ia când vrea el, îţi stă mintea în loc când o primeşte. Dar, dacă se pocăieşte, dacă îi pare rău şi caută îndreptare, poate să scape nepedepsit, că bunul Dumnezeu e prea bun.**

Dar atâta vă spun: ***când o să auziţi că Biserica Ortodoxă a fost robită de alte credinţe, să ştiţi, să nu mai aşteptaţi altceva, că este sfârşitul lumii.*** Unii Părinţi aşa au spus: ‘***Bunul Dumnezeu atâta ţine Pământul cât a fi oameni sfinţi’***. Când nu vor mai fi, grăbeşte sfârşitul. **Anii durerilor au început. Asta vă spun, au început. Îmi pare rău de timpul pierdut,** că am văzut un Părinte care, atunci când era să moară şi au venit monahii să-şi ia rămas bun de la el, a fost găsit tare mâhnit. L-au întrebat: „*Părinte, de ce eşti aşa mâhnit? Te temi de moarte?*” „*Nu*“, le-a răspuns el, „*acesta-i drumul. Dar* ***îmi pare rău de timpul pierdut. Dacă îl foloseam, acum aveam o bucurie şi o mulţumire în suflet***“. Mi-a rămas în minte problema asta cu timpul pierdut. (…)

Spuneaţi că unii merg la iad, alţii la rai. Care este calea raiului?

- **Toţi care duc *viaţă de pocăinţă* au apucat pe drumul de-a dreptul.** Iară care vrea să trăiască în distracţii şi cu bunătăţi, aceia se află pe un drum foarte pe înconjurate, la capătul căruia apar mai multe drumuri şi nu vor şti pe care să ajungă unde trebuie. **Amu, cine s-a trezit, n-are altceva de făcut decât să plângă. A nu plânge ce e aicea, ci a plânge ce ne aşteaptă la judecată. Uite, asta-i! Vai de capul meu, felul cum sunt nu-mi place şi pace bună”.**

(Sursa: Revista “Credinta ortodoxa”)

[“Cand oceanul raului va inunda intreaga lume, atunci va veni sfarsitul lumii”]

*Extras din cartea “**Cugetarile unei inimi smerite. Un document din secolul al XV-lea despre viata duhovniceasca**“, continand profetia cutremuratoare, de o insemnatate exceptionala, a unui batran duhovnicesc anonim din zona Constantinopolului de pe la 1400, consemnata de un anume monah Vasile:*

- **Din aceeasi carte: [TINE-TE DE DUMNEZEU si DU-TE SI LUPTA!]**

“Monahul Vasile scrie: Asa cum am zis mai-nainte, batranul de vrednica pomenire arareori iesea din singuratate, si numai dintr-o nevoie oarecare, miscat de dragostea pentru ucenicii sai, venea la noi si ne zidea cu dulceata si intelepciunea cuvintelor sale. Fusesem plecat timp de multi ani si, dupa ce m-am intors in Constantinopol, am aflat ca batranul cuvios nu se simtea bine, drept care am dorit tare mult sa-l vad inainte ca Domnul sa-l cheme din viata aceasta. Cativa dintre fratii nostri au vrut sa-l viziteze impreuna cu mine.

Sosind la usa chiliei sale, l-am intrebat pe batran prin slujitorul chiliei daca ne-ar putea folosi cu binecuvantarea si cu unele cuvinte de invatatura. Batranul si-a aratat bunavointa sa se supuna cererii noastre si, cerand sa ni se aduca ceva de-ale gurii, ne-a indemnat sa sedem pe iarba, aproape de chilia sa, si sa ne odihnim de calatorie. Indata a venit si el. Era tot numai par alb, era de statura medie, oarecum aplecat de spate; avea un zambet calduros si se uita cu bunatate in jur la fiecare dintre noi. **Adesea ochii lui se umpleau de tristete, caci i se facea mila de intreaga lume care se afundase in pacate si nenorociri**. **Ori de cate ori vorbea de acestea, batranul isi pleca capul si plangea.**

Ne-am asezat in semicerc si l-am ascultat pe batran atent cufundati in cuvintele lui. Ne vorbea de cat de mult doreste Dumnezeu mantuirea noastra, si cum a facut toate cele de trebuinta pentru aceasta. **Mila si ajutorul Sau plin de har sunt fara masura si se intind atat catre pacatosi, cat si catre drepti, fara partinire, cerand din parte-ne foarte putin pentru mantuirea sufletelor noastre**. Masa ospatului credintei este plina pana la refuz, ***dar oamenii nu se ingrijesc de mantuirea sufletelor lor si nu vor sa auda chemarile Domnului***.

Chiar cuvintele "*mantuire*" si "*a te mantui*" arata o primejdie cumplita: alaturam aceste cuvinte unei intelegeri conform careia ele ar prevesti o mare primejdie sau nenorocire; de pilda "mantuit de foc", "mantuit de la pieire", "mantuit in timpul unui atac vrajmas" etc. Iar ele trebuie sa dea pricina omului sa fie **deosebit de prevazator** in viata si sa aiba o **dorinta arzatoare** de a se mantui; ele trebuie sa ne aprinda credinta in Mantuitorul si dragostea pentru El. **Dar acum, oamenii nu au nici o grija de aceasta, zicand ca aceasta lume pamanteasca, cea care ni se arata ochilor, este singura lume care exista.** Ei nu stiu ca lumea intelegatoare este temeiul si esenta lucrurilor. Asadar intreaga lume pamanteasca, materialnica, cuprinsa in masuri precum inaltimea, latimea, adancimea si greutatea, fiinteaza pe taramul timpului, care pe toate le duce spre nimicire, caci timpul este slujitorul mortii. Timpul a inceput odata cu caderea omului in pacat si va dainui numai pana la sfarsitul istoriei acestei omeniri muritoare. Prin contrast, lumea intelegatoare este in afara acestor marginiri, in afara legaturilor si masurilor; este nesfarsit de imbelsugata, vesnica si nestricacioasa.

Cuviosul batran mai zicea si ca **vremuri groaznice se apropie**. Vrajmasii Domnului Iisus Hristos vor lua in captivitate intreg pamantul, iar Marea Biserica[1] va inceta sa fie biserica a lui Dumnezeu. Mari nenorociri se vor abate pe pamantul romeilor[2], si, prin marea judecata a lui Dumnezeu, va inceta sa mai fie. Oamenii vor pieri, orase vor fi nimicite, chiar neamuri intregi vor pieri, caci nimic nu este nou sub soare decat sufletul omului, care este facut dupa chipul si [spre] asemanarea lui cu Dumnezeu**. Nu cautati ajutor la crestinii din Apus, nadajduind ca ei sa ia armele si sa apere mostenirea crestina obsteasca. Nu nadajduiti in aceasta. *Caci crestinii apuseni nu sunt crestini; ei sunt pagani.* Chiar si noi, ortodocsii, avem multe lucruri care sunt pagane.**

Frate, nu te intrista la cuvintele mele, ci cerceteaza-ti sufletul. Uita-te numai cati idoli primesti: Mercur - zeul lacomiei; Afrodita - zeita concupiscentei; Ares - zeul maniei etc.; si, in centru, Zeus - tu cu iubirea de sine si iubirea placerilor. **Da, frate, avem multe paganatati, caci noi, ortodocsii, suntem pacatosi, atat din parte cat si ca neam**. *Totusi, noi suntem pagani la suprafata, in vreme ce in adancul sufletelor suntem crestini*, caci in smerenia noastra noi il avem pe Hristos in inimile noastre. Si, de aceea, in ciuda pacatelor noastre, *intru smerenia noastra adusu-Si-a aminte de noi Domnul*[3]. Neamurile apusene sunt crestine la suprafata, dar in inimle lor, in sufletele lor, ei sunt pagani. Noi, ortodocsii, ne intristam pentru idolii care traiesc in sufletele noastre, dar intru smerenia noastra cadem inchinandu-ne inaintea Domnului, dorind din toata inima sa fim ai Lui. **Cu toate acestea, in cazul apusenilor, crestinismul lor este ca o arama cu un strat subtire de aur; restul este cu totul pagan, caci inauntrul sufletelor lor ei se pleaca idolilor lor, iar acesti idoli imparatesc intru ei**. **Sunt mandri, si Hristos nu locuieste in inimile lor**. Din aceasta pricina, noi, ortodocsii, suntem cu adevarat pagani - la suprafata - dar in adanc suntem crestini; in vreme ce latinii apuseni sunt crestini la suprafata, dar pagani pe dinauntru. **De aceea, nu va asteptati ca ei sa ne ajute. Noi, ortodocsii, le suntem straini.**

Bineinteles, in fiecare neam exista oameni buni si smeriti care-L poarta pe Hristos in inimile lor si in modul lor de viata. Dar nu exista nimic in stare sa egaleze sau care sa se compare cu

harul Ortodoxiei. Aceasta este o credinta de-suflet-mantuitoare; aceasta este o credinta care ne aduce smerenie; aceasta este o credinta care ne ridica la Hristos; aceasta este o credinta plina de bucurie, o credinta care imbratiseaza pe toti oamenii, o credinta de o frumusete de negrait, o credinta dumnezeiasca! **O, crestini ortodocsi, fiti recunoscatori lui Dumnezeu ca sunteti ortodocsi!** O, ce fericiti suntem noi, crestinii ortodocsi, ca suntem ortodocsi!

Dar aceasta inca nu este sfarsitul lumii. *Sfarsitul lumii va veni mai tarziu, iar timpul venirii sfarsitului sta in mainile lui Dumnezeu -* ***dar si in mainile oamenilor.***

Atunci cand raul omenesc isi atinge punctul culminant, Dumnezeu Isi va trimite secera pentru seceris. Cata vreme sunt impreuna cu cei rai, dreptii inca vor trai pe pamant, si **cata vreme Biserica lui Hristos va dainui,** ***fara a-Si manji hainele*** **(cf. Apoc. 3: 4), raul din lume n-are nici o putere sa se desavarseasca.** Dar atunci cand nici un drept nu va mai fi pe pamant, ***cand oceanul raului va inunda intreaga lume, atunci va veni sfarsitul lumii;*** *va arde si va disparea in uitare pentru ca o lume noua si desavarsita sa se nasca si in care dreptatea sa locuiasca (cf. II Petru 3: 9-12).* La venirea sfarsitului lumii, toate suferintele prin care lumea si neamurile au trecut pana atunci nu se pot compara cu acele suferinte care vor veni asupra lor in aceasta vreme. Un timp de nenorociri va cuprinde intreaga lume; oamenii se vor uri unii pe altii, se vor teme unii de altii, nu se vor increde unii intr-altii; suferintele vor lasa loc altor suferinte si mai mari: frica - unei frici mai mari; primejdia - unei primejdii mai mari; durerea - unei dureri mai mari; tristetea - unei tristeti mai mari. **Dar oamenii nu se vor invata minte; nu vor alerga la Dumnezeu, Care-i poate izbavi. Dimpotriva, oamenii se vor impietri din ce in ce mai mult, si toata viata duhovniceasca se va vesteji.**

Omul va deveni atât de plin de răutate, atât de înjosit ca urmare a întărâtării şi stăpânirii patimilor celor josnice asupra sa, atât de împietrit la inimă, întunecat şi **cu totul epuizat de singura grijă de a supravieţui, încât pentru viaţa duhovnicească el nu va avea nici bunăvoinţă, nici loc în inima sa. Nu va mai rămâne nici o călăuză duhovnicească, deoarece şi aceştia vor urma căile lumii.** Bisericile lui Dumnezeu vor deveni fie goale, fie duhovniceşte profanate de către păstori nevrednici. **La apogeul acestor suferinţe şi al haosului din lume va apărea Antihrist.**

El va veni ca un făcător de pace, un conducător bun şi înţelept, ***care poate aduce lumea în rânduială.*** Cu toate acestea, de fapt, el va fi un vrăjmaş al tuturor, un urâtor a tot ceea ce este bun, un tiran şi un făcător de rău, un distrugător a toate**; asemenea lui, lumea n-a văzut pe nimeni niciodată** şi nici nu va vedea vreodată. **Fiecare persoană va fi pecetluită; fiecare amănunt sau element al muncii sale şi al vieţii acesteia, ba şi fiecare cuvânt, fiecare mişcare a facultăţilor mintale va fi sub supraveghere neîncetată, astfel încât ea [persoana] nu va mai avea obiceiul de a cugeta la sine, de teamă ca nu cumva înfăţişarea feţei să reflecte fără voia sa ceva nepotrivit cu autoritatea conducătorului lumii, adică a Antihristului.**Toată lumea va purta „măşti de piatră”. **Toată munca, fiecare metru pătrat de pământ, fiecare bob de grâu va fi sub controlul lui Antihrist**.

Vor fi dezastre naturale: valuri chinuitoare de căldură vor alterna cu perioade de ger aspru, seceta cu inundaţiile; tornade şi furtuni cumplite vor pricinui distrugeri înspăimântătoare; erupţii vulcanice, cutremure şi boli între oameni, animale şi plante; toate acestea vor fi atât de îngrozitoare, încât îi vor duce pe oameni la disperare. Pământul, nemaiprimindu-şi binecuvântarea pentru a da roade, va fi lovit de foamete îngrozitoare, şi astfel se va sărăci cu totul. Şi numai celor care au primit pecetea Fiarei, adică a Satanei, li se va îngădui să existe pentru o vreme, *deşi în cele mai slugarnice şi*

josnice condiţii de sărăcie totală şi dispreţ pentru demnitatea umană, pe care omul a primit-o de la Făcătorul său. Toate se umplu de Antihrist: pământul, marea, aerul. ***Toate se vor face cu singurul scop de a înlătura cu totul numele lui Hristos din inima omului.*** Aceasta va fi cu adevărat o împărăție drăcească pe pământ. Vor veni nenorociri cum n-au mai fost, un timp de agonie intensă nu numai pe pământ, ci în tot universul, căci ele [stihiile] sunt împreunate într-un singur plan al creației, iar tot acest univers urmează să piară pentru ca, după aceasta, să poată fi îmbrăcat în nestricăciune, în statornicie, în veşnicie, după cuvintele Apostolului: *Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune (I Cor. 15: 53)".*

Ati auzit cuvintele Mantuitorului: *Iar indata dupa stramtorarea acelor zile, soarele se va intuneca si luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cadea din cer si puterile cerurilor se vor zgudui* (Matei 24: 29). Iar Proorocul zice: *Soarele se va intuneca si luna va fi rosie ca sangele, inainte de venirea zilei celei mari si infricosatoare a Domnului* (Ioil 2:31). Un alt Prooroc zice: *Luceferii de pe cer si gramezile de stele nu-si vor mai da lumina lor; soarele se va intuneca in rasaritul lui si luna nu va mai straluci* (Is. 13: 10). Si iarasi: *Pentru aceea, blestem va manca pamantul, ca au pacatuit cei ce locuiesc pe dansul: pentru aceea, saraci vor fi cei ce locuiesc pe dansul, si vor ramane oameni putini…Trecut-a toata bucuria pamantului…Tulbura-se-vor apele marii… Se vor clatina temeliile pamantului, cu tulburare se va tulbura pamantul, si cu lipsa se va lipsi pamantul… Si se vor cutremura toate puterile cerului, si se va invalui cerul ca o hartie. Si toate stelele vor cadea ca frunzele pe vita, si cum cad frunzele de smochin* (Is. 24: 6, 11, 14, 18-19; 34: 4).

Iar in Apocalipsa citim: *Si m-am uitat cand a deschis pecetea a sasea si s-a facut cutremur mare, soarele s-a facut negru ca un sac de par si luna intreaga s-a facut ca sangele. Si stelele cerului au cazut pe pamant, precum smochinul isi leapada smochinele sale verzi, cand este zguduit de vijelie. Iar cerul s-a dat in laturi, ca o carte de piele pe care o faci sul, si toti muntii si toate insulele s-au miscat din locurile lor* (Apoc. 6: 12-14).

Dupa cuvintele unui vechi scriitor, va veni *"o astfel de vreme in care nimeni nu va mai dori sa traiasca; nelinistea va creste de pe-o noapte pe alta, iar ingrijorarea de pe-o zi pe alta".* Inainte de sfarsitul lumii, **neamurile vor vedea agonia universului care trebuie sa piara pentru ca Dumnezeu sa le faca din nou pe toate nestricacioase si nepieritoare**. Si intocmai cum trupurile noastre se vor face la Inviere nestricacioase, tot astfel este cu putinta ca si noul univers sa fie patruns de materia duhovniceasca. In zilele noastre, prin "materie" si "duh" intelegem doua lucruri fara legatura intre ele, dar ele se vor uni intr-o singura intelegere, fara deosebire.

Aceasta lume a imbatranit si s-a istovit din pricina pacatului si a raului din lumea intreaga. Noua lume va fi condusa prin dreptatea lui Dumnezeu, drept care ea va fi vesnica si frumoasa. Marele Apostol zice: *Si am vazut cer nou si pamant nou. Caci cerul cel dantai si pamantul cel dintai au trecut.. Si Cel ce sedea pe tron a grait: Iata, noi le facem pe toate* (Apoc. 21: 1, 5). **Dar inainte ca aceasta sa vina, vor fi nenorociri infricosatoare, iar Biserica lui Hristos va fi prigonita pana la limita, pana la a incerca sa o stearga de pe fata pamantului**, dar atata vreme cat dumnezeiasca Liturghie se va savarsi de catre preoti plini de har, imparatia lui Satan nu se poate instaura pe pamant. In fiecare dumnezeiasca Liturghie, Dumnezeu este prezent pe pamant, iar Liturghia este o vestire a biruintei lui Hristos asupra diavolului si a mortii**. Prigonirea Bisericii va fi pe fata si intr-ascuns, in taina si aratata, lovind in oameni luati in parte si lovind in toti, peste tot si prin toate mijloacele.** Vor fi un anumit numar de mucenici: cati la numar, numai Dumnezeu stie; vor fi de asemenea si multi apostati, care vor primi pecetea Fiarei; *intr-un numar foarte mare vor fi cei indiferenti, care si*

ei se vor supune in toate lui Antihrist. Puterile raului i-au pregatit pe acesti apostati cu mult timp in urma, pe aceste fiinte slabe si bune de nimic. **Secole de-a randul puterile raului au sapat la temelia Bisericii**. **Asa cum a trebuit sa treaca secole pentru a se pregati venirea lui Hristos, tot asa si pregatirile pentru venirea lui Antihrist au inceput inca din primii ani ai crestinismului**, dupa cum scrie Sfantul Apostol Pavel: *Taina faradelegii se si lucreaza* (II Tesal. 2: 7). **Dar sa stiti ca chiar si cele mai mari puteri ale iadului, *portile iadului, nu vor birui Biserica* (Mt. 16: 18), impreuna cu care Domnul nostru Iisus Hristos a fagaduit sa fie pana la sfarsitul veacului (cf. Mt. 28: 20).** Aceasta Biserica va fi prigonita **neincetat si fara mila**; ea se va ascunde in pesterile si adancurile deserturilor. Harul lui Dumnezeu se va odihni peste slujitorii Ei, si Dumnezeu nu va ingadui ca marele vrajmas sa-i ucida. Dumnezeiasca Liturghie va fi savarsita pana in ultima zi a existentei acestei lumi. **Fratilor, luati aminte la semnele venirii sfarsitului lumii, semne pe care Domnul Iisus Hristos ni le-a descoperit, si nu va slabiti credinta in Dumnezeu".**

---

[1] Sfanta Sofia

[2] Bizantinii se numeau pe sine "romei", Constantinopolul fiind considerat a doua Roma.

[3] Ps. 136: 23.

- Puteti citi si o recenzie la aceasta carte in revista *Credinta Ortodoxa*: Toate se vor umple de Antihrist

